

(திரு. அ. ரகுமான்கான்) [1983 பிப்ரவரி 1]

இருக்கின்றன. 12 தியேட்டர்களிலும் கலெக்ஷன் குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. இந்த காம்ப்வுண்டிஸ் டார்க்ஸை அப்பளை செய்தால் எங்களால் சமாளிக்க முடியாது என்று 4 தியேட்டர்களை முடிவிட்டதாக கேள்வி. முனிசிபாலிட்டியாக இருந்தாலும், டவுன் ஷிப் ராக இருந்தாலும் 25 சதவீதம்—

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, இவற்றையெல்லாம் தாங்கள் அனுமதிக்கிறீர்களா?

(முற்பகல் 10.40)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி “தமிழ்நாடு 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 1-க்கு முன்பாக (பேரண்டாவது திருத்தச் சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்: இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இது சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

7. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்—விவாதம்—தொடர்ச்சி

திரு. சோ. அழகாசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது எங்களுடைய உறுப்பினர்கள் பவேறு கருத்துக்களை முன்வைத்திருக்கிறார்கள். அதையொட்டி நானும் எனது கருத்தினை இந்த மாமன்றத்தின் கூனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த ஆளுநர் உரையிலே இரண்டு விஷயங்களைச் சரியாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். தென்மேற்குப் பருவமழையும், வடகிழக்குப் பருவமழையும் பொய்த்துவிட்டது என்பதை உறுப்பினர் அனைவரும் அறிவார்கள். இந்த மாநிலத்தில் தற்போது நிலவுகிற வறட்சி நிலைமையானது நம்முடைய நினைவுக்குத் தெரிந்த வரையில் இதுவரை இப்படிப்பட்ட ஒரு மோசமான நிலைமை இருந்தது இல்லை. எனவே வறட்சி நிலைமை மிகவும் மோசமாக சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இருந்தது. சடுமையாக உள்ளது என்பதைக் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இதனுடைய பாதிப்பு தமிழகத்தைத் தாக்காமல் இருப்பதற்கு காலாகாலத்திலே இந்த அரசு உஷாரான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கின்றதா என்றால் இல்லை ஆனால் இனிமேல் என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்பது பற்றியும் ஆளுநர் உரையிலே கொடுக்கவில்லை. பொதுவாக இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே உள்ள நிலைமையினைப் பார்த்தால் இந்தியாவிலே உள்ள மொத்தமான நிலைமையினை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது வறுமைக்கோட்டுக்கு கீழே வாழக்கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கை இங்கே மிக மிக

1983 பிப்ரவரி 1]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

அதிகம். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே ஒட்டுமொத்தமாக 55.8 சதவீதம் பேர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள். வறுமைகோட்டிற்கு கீழே வாழக்கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கை இப்படி இருக்கிறது என்றும் அதாவது கிட்டத்தட்ட 60 சதவீதம் பேர் இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுடைய குறிப்பே கூறுகின்றது.

அடுத்து வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை எடுத்துக் காண்டாலும் தமிழ்நாட்டிலே 31 இலட்சம் பேர் உழைக்கின்ற சக்தி உள்ளவர்களுக்கு, உழைக்கின்ற திறன் உள்ளவர்களுக்கு, வேலை இல்லை என்று கூறுகிறீர்கள். இது நம்முடைய மாநிலத்திலே உள்ள மக்களின் 16 சதவீதம் பேர்களுக்கு இவ்வாறு வேலை இல்லை என்று உங்களுடைய ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையிலே கூறப்பட்டு இருக்கின்றது. ஆனால் இந்தியா பூராவுடன ஒட்டுமொத்தமாகக் கணக்கெடுத்தால் வேலை செய்ய சக்தி உள்ளவர்களில் 8.5 சதவீதம் மக்களுக்கு வேலையில்லாமல் இருக்கின்றது. எனால் தமிழகத்திலே இரண்டு மடங்கு அதாவது 16 சதவீத மக்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதும் உங்களுடைய கணக்குத்தான். எனவே வறுமையும் வேலையின்மையும் இந்த அளவுக்கு இருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட அடிப்படையின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா அல்லது எடுப்பதற்கு வேண்டிய யோசனை ஏதாவது வைத்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டால் இல்லை.

கடைசியில் ஒன்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். குடும்பத்திற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்லி இருக்கிறீர்கள். அதை எப்படி கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஆனால் இது ஒன்றும் புதிதல்ல. பலபேர் பல வருஷங்களாக சொல்லிக் சொல்லி புளித்துப்போன ஒரு விஷயம். மத்திய அரசிலே உள்ள பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் கூட உங்களை விட மிக வேகமாக வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை என்று சொல்லி இன்றைக்கு வேலை செய்பவர்கள் இரண்டு பேருக்கு வேலை இல்லாமல் போகக் கூடிய நிலைமை நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இதை எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அந்த வகையிலே நீங்களும் சொல்கிறீர்கள். எனவே 15 கோடி ரூபாயில் வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலையினை எப்படிச் சொடுக்கப் போகிறீர்கள்? ஆனால் நாட்டிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் முழுமையாக மாநில அரசு மட்டம்தான் என்று நரங்கள் சொல்லவில்லை. மத்திய அரசின் முதலாளித்துவ ஆதரவு கொள்கை காரணமாகவும், மக்கள் விரோதமான நடவடிக்கை காரணமாகவும் நாடு பூராவும் இப்படி ஒரு மிகப்

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

1983 பிப்ரவரி 1]

பெரிய நெருக்கடி இன்றைக்கு இருக்கின்றது. வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டு போகின்றது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழக்கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கையும் தமிழ்நாட்டிலே அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறது, இருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளும் சீராக நடைபெறாமல் அதில் வேலை செய்கின்றவர்கள் வேலை இழக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு மோசமான நிலைமைக்கு காரணம் சகல ல்லமைப் படைத்த மத்திய அரசு சரியான நடவடிக்கைகளில் திட்டம் இல்லை. அதை எதிர்த்து பேசக்கூடிய தைரியம் நமது தமிழக அரசுக்கு அறவே கிடையாது, இதற்கும் மேலாக பார்வியமெண்டில் உங்களுடைய உறுப்பினர்களும் சரி அல்லது இந்த அரசும் சரி, வேறு முற்போக்கான அரசுகள் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிற மாதிரி நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்களா? எடுக்கவில்லை.

நீங்கள் சால்லக்கூடிய குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு வேலை. சத்துணவுத் திட்டம் இந்த மாதிரி திட்டங்கள் மூலம் வறுமையை ஒழிக்க முடியாது. நாட்டிலுள்ள மக்களின் தேவையை மனதில் கொண்டு திட்டங்களைத் தீட்டி அதை செயல்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களை வறுமைகோட்டுக்கு மேலே கொண்டு செல்வதற்கு என்ன திட்டங்கள் வைத்து இருக்கிறீர்கள். இதற்கு முன்னால் போட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் மக்களை வறுமை கோட்டுக்கு மேலே கொண்டு செல்ல உதவி இருக்கிறதா என்பதை நீங்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். வேலை இல்லாதவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கு சரியான திட்டங்கள் இல்லை. ஆளுநர் உரையிலும் இதைப்பற்றி எதுவும் அறிவிக்கவில்லை.

இன்றைக்கு தமிழகத்தில் எவ்வளவு பெரிய மோசமான வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த வறட்சி எப்போது ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் தென்மேற்கு பருவ டிழை தவறிய போதே அதாவது 6, 7, மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே நமக்குத் தெரியும், இது மாதிரி வறட்சி ஏற்படும் என்று அரசு ஏன் முன் எச்சரிக்கையாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அது எடுப்பதற்கு நீங்கள் தவறி விட்டீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டுடை சுமத்த நான் விரும்புகிறேன், பாநில அரசு உடனடியாக மற்ற மாநிலங்களைப் போல மத்திய அரசிடத்திலே ஒரு தொகையினைப்பெற ஏன் முயற்சிக்கவில்லை. மேற்கு வங்கத்தில் வறட்சி நிலைமை வந்தபோது உடனடியாக 121 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று அதனுடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆனால் இப்போது தான் நீங்கள் கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறீர்கள். தென்மேற்கு பருவ மழை தவறிய அப்போதே உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்க

1983 பிப்ரவரி 1] (திரு.சோ. அழகர்சாமி)

வேண்டும். காரணம் தென்மேற்கு பருவ மழை மூலம் தான் அணைகள் எல்லாம் நிரம்பத் வேண்டும். வடகிழக்கு பருவ மழையினால் உள்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலே தண்ணீர் கிடைக்கும். ஆனால் தென்மேற்கு பருவ மழை மூலமாகத் தான் பெரும்பாலும் நமக்கு தண்ணீர் வந்து ஆகவேண்டும், அணைகள் நிரம்பவேண்டும். அது தவறிய உடனேயே நீங்கள் உஷாராக நடவடிக்கை எடுத்து இருக்க வேண்டும். நீங்கள் தவறி விட்டீர்கள். வறட்சி நிவாரணத்திற்கு மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எவ்வளவு கிடைக்கும், எப்போது கிடைக்கும் என்று சொல்லமுடியாது. கிடைக்குமா, கிடைக்காது, என்ற உத்திரவாதம் கொடுக்க முடியாது.

உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஜூன் மாதத்திலிருந்து நாங்கள் அரிசி கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம் அவர்கள் அனுப்பவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் நிலக்கரி கேட்டிருக்கிறோம் அவர்கள் அனுப்பவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நீங்கள் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள் அவர்கள் மறுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்றால், மக்கள் செத்துக் கொண்டு இருக்கவேண்டுமா? ஆகவே தெளிவான ஒரு நடவடிக்கை உங்களிடம் இல்லை. நீங்கள் முன்யோசனையோடு செயல்பட்டுருந்தால் காலாகாலத்தில் சாரியங்களைச் செய் ருந்தால், இப்படிப்பட்ட நிலைமை வந்திருக்காது. அதைச் செய்ய தவறியிருக்கிறீர்கள்.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே பஞ்சம் புதிது அல்ல 3, 4 வருடங்களிக்கு ஒரு முறை வறட்சி அல்லது சில மாவட்டங்களில் பஞ்சம் என்ற நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது, வறட்சி நிலைமை ஏற்பட்டவுடனே மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நீங்கள் காலாகாலத்தில் ஏன் செய்யவில்லை. இன்ஷூக்கு மின்சார வேட்டு 100 சதவீதம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஏன் காலாகாலத்தில் எடுக்கவில்லை. தமிழகத்தில் மொத்தம் உற்பத்தி 3400 மெகாவாட் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதில் அனல் மின் நிலையங்களின் மூலம் 1700 மெகாவாட் என்றும், நீர் மின் நிலையங்கள் மூலம் 1700 மெகாவாட் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்றும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

(முற்பகல் 10-50)

தண்ணீர் இல்லாமல் நீர்மின் நிலையங்கள் செயல்பட முடியாது என்று சொல்லலாம். ஆனால் அனல் மின்சார நிலையங்களிலே கரியை வரவழைத்தாவது அல்லது ரிப்பேர் செய்தாவது காலாகாலத்திலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவில்லை இந்த அரசு. இன்றைக்கு 100 சதவீதம் மின்னோட்டம் இருக்க

கிறது என்றால்—மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு ஆளாவார்களடி என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? கடைசி நேரத்திலே ஓடி ஓர் ரிப்பேர் செய்கிறீர்கள், தூத்துக்குடி மின் நிலையத்திற்கு, எண்ணூர் மின் நிலையத்திற்கு, பேசின்பிரிட்ஜ் மின்நிலையத் திற்கு ஓடி ஓடி நீங்கள் ரிப்பேர் செய்தும் அதற்குப் பிறகும் கூட மின்சாரம் சீராகக் கிடைக்கக் கூடிய நிலைமை இல்லை. கரியில்லை என்றால் எங்கிருந்தாவது கொண்டு வந்து செய்திருக்கவேண்டும். மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை என்று இன்றைக்குச் சொல் கிறீர்களே, அன்றக்கே மத்திய அரசோடு சட்டைபோட்டு கொண்டு வருவதற்கு நீங்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

தமிழகத்திலே பல இடங்களிலே ஜம்னகாலத்திலிருந்து பல குளங்கள் இருக்கின்றன, அவைகள் எல்லாம் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் நூற்றுக்கணக்காக இருக்கின்ற குளங்கள் மேடாகி குடியிருப்புகளாக மாறி காண்டே வருகின்றன. நீர் நிலைகளிலே ஏரி, குளம், கண்மாய்களிலே மண்ணை அகற்று வதற்காக காலகாலத்திலே ரிப்பேர் செய்து மழைநீர் வரக்கூடிய காலங்களிலே தேக்கி வைப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை நீங்கள் செய்யாததன் காரணமாக, அதற்கு வேண்டிய நிதியை காலா சாலத்திலே ஒதுக்க திதன் காரணமாக, அப்படியே ஒதுக்கினாலும் கூட கான்ட்ராக்டர்கள் பணத்தை மோசடி செய்து விடுவதன் காரணமாக, அந்த நீர் நிலைகள் எல்லாம் மேடாக இருக்கின்றன, அவைகளிலே குடியிருப்புகள் வந்து கொண்டிருக்கிறன என்ற நிலைமையைத்தான், பார்க்கிறோம், இன்றைக்கு தமிழகத்திலே மிகப்பெரிய தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. குடிப்பதற்குக்கூட தண்ணீர்கிடைபாது. 3,00,400 கண்மாய்களைப் போட்டாலும்கூட தண்ணீர் வராத நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே கண்மாய்களை காலவாய்களை சீராக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கடந்த ஆட்சிக் காலத்திலேயும் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன்.

காவிரி நீர் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினையில் மத்திய அரசு காலாகாலத்திலே வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்க வேண்டும். 24-ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் புதிய ஒப்பந்தம் ஏற்பட வேண்டும், அதுவரையில் 28 லட்சம் ஆயக்கட்டுகளுக்கு பாசனத்திற்கு தண்ணீர் பெறுவதற்கு நமக்கு உரிமை இருக்கிறது. மத்திய அரசு உடனடியாகத் தலையிட்டு கர்நாடகத்திடம் சொல்லி தண்ணீர் பெற்று தருவதில் சுணக்கம் காட்டுகிறது என்றால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை நீங்கள் காலகாலத்திலே செய்திருக்க வேண்டும், அவர்கள் ஹேமாவதி போன்ற 2,3 அணைகளைக் கட்டியிருக்கிறார்கள் என்றால் நாம் அகைப்பற்றியெல்லாம் சர்வகட்சி கூட்டங்கள் போட்டோம், பேசினோம் என்ற ஆளவிலே நிற்கிறோம், முனைப்பான நடவடிக்கையை இந்த

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அரசு எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இனியாவது உடனடியாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் சம்பந்தமாக தகுந்த நடவடிக்கையை சாலா காலத்தில் எடுக்காததன் காரணமாக தொழில்கள் பூராவிற்கும் மின்சாரம் 100 சதவீதம் வெட்டு. தொழிலாளர்களுக்கு அதனால் இன்றைக்கு வேலை கிடையாது. தொழிலாளர்கள் வேலை செய்யக் கூடியநேரத்திலேயே கஷ்டம், வேலையில்லாத நேரத்திலே எப்படி கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தொழிற்சாலைகள் இன்றைக்கு மூடப்பட்டிருக்கின்றன. பம்புசெட்டுகளுக்கு 6 மணி நேரம் மின்சாரம் தரப்படும் என்று சொன்னார்கள். நேற்றைக்கு என் தொகுதியிலிருந்து தகவல் வந்து இருக்கிறது. 6 மணி நேரம் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது என்றாலும் 1 மணிநேரம் வருகிறது, திடீரென்று ஆப் ஆகி விடுகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பம்புசெட் களுக்கு கரண்டி கிடைக்கவில்லை. லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள், 1, 2 ஏக்கர் வைத்திருக்கின்றவர்கள் இன்றைக்கு அவதிப்படுகிறார்கள், மின்சாரம் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு போட்ட முதலையும் எடுக்கமுடியாமல் விவசாயம் சீரழிந்து வருகிறது. குறுவை உற்பத்தி 20 சதவீதம் குறைந்ததாகச் சொன்னார்கள். 7 லட்சம் பம்புசெட்டுகள் இன்றைக்கு ஓடாததால் உணவுத் துறையில் தன்னிறைவு ஏற்பட்ட தமிழகத்திலே.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் மின்சாரம் சம்பந்தமாக சில தகவல்களைச் சொன்னார்கள். மின்வாரியத்திற்கு என்று தனி விவாதம் இருப்பதால் நான் குறுக்கிட வேண்டாம் என்று கருதினேன். ஆனாலும் அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு 6 மணி நேரம் மின்சாரம் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். என்னிடத்திலே இருக்கின்ற ஆதாரங்களின்படி குறிப்பாக ஜனவரி மாதம் 2 ஆம் தேதியிலிருந்து நாம் சில கட்டுப்பாடுகளை தொழில் துறைக்கு விதித்த பிறகு தமிழகத்திலே எல்லாப் பகுதிகளிலும் விவசாயிகளுக்கு குறைந்தது 6 மணி நேரம் தவறாமல் தரப்படுகிறது. எங்கேனும் தரப்படவில்லை என்ற தகவல் அவருக்கு இருக்குமானால் நிச்சயமாக மின்வாரியம் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கும். ஆகவே ஆறு மணி நேரம் தரப்படவில்லை என்பது சரியான கருத்தல்ல.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி. அரம்பத்தில் அயுர்தர் சொன்னவுடனே ஒரு வாரம், இரண்டு வாரத்திற்கு

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1983 பிப்ரவரி 1]

5 மணி நேரம், சில இடங்களில் 6 மணி நேரம் விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் வந்தது. அதற்கு பிறகு இப்போது ஒரு வார சாலமாக ஒரு மணி நேரம் வந்து திடீரென்று பிறகு நின்று விடுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் துணைத் தலைவர் அவர்களே, எங்கு, எப்படி நின்று என்ற விவரம் எனக்கு சொல்ல வேண்டும். எந்த லனில், எந்த ஊர்களில் இல்லை என்பதை அவர்கள் சொல்வார்களா என்ற உடனடியாக அவர்களுக்கு தக்க பதில் சொல்ல தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: நெல்லை மாவட்டத்தில் கயத்தறு சப்டிவிஷனில் அப்படி இருக்கிறது. நேற்றைக்கு கூட தகவல் வந்தது. இரவு நேரங்களில் ஐந்து மணி நேரம் கரன்ட் என்று போனால் நின்று போவதாகவும். தண்ணீர் பாட்ச்ச முடிய வில்லை என்றும் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: குறுக்கிட்டு சொன்னதற்கு காரணம் தினசரி காலையில் எந்தெந்த மின் நிலையங்களில் எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகிறது? எங்கெங்கு எவ்வளவு விநியோகம் ஆகிறது? எந்தெந்த லனில் மின்சாரம் தரப்படவில்லை என்ற விவரங்கள் எனக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தான் சொன்னேன். குறிப்பாக ஜனவரி மாதம் 2 ம் தேதியிலிருந்து மின்நிறுத்தம் என்பது எங்கும் கிடையாது. ஆறு மணி நேரம் தவறாமல் தரப்படுகிறது. ஆகவே யாரேனும் பழய தகவல்களைச் சொன்னால் அதை தயவுசெய்து அவர்கள் நம்ப வேண்டாம். அண்மையில் ஏதாவது குறைபாடுகள் இருந்தால் எனக்கு வந்த தகவல்களையும் நான் சரி செய்ய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். அதனால் தான் நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறபோது குறிப்பிட்டும் சொல்லுங்கள் என்றேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் வேகமாக மெய்ப்படுவதற்கு நான் பாராட்டு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னாலேயே இவ்வளவு கறுசுறுப்போடு செய்திருந்தால் இவ்வளவு தோரத்தை.....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: டீயிலேயிருந்தால் தான் அகம்பையில் வரும் என்பது பழமொழி. ஆகவே இல்லாத குறையே விவர ஜாக்கிரதை இல்லாமல் போய்விட்டதனா என்பது அல்ல. இருக்கிறதை வைத்து இப்போது விவசாயத்திற்கு முன்னுரிமை தந்ததில் ஓரளவிற்கு நிலைமை சீரடைந்துள்ள

1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அப்போதே செய்திருந்தால் சேதாரத்தை தவிர்த்திருக்க முடியும். இப்போது கூட கொடுப்பதை பகல் நேரத்தில் கொடுங்கள். இரவு நேரத்தில் நீர் பாய்ச்ச முடியாது. அது மட்டுமல்லாமல் 5 நாள் பகலில், 5 நாள் இரவில் என்று சொன்னால் 5 நாள் தண்ணீர் பாய்ச்ச வில்லை என்றால் கதுர் தீய்ந்து விடும். ஆகவே கொடுப்பதை பகலில் தினம் மூன்று பகுதியாகவோ, இரண்டு பகுதியாகவோ பிரித்துக் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரளவிற்கு நிலைமை சீரடைந்த பின் பரிசீலிக்க தயார். நான் கேட்டுக் கொள்வது இனிமேலாவது இரவிலோ, பகலிலோ சப்ளை இல்லை என்று சொல்கிறவர்களை நம்பாமல் இருப்பீர்களா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : ந.னே நேராக பார்த்தேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : நான் கேட்பது நீங்கள் பார்த்திருந்தால் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். நீங்கள் இன்னும் சொல்லவில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : கயத்தாறு சப் டிவிஷனில் அதுபோல இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : கயத்தாறு 230 கிலோ வாட் சப் டிவிஷன், 120 கிலோ வாட் சப் டிவிஷன்; ஆகவே கயத்தாறு என்பது ஐந்தாறு மாவட்டங்களுக்கு அங்கேயிருந்து விநியோகம் ஆகிற மிகப் பெரிய துணை மின் நிலையம். அதைச் சொன்னால் அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமே இல்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : நேற்றிற்குக் கூட என்னுடைய தொகுதியிலே இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். வந்து வடனே நானே அந்த விவரங்களைக் கேட்டேன். அவர்கள் சொன்னார்கள், முதலில் சரியாக வந்தது. இப்போது ஒரு வார காலமாக சரியாக வரவில்லை. திடீரென்று நின்றுவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் மிட் சார் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ரொம்பவும் சாமர்த்தியமாக பேசுகிறார்கள். மிகவும் அனுபவம் வாய்ந்த உறுப்பினர். ஸ்டிரிக்ட்டாக சொல்லியிருக்கிறோம், கிராமங்களில் மின்சாரம் கொடுக்கிற போது குறைந்தது று மணி நேரம் கொடுக்கவேண்டும். எந்த காரணத்தினால் கொண்டு வந்துத்தக் கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். திரும்பவும் சொல்கிறேன், இரண்டாம் தேதியிலிருந்து எங்கேயும் குறைபாடுகள்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1983 பிப்ரவரி 1]

வந்ததாக இதுவரையில் சுகவல் இல்லை. (குறுக்கீடு)
கோவில்பட்டி என்று நகரமும் உள்ளது. அந்த சப்டிவிஷனை
நானே நேரில் சென்று பார்த்தேன். நான் தூத்துக்குடிக்குப்

(முற்பகல் 11-00)

பேரணபொழுது கோவில்பட்டிக்குச் சென்று பார்த்தேன்.
கோவில்பட்டி துணை மின் நிலையத்தில் ஒன்று நகரத்திற்கு
வருவது இருக்கிறது. மூன்றோ, நான்கோ கிராமப்புறங்களுக்குப்
போவது இருக்கிறது. ஆகையினாலே, ஏதாவது குறிப்பிட்ட
லைனிலே, இந்த ஊரிலே, இந்த தேதியிலே, இவ்வளவு நேரம்
எங்களுக்கு மின்சாரம் வரவில்லை. 6 மணி நேரம் வரும் என்று
எதிர்பார்த்தோ, வரவில்லையென்று சொன்னால்தான் எனக்கு
உதவியாக இராக்டேமே தவிர, எங்கள் வட்டாரத்திலே ஆப்படி
இருக்கிறது என்று சொன்னால், அது பயன் தராது.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தடவலுக்காக நான் சொல்வேன்,
கே வில்பட்டியை ஒட்டியுள்ள மணியாச்சி, தட்டாங்குளம்,
மல்லிப்பூ என்ற 3 கிராமங்களிலே நேற்றைக்கு முந்தைய நாள்
திடீரென்று ஒரு மணி நேரம் நின்றுவிட்டது.....

திரு. துரைமுருகன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன சொல்லப்
போகிறீர்கள்? மின்சாரவாரிய பட்டுஜெட்டிலே அவர் இதைப்
பற்றி பே வேண்டுமென்று சொல்லப் போகிறீர்கள், அவ்வளவு
தானே?

திரு. துரைமுருகன் : நான் அப்படிச் சொல்ல வரவில்லை, அவர்
பெரியவர், எதிர்க்கட்சித் தலைவர், பேசட்டும். மாண்புமிகு
உறுப்பினர் நம்முடைய திரு. அழகர்சாமி அவர்கள், அவர்கள்
மொகுதயிலே ஏற்பட்டிருக்கிற மின்சாரக் குறையைப் பற்றி
சொல்கிறார். அங்கத்தினர்கள் குறைகளைச் சொல்வது
வாய்க்கம். அல்லது அவர்கள் சொல்லித்தான் ஆவேண்டும்.
ஆனால், அமைச்சர் அவர்கள் எல்லாவற்றையு குறித்து வைத்துக்
கொண்டு, நாளையதும் மின்சார பட்டுஜெட் வரும்போது,
சேர்த்து பதில் சொல்லிவிட்டால், டைம் மிச்சமாகும் பாருங்கள்,
அடிக்கடி குறுக்கிடுவதாலே, நம்முடைய டைம் போய்விடுகிறது,
அ னாலே சொல்கிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : உடனே சொன்னால் நன்றாக
இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு துணைத்
தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு துரைமுருகன் சொல்வதைப்
போல நான் பேசாமல்தான் இருந்தேன். அவர் முதலிலே
மின்சாரத் துறைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு அதற்குப் பிறகு குளங்கள்

1983 பிப்ரவரி 1] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஏரிகள் எல்லாம் பற்றிப் பேசினார். சரி, விட்டுவிட்டுப் போய் விட்டார் என்று நினைத்தேன். மறுபடியும் மின்சாரத்திற்கு வந்தார். ஆகவேதான் விளக்கம் சொன்னேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விளக்கம் கொடுத்ததற்காக ராம்ப நன்றி. நெய்வேலியிலே மொத்த உற்பத்தி 1,000 மெகாவாட் இருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இப்பொழுது தமிழகத்திற்கு 530 மெகாவாட்டான் தருவதாகச் சொல்கிறார்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகப் பெறுவதற்கு வேண்டிய முயற்சியை அமைச்சர் அவர்கள் செய்யவேண்டும். அதோடு கேரளாவிலேயிருந்து....

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆயிரம் மெகாவாட் அல்ல, 600 மெகாவாட்டான் நெய்வேலியில் மொத்த உற்பத்தி. அதிலே அவர்களால் 400-வருந்து, 450 மெகாவாட்டான் கொடுக்க முடியும். முழு உற்பத்தியிருந்தால் கூட மற்றவைகள் அவர்களுக்குப் பயன்படுகின்றது. நீங்கள் ஆயிரம் மெகாவாட் என்று சொன்னதனால் குறிப்பிடுகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: பத்து மெகாவாட் சக்தியுள்ள சிறுசிறு மின் உற்பத்தி நிலையங்களைத் துவக்குவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதி பெறவேண்டுமென்று இருக்கிறது. ரூ. 1 கோடிக்கு மேலே செலவு செய்யும் திட்டங்களுக்கு மைய அரசு அனுமதி பெற வேண்டுமாம். ஆகவே, ரூ. 10 கோடி வரை நாமே மத்திய அரசு அனுமதி இல்லாமலே செய்துகொள்ளலாம் என்ற வகையில், மத்திய சர்க்கார் நமக்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்ற முறையிலே வற்புறுத்தி, நாமே, சிறிய, சிறிய, எங்கெங்கு வாய்ப்பிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம், 10 மெகாவாட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு நிலையங்களைத் துவக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைத் துரிதமாகச் செய்வதற்கு, முதல் காரியமாக அதைச் செய்துமுடிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார் என்று நம்புகிறேன். செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மிக முக்கியமான விஷயம், தமிழகத்திலே நம் அத்தனை பேரையும் பாதிக்கக்கூடிய உணவு நிலைமை அது இன்றைக்கு ரொம்பவும் இக்கட்டான நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டது. நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நேற்றோ அல்லது அதற்கு முந்தைய நாளிலோ, கையிருப்பில் 1 இலட்சம் டன் அரிசி இருக்கிறது, 2 இலட்சம் டன் நெல் இருக்கிறது என்று சொன்னார். அது ஏறக்குறைய 1 மாதத் திற்கோ அல்லது 2 மாதத்திற்கோதான் போதும். ஆகவே, மேற்கொண்டு என்ன செய்வது? மத்திய அரசு அனுப்பவில்லை. ஆனால், மாநிலத்திலே இன்றைக்கு மகசூல் ரொம்பக் கம்மி. மார்க்கெட்டில், அதிகமாக விற்கக்கூடிய அளவுக்கு விவசாயம் உபரியாக, அதிகமாகப் பெருகவில்லை. கடந்த காலத்திலே நம்முடைய கட்சிகள் கடைபிடித்த நடைமுறைகள் காரணமாக,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1983 பிப்ரவரி 1]

விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு எவ்வளவு ஒரு இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது? விவசாய உற்பத்தி குறைந்திருக்கிற நேரத்தில் நமது மாண்புமிகு உமாநாத் அவர்கள் காலையில் சொன்னார்கள், தமிழகத்திற்கு உணவு அளிக்கக்கூடிய தஞ்சை நகரத்திலேயே நேற்று அரிசி கிடையாது என்று. இன்னையிலே ஒரு கிலோ ரூ. 5. இன்னும் கொஞ்ச நாள் படி ரூ. 10 ஆகின்றும். கிலோ ரூ. 6 என்றால், படி அரிசி ரூ. 10 தானே. படி ரூ. 10 என்றால், ஏழை மக்கள் எப்படி வாங்கிச் சாப்பிட முடியும்? அதைக் கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சாவூரிலே உள்ள விவசாயிகள் இந்தத் தரணிக்கு அதிகமாக நெல்லை உற்பத்தி செய்து கொடுக்கக் கூடியவர்கள். அதற்கடுத்துதான் தென்னாற்காடு மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், நெல்லை மாவட்டம் எல்லாம் வரும். அந்த மாவட்டத்தினுடைய விவசாயிகள் தொடர்ந்து என்ன கேட்டு நிற்கிறார்கள். தங்களுக்கு ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 150 விலை வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். நம்முடைய அரசாங்கம் என்ன சொல்கிறது. உற்பத்திச் செலவு ரூ. 147 என்று கணக்குப் போட்டுச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, விலை கேட்பது ரூ. 150 தான். ஆனால், நீங்கள் இப்பொழுது போட்டிருக்கிற உத்திரவு ரூ. 112. சர்க்கார் விலை கொடுத்து வாங்குவது ரூ. 137 வறட்சி நிதி உதவி 15 ரூபாயையும் சேர்த்தால், சாதாரணமாக அரிசியை குவிண்டாலுக்கு 137 ரூபாய் என்றும், சன்ன ரகத்திற்கு 141 ரூபாய் என்றும், கொள்முதல் செய்யப் போகிறீர்கள். ஒரு குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாய் என்று கொடுத்தாலும் 1½ குவிண்டாலுக்கு 225 ரூபாய் ஆகிறது. 15 ரூபாயையும் அறவைக் கூலியையும் சேர்த்து 34 ரூபாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் 259 ரூபாய் ஆகிறது. இன்னும் 1 ரூபாய் அதிகம் போட்டாலும் 260 ரூபாய் என்று வந்துவிடுகிறது. எனவே, 150 ரூபாய் என்று விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து கொள்முதல் செய்தாலும்கூட ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 2.60 என்று தமிழகத் துள்ள அத்தனை கோடி மக்களுக்கும் கொடுக்க முடியும். அரசாங்கமே மொத்த வியாபாரம் செய்தாலும், சிறு கடைகளின் மூலம் விநியோகம் செய்தாலும் ரூ. 2.60 க்குக் கொடுக்க முடியும். ஆனால் இன்றைக்கு 5 ரூபாய் 20 பைசாவுக்கு விற்கிறது. இந்த லாபம் யாருக்குப் போகிறது? இடையிலே உள்ளவர்கள் கொள்ளையடிப்பதற்கு ஏன் இடங்கொடுக்க வேண்டும்? உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேலே கிடைக்கவில்லை. 57 கிலோ கொண்ட ஒரு முட்டை நெல்லுக்கு 57 ரூபாய்க்கு மேல் இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை. சர்க்கார் கொள்முதல் செய்வதோ ஒரு குவிண்டாலுக்கு 141 ரூபாய் என்றும், 144 ரூபாய் என்றும் கொடுத்துக் கொள்முதல் செய்கிறது. வேறு யாருக்கும் விற்கக் கூடாது என்று சொல்லி அதனால் விவசாயிகளுக்கும் நல்ல விலையும் கிடைக்கவில்லை, வாங்கிச் சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கும் சீராக அரிசி கிடைக்கவில்லை. ஊடே இருப்பவர்கள் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இப்படித்தான் உங்களுடைய உணவுக் கொள்கை இருக்கிறது.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

நாங்கள் தொடர்ந்து இந்த மன்றத்திலே சொல்ல வருகிறோம். விவசாயிகள் தங்களுக்குக் கட்டுப்படியாகாத விலையின் காரணமாக உற்பத்தியைக் குறைக்கிறார்கள். அவர்களால் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, உற்பத்தி குறைகிறது. இந்த உற்பத்தி சீராக நடப்பதற்கு நியாயமான விலையைக் கொடுங்கள். விவசாயிகளுக்கு 50 ரூபாய் கொடுத்தால்கூட விலையேறாமல் சன்ன ரக அரிசியை ரூ. 2.60-க்குத் தாராளமாகக் கொடுக்க முடியும். 1½ குவிண்டாலுக்கு 225 ரூபாய் என்று கொடுத்து மற்றச் செலவுகளுக்கும் சேர்த்து 34 ரூபாய் என்று கொடுத்தாலும் மொத்தம் 259 ரூபாய் என்று வந்தாலும் ரூ. 2.60 க்குக் கொடுக்கமுடியும். இதைச் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை நீங்கள் எடுப்பீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதை நீங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மொத்த வியாபாரத்தை யுமே அரசாங்கம் எடுத்து விவசாயிகளுக்கும், மக்களுக்கும் பயன்படும் வகையில் செய்தால் நல்லது. ஒரு குவிண்டாலுக்கு 50 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து சீராக விநியோகம் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது பல நியாயவிலைக் கடைகளில் அரிசி கிடையாது, மண்ணெண்ணெய் கிடையாது. ஆகவே, இம்மாதிரி கஷ்டப்படும் மக்கள் 5 ரூபாய், 6 ரூபாய் என்று கொடுத்து ஒரு கிலோ அரிசியை வாங்கும் நிலைமையை மாற்றி சீராக விநியோகம் செய்வதற்கான நடவடிக்கையை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லையென்றால், விவசாயிகள், சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளிகள், வேலையில்லாதவர்கள் மிகப் பெரிய பாதிப்புக்கு ஆளாவார்கள். எனவே, இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாய உற்பத்தி பெரிதும் பாதிப்பிற்கு ஆளாகி, விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டு, அவர்கள் போட்ட முதலைக் கூட எடுக்க முடியவில்லை. இன்றைக்குக் கடன் நிபரணம் சம்பந்தமாகத் தொடர்ந்து இந்த மன்றத்தில் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். இதுவரையில் செய்பவில்லை. உயர் மட்டக்குழு போடப்பட்டது. வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும், அசலைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதை ஆளும் கட்சியில் உள்ள மாமன்ற உறுப்பினர்கள்கூடச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் கட்சிக் கட்டுப்பாடு என்ற காரணத்தினால் உள்நிலத்தில் நேராகச் சொல்வதற்குப் பயந்தாலும்கூட, அவர்களோடு நாங்கள் நேராகப் பேசும்பொழுது சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கிருக்கின்ற வட்டி பூராவையும் தள்ளுபடி செய்து விட்டு, அசலை மாத்திரம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கட்டி விடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். வட்டியும் சேர்ந்து சேர்ந்து அவர்கள் தயைலிலே வைக்கப்பட்டு அவர்கள் எந்தவிதமான உற்பத்தி

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1983 பிப்ரவரி 1]

யிலேயும் ஈடுபட முடியாமல், உற்சாகம் இல்லாமல், உற்பத்தி செய்வதற்கு மனமில்லாமல் பாதிப்புக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைச் செய்ய வேண்டும், அவர்களுக்கான நிவாரண நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம், தண்ணீர், உணவு, தொழில் ஆகியவைகளில் உங்கள் அரசு செலுத்திய கவனம் ாதாது. ஆகவே, தமிழ்நாட்டிலே சீராகத் தொழில்கள் வளர்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்கு உணவு அளிப்பது தர்மம்தான். அதைச் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அது ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவுமா என்பது சந்தேகம்தான். இது ஏழை மக்களைப் பாதிக்குமா, அல்லது வளர்ச்சிக்கு உதவுமா, இது வளர்ச்சிக்கு உரிய திட்டமா என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப் பகுதிகளிலேயும், நகரப் பகுதிகளிலேயும் இந்தத் திட்டம் நடைபெறுவதைப்பற்றிக் கேள்விப்படும்பொழுது கவலை அளிக்கின்ற பல செய்திகள் வருகின்றன. ஆகவே, நான் சொல்கிறேன், உள்ளாட்சிகளுக்குத் தேர்தல்கள் நடைபெற வில்லை; அங்கே தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அமைப்பு ில்லை. எனவே, அங்கே நடைபெறுகின்ற வேலைகள் சீராக நடக்கின்றனவா என்பதை ஆய்வுசெய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் முடிந்தவுடன் குடிநீர்த் திட்டம் முடிந்து விட்டது; ரோடுகள் போட்டாகி விட்டது; எல்லா விதமான காரியங்களையும் செய்தாகிவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவைகளைப் பழுதுபார்ப்பதற்கான நிதி உதவி ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-10)

ஆகவே போட்ட வேலை அப்படியே இருக்கிறது. அடுத்த படியாக இதிலே ஒன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 22.56 கோடி ரூபாய் செலவில் கிராமங்களுக்கு கழிப்பிடங்கள் கட்டப்படும் என்று இடக்கிறது. இது ஏற்கனவே இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் பல கிராமங்களிலே கட்டப்பட்டு அவை எ லாம் இப்போது இடிந்து போய், அப்போது இருந்த ஆட்சியினுடைய காட்சிப் பொருளாக இடிந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் கழிப்பிடம் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை அப்படி கழிப் பிடங்களைக் கட்டினால் அதை பெயின்டெயின் செய்வதற்கு தண்ணீர் வசதி தேவை. அதைத் துப்புரவு செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் உண்டா? பஞ்சாயத்திலே இதற்கு வருமானம் கிடையாது. பஞ்சாயத்திலே வருகின்ற வருமானம் கிளார்க்கு களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டிய காலத்தில்லை. எனவே இப்போது

1983 பிப்ரவரி 1] (திரு. சோ. அழகர்சாமி)

கட்டப்படவிருக்கின்ற கழிப்பிடங்கள் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக்காலத்தில் கட்டப்பட்டு இப்போது காட்சிப் பொருளாக இருப்பதைப் போன்று மாறாவிடாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கைத்தறித் தொழிலுக்கு சம்பந்தப்பட்ட நூல் 30 சதவிகிதத்திலே இருந்து 50 சதவிகிதமாக உயர்ந்து விட்டது. இதன் காரணமாக மதுரை, பரமக்குடி, இராஜபாளையம் பகுதியிலே உள்ள நெசவாளர்கள் தொழிலும் இல்லாமல், வேலையும் இல்லாமல், வருமானமும் இல்லாமல், கிளர்ச்சியிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இதை உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மனிதவிலையில் நூல் கொடுத்து அவர்களுடைய தொழிலை சீரான முறையில் ஆக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடந்த 1928 ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக சட்டத்தை திருத்துவதாகச் சொன்னார்கள். இது 1980 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலேயே கூறப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இன்றுவரையிலும் அந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்படவில்லை. அங்கே ஆசிரியர்களும், மாணவர்களுக்கும் போராட்டத்தால் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இன்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கு அண்மையில் தேர்வு நடைபெற்றது. மொத்தமுள்ள 325 மாணவர்களில் 100 பேர்கள் பார்வார்டு கம்ப்யூனிட்டியைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களிலே குறைவாக மார்க்கு வாங்கி இருப்பவர்களுக்கும் சேர்க்கப்பட்டு, அதிலே மிகப்பெரிய ஊழல் நடைபற்றிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதை அரசு கவனித்து, உடனடியாக 1980 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்ட அந்த அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக சட்டத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கடைசியாக இந்த அரசாங்கத்தினுடைய போலீஸ் துறை நிர்வாகத்தைப்பற்றி ஒரு கில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தர்மபுரி மாவட்டத்திலே ஊத்தங்கரை வட்டாரத்திலே கோவிந்தபுரம் என்ற கிராமத்திற்கு போய் இருந்தேன். அந்தக் கிராமத்திலே சுப்பிரமணியம் என்பவரை, பக்கத்திலுள்ள வீட்டிலே ஒரு ரேடியோ காணாமல் போய் விட்டதாகச் சொல்லி, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கே அவர் அடித்துக் கொல்லப்பட்டிருக்கிறார். இது குறித்து 3-6-1982-இல் எல்லா கட்சிகளைச் சேர்ந்த அனைவரும், அ.தி.மு.க. கட்சியினரும் சேர்ந்து, நியாயம் கேட்பதற்காகச் சென்றபோது, துப்பாக்கிச் சூடு நடந்து அதனால் 4 பேர்கள் இறந்துபோனார்கள் அதை விசாரிப்பதற்கு சென்ற தாசில்தார், ஆர்.டி.ஓ. போன்றவர்கள் மீதும் துப்பாக்கிச் சூடு நடந்து, தாசில்தார் வெங்கடசாமி அவர்கள் மருத்துவமனையிலே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தார். தலைவர்கள் அனைவரையும் காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் சென்று மிகவும் அருவருக்கத்தக்க

(திரு. சோ. அழகர்சாமி) [1983 பிப்ரவரி 1]

முறையில் நடத்தினார்கள். இந்த சம்பவத்தின் காரணமாக, தாசில்தார் வெங்கடசாமிக்குக் கூட உதவித் தொகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இறந்துபோன சுப்பிரமணியத்தின் தாயாருக்கு எந்தவிதமான உதவித் தொகையும் கொடுக்கவில்லை. அவர் அவருக்கு ஒரே மகன். எனவே அந்தத் தாயாருக்கு நிவாரணம் கொடுக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று செங்கோட்டை காவல் நிலையத்தில் காளிமுத்து என்ற அரிசன வாலிபன் அடித்துக் கொல்லப்பட்டான். இது குறித்து சட்டமன்றத்திலே எல்லோரும் தீர்மானம் கொடுத்து அதுகுறித்து விசாரணை நடந்தது. அதனுடைய முடிவு என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை.

அடுத்து தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் திருவெண்ணை நல்லூரில் கிராவு என்ற கிராமத்திலே நிலச்சுவரன்தார்களுடைய நிலத்திலே சாகுபடி செய்த விவசாயிகளை வேண்டுமென்றே பொய் வழக்குப் போட்டு, இன்று வரையிலே இழுத்தடித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

திருச்சியிலே அரியலூர் வட்டாரத்திலே எங்கள் இயக்கத் தினுடைய செயலாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய மனைவி, வீட்டிலே உறங்கும்போது கொலை செய்யப்பட்டார். அந்தக் கொலை சம்பந்தமாக போலீஸ் ஸ்டேஷனிலே போய் புகார் சொல்லப் போனால், புகார் கொடுக்கின்ற அவரைப் பார்த்து ஏன் நீயே சொலை செய்து இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லி மிரட்டுகின்ற மோசமான நிலை இன்றைக்கு அந்தப் போலீசினே இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரியாக இன்றைக்கு நாகம்மாள் என்ற ஒரு பெண்மணி இன்றைக்கு எஸ்.டி. நாயுடு என்ற கலைக் கல்லூரியிலே பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்கள். அவருடைய கணவரும் ஒரு பேராசிரியர். வரதட்சணை காரணமாக, அந்தக் கொடுமையாலே, அந்த அம்மாள் அடித்துக் கொல்லப்பட்டார். என்று அந்த வட்டாரம் பூராவும் பேசப் படுகிறது. அது சம்பந்தமாக வேண்டுமென்றே மிகப் பெரிய அரசியல் செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் தலையீட்டின் காரணமாக சரியான விசாரணை இல்லாமலே அந்தக் கொலையைச் செய்தவர்களை, கண்டுபிடிக்காமல், வழக்கும் போடாமல் இன்று அந்தக் கொலை செய்தவர் தப்பித்துப் போய்விட்டார். இதன் மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதேமாதிரியாக பல இடங்களில் போலீசாருடைய நடவடிக்கை சரியாக இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு.... (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் 25 நிமிடங்கள் பேசிவிட்டீர்கள். உங்களுக்கு முதலில் 15 நிமிடங்கள் தான் கொடுக்கப்பட்டது. சீக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பென்சன் தரப்போவதாக முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்தப் பென்சனுக்காக மனுப் போட்டு அதற்காக அலைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடிய சமூகநலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 30 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மொத்தம் 98 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்போவதாக சொன்னார்கள் சென்ற ஆண்டு. ஆகவே தமிழகத்திலே இன்றைக்கு எந்தவிதமான ஊதியமும் இல்லாமல், இருக்கின்ற உழைப்பைச் சக்தியை நம்பி இருக்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய மகன் கூட சாப்பாடு போடமுடியாமல்—மகன் இருந்தால்தானே சாப்பாடு போடுவதற்கு—மகன் இல்லாவிட்டால் எந்தவிதமான ஊதியமும் இல்லாமல் பிச்சை எடுத்துக்கொண்டு,....

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. அழகர்சாமி, உங்களுக்கு பதில் வேண்டுமா, வேண்டாமா? நான் நேற்றே உங்களைக் கேட்டேன். 1 மணி நேரம் கூட அதிகமாகப் பேசுங்கள் என்று சொன்னேன். நேற்றுப் பேசியிருந்தால் அதிகமாகப் பேசியிருக்கலாம். சிக்கிரம் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: விவசாயத் தொழிலாளர்கள் தகுதி உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு, மனுபோட்ட அத்தனை பேருக்கும் பென்சன் கொடுக்கக்கூடிய, கேரளா சர்க்கார் செய்தது மாதிரி நீங்கள் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமாரி அனந்தன்: மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது சில கருத்துக்களை, காந்தி-காமராஜ் தத்சியக் காங்கிரஸ் சார்பிலே எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். மேழ்நாட்டில் இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிலவரங்களுடைய பிரதிபலிப்பாக ஆளுநர் உரை அமையவில்லை. மின்சாரப் பற்றாக்குறை என்று சொல்வதை விட மின்சாரம் நம் நாட்டிலேயே பல வளமான பொருட்களினுடைய பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்திவிடுமோ என்று சால்லுகின்ற அளவிற்கு நிலைமைகள் இன்று உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளுநர் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். இன்னும் அணுமின் நிலையங்கள் நிறையவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஆனால் 1961-லே ஆரம்பிக்கப்பட்டு, 1971-லே நமக்கு மின்சாரத்தைக் கொடுக்கும் என்று எதிர்பார்த்து இருந்த கல்பாக்கம் இன்னும் எந்தவிதமான உற்பத்தியும் தொடங்காத நிலையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதற்குத் தேவைப்படுகின்ற ஹெவி வாட்டர் என்று சொல்லப்படுகின்ற அந்தப் பொருள் உற்பத்தி செய்கின்ற தூத்துக்குடி நிலையத்திலேயிருந்து நமக்கு மிகமிகு,

(திரு. குமரி அனந்தன்) [1983 பிப்ரவரி 1]

குறைவாக 27½ டன் என்று சொல்கிறார்கள்—240 டன்கள் தேவைப்படுவதற்கு 27½ டன் என்று கொடுக்கிற அளவிற்கு தமிழ்நாடு உற்பத்தியும்,—ஒரிஸ்ஸாவிலேயும். ராஜஸ்தானிலிருந்து கொண்டிருக்கின்ற மற்ற ஹெவி வாட்டர் உற்பத்தி செய்கின்ற நிலையங்களிலேகூட சரியான வகையிலே வேலை செய்யவில்லை என்று சொல்வதைப் பார்க்கும்போது நம்முடைய நாட்டிலே அந்த உற்பத்தியைக் கூட பாதக்கின்ற அளவிற்கு யாருடைய சட்டையோ நடைபெறுகிறது என்று சொல்கிற அளவிற்கு எனக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது. நீண்டகாலமாகவே அந்த வகையிலே இந்த உற்பத்தியை செம்மைப்படுத்த முயன்றும்கூட ஏதாவது ஒரு கோளாறு அங்கே வந்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், இந்தியா ஒற்றுமையாக முன்னேறுவதைக்கூட யாரோ தடை செய்வதிலே முயல்கிறார்கள் என்ற ஐயப்பாடு ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே கல்பாக்கம் போன்றவைகள் உடனடியாக செயல்பட்டால் தான் ஓரளவு நாம் தப்பிப் பிழைக்க முடியும் என்று சொல்லுகின்ற நிலை ஏற்படுகிறது. அதோடு நமக்கு நிலக்கரி பற்றாக்குறை என்று சொல்கிற காரணத்தாலே உற்பத்தி குறைகிறது என்று சொல்கிறோம். சில நாட்களுக்கு முன்பு எண்ணூரிலே இருக்கின்ற அதிபாரிகள் ஒன்றுக்கும் உதவாத சாம்பலைக்கூட போட்டு நமக்கு மின்சாரத்தைத் தந்ததற்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாராட்டுகிறோம். ஆனால் நமக்கு என்று வந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய அந்த நிலக்கரிகளை தமிழகத்திற்கு எட்ட விடாமல் விஜயவாடாவிற்கு மாற்றினார்கள் என்று சொல்கிறார்களே அப்படி மாற்றுவதற்கு உரிய உத்தரவை கொடுத்தது யார் என்றும், ஏன் மாற்றினார்கள் என்றும் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் இதனை வினா தொடுத்து மத்திய அரசாங்கத்தின் கவனத்தை ஈர்த்ததா என்பதைக் கேட்டுக் காள்ள விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

ஆக நமக்கு இவ்வளவு பற்றாக்குறை இருக்கிற நேரத்தில் கூட, நமக்கு எங்கிருந்தோ வந்துகொண்டிருப்பதைக்கூட வேறு எங்கோ திருப்புகின்ற ஆற்றல் யாருக்கு இருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் இப்படி நினைப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதையும், அப்படி திருப்பிக் கொண்டு போய் விட்டால் கூட தமிழ்நாடு அரசாங்கம் எதுவும் கேட்காது, அவர்களுக்குக் கேட்கத் தெம்பு கிடையாது, அவர்களுக்குக் கேட்கும் பணக்கம் கிடையாது என்று நினைத்து விட்டார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்று நம் தொழிற்சாலைகள் முடங்கிக் கிடப்பதைப் பார்க்கிறோம். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடப்பதால் ஆயிரக்கணக்கான, லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்து இருக்கிறார்கள். இது ஒருபுறம் இருக்க பெரிய தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடப்பதால் அதை ஓட்டி சிறுசிறு உதிரி பாகங்கள் செய்கிற தொழிற்சாலைகளும்

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. குமரி ஆனந்தன்]

மூடிக்கிடக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது மத்திய அரசாங்கம் நமக்குச் செய்யவேண்டியதைச் செய்யாதது ஒரு புறம் இருக்க, நாம் செய்யச் சொல்லவேண்டியதைச் செய்யச் சொல்லவில்லையோ என்கிற எண்ணமும்தான் மனதிலே இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஜெர்மனியிலிருந்து ஆர். டபிள்யூ.இ. என்ற கம்பெனியிடமிருந்து கன்சல்டன்சி பெற்று, எண்ணூரில் மின்சார உற்பத்தியை அதிகரிக்கலாம் என்ற தகவல் வந்து இருக்கிறது. இதை நாம் வரவேற்கலாம். வெளிநாட்டிலிருந்து கிடைக்கின்ற நல்ல ஆலோசனைகளை, நல்ல தொழில் நுட்பத்தை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஆனால் இன்னும் அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால் அந்த டியூப் என்று சொல்கிற குழாய், கொடிகலன் குழாயில்தான் அடிக்கடி அங்கே பொத்தல் ஏற்பட்டு விடுகிறது, அதனால் தான் மின்சார உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தப் பொத்தலை இப்படி அடிக்கடி ரிப்பேர் செய்துகொண்டு இருப்பதை விட, அந்தக் கொடிகலனையே புதிதாக பாரத் ஹெவி எலெக்ட்ரிகல் நிறுவனத்தின் மூலம் வாங்கி வைத்துவிட்டால் ஏறத்தாழ 56 கோடி ரூபாய் செலவில் மிகச்சிறப்பான முறையில் அதைச் சீர் செய்து விடமுடியும் என்கிற விவரமும் விவரம் தெரிந்த நிபுணர்களால் கூறப்படுகிறது. அதையும் மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இது தொடர்பாக நான் சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது என்னவென்றால், நம்முடைய நாட்டில் கிடைக்கின்ற மின்சாரத்தைக் கூட சீரான முறையில் நாம் பகிர்ந்து கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறோம். 24 மணி நேரம் அறிவிப்பு கொடுத்த பின்னாலே தான் மின்சாரம் நிறுத்தப்பட வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தும் கூட நம்முடைய மின்உற்பத்தியில் இடர்ப்பாடு இருந்த காரணத்தால், பருவமழை தவறிவிட்டதன் காரணத்தால், நமக்கு பருவமழை உதவாது இருந்த காரணத்தால், முன்னெச்ச க்கையாக நாம் செய்ய வேண்டிய சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாத காரணத்தால், 24 மணி நேரம் அறிவிப்புக்கூட கொடுக்காமல், தொழிற்சாலைகளை அப்படி அப்படியே நிறுத்த வேண்டிய நிலை வந்தது, மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தாலே. அதன் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் இழப்பு ஏற்படும் நிலையேற்பட்டுள்ளது. இனிமேல் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை மீண்டும் தொடர்ந்து நடத்த முடியுமா என்கிற நிலைமையும் தமிழகத்தில் ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குடிநீர் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நமது தமிழக அரசாங்கம் பல முயற்சிகளைச் செய்துகொண்டு இருக்கிறது. இதிலே நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நமக்குச் சில தகவல்களைத் தருவதோடு நிறுத்திக்கொண்டு, நம்முடைய

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1983 பிப்ரவரி 1]

ஆளுநர் உரையில் வேறு எதுவும் சொல்லாது இருப்பது கண்டு நான் மெத்த வருத்தப்படுகிறேன். மத்திய அமைச்சர் கங்கையை கன்னியாகுமரிக்குக் கொண்டு வரமுடியாது என்று இங்கே வந்து ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லிவிட்டால் அது தான் வேதவாக்கு என்று தமிழ்நாடு எடுத்துக்கொள்ளத் தேவையில்லை. மத்திய அரசாங்கம் சொல்லிவிட்டது, மத்திய அரசாங்கமே கங்கையை டிரைமேல் கன்னியாகுமரிக்குக் கொண்டு வர முடியாது என்று சொல்லிவிட்டது, அந்தத் திட்டம் வராது என்று சொல்லிவிட்டது என்று நினைத்துக்கொண்டு இருக்காமல், அது நாம் வாதிட்டுப் பெறவேண்டிய ஒரு பெரிய திட்டம் என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணரவேண்டும்.

வடக்கே வெள்ளப் பெருக்கத்தால் ஆண்டுக்காண்டு கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவழித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம், இங்கே வறட்சி என்று கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை நாம் செலவழித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இப்படி இரண்டு பக்கமும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இந்திய அரசாங்கம் செலவழித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே, வடக்கே ஓடிக்கொண்டிருக்கிற, கங்கோத்திரியில் உற்பத்தியாகின்ற கங்கை நதியை, கன்னியாகுமரியோடு சேர்ப்பதற்கு உரிய திட்டங்கள் உண்டு என்று மிகத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. அண்மையில் கூட இதே மாமன்றத்தில் நான் அந்தச் செய்தகளை இங்கே எடுத்துச்சொல்ல வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பத்திரிகைக்காரர்கள் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து ஒரு அருமையான நூலை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். 'தி இந்தியா ஆப் அவர் டிரீம்ஸ்' அதன் ஆசிரியர் ஆர். கே. கரஞ்சியா அவர்கள். அவர்கள் அதிலே மிகத் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். யுனோஸ்கோவியா நாட்டில் 1947-ம் ஆண்டில் யூத் ரயில்வே ப்ராஜெக்ட் என்ற அருமையான ஒரு திட்டத்தை பாபிலோனியா மக்கள் எப்படி செய்து முடித்தார்களோ அதைப்போலவே நிலப்படை அமைத்து, இளைஞர்களை அமைத்து, மாணவர்களைத்திரட்டி, அங்கே கங்கோத்திரியில் இருந்து கங்கையை இங்கே கொண்டு வரமுடியும் என்று சொல்கிற அருமையான திட்டத்தை, நாம் கனவு காணுகிற அந்தத் திட்டத்தை 'இந்தியா ஆப் அவர் டிரீம்ஸ்' என்ற புத்தகத்தில் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு நமக்குச் செய்திகள் வந்துள்ளன. அது மட்டுமல்ல, மத்தியில் இருப்பவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? இதற்கு 30 ஆண்டுகள் ஆகும். 50,000 கோடி செலவாகும். எனவே இதைப் பற்றிச் சிந்திக்காதீர்கள். இது வராது என்று சொல்கிறார்கள். 50000 கோடி என்பது அகண்டு விரிந்து பரந்து இருக்கும் பாரதத்திற்கு பெரிய தொகையல்ல. அவர்கள் சொல்கிற ஆண்டுகளோடு கணக்கிட்டுக் பார்த்தால், ஒரு ஆண்டுக்கு 1,666 கோடி ரூபாய் தான் வருகிறது. அவ்வளவு தான்.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

ஆசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளுக்கு நாம் செலவு செய்திருப்பதோ 1,700 கோடி ரூபாய் என்பதை நாம் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தால் விளையாட்டுக்கு என்று இவ்வளவு செலவு செய்கின்ற நாம் நல்ல தானியம் விளையாட்டும் என்பதற்காக 1666 கோடி ரூபாயை ஆண்டுதோறும் செலவு செய்வதிலே எந்தவிதமான இடர்ப்பாடும் வந்துவிடாது; பட்டபட்டும் வந்து விடாது.

இன்னும் ஒருபடி மேலே போய் சிந்திப்பதாக இருந்தால், இதற்கு 30 ஆண்டுக் காலம் ஆகும் என்று சொல்வது கூட கற்பனைக்கு எட்டாத ஒன்றாகும். 30 ஆண்டுக் காலம், ஆகவே ஆகாது. இப்போது வந்திருக்கிற விஞ்ஞான யுக்திகளை கையிலே வைத்துப் பார்த்தால், விந்தியத்தைக் கடப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சிலர் சொல்கிறார்கள். தண்ணீரை மேலே ஏற்றிக்கொண்டு வருவதற்கு எவ்வளவு மின்சாரம் தேவைப்படும் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன். எவ்வளவோ விஞ்ஞான சக்திகள், விஞ்ஞான கருவிகள் வந்திருக்கிற இந்த நேரத்திலே மலைகளைக் குடைந்து தண்ணீரைக் கொண்டுவர முடியாதா? நிச்சயமாகக் கொண்டுவர முடியும். கேரளத்திலே இதை நாம் சாதித்திருக்கிறோம். ஆரியங்காலிலே இருந்து செங்கோட்டை வரையிலே மலையைக் குடைந்து நம் ஒரு பாதையை அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் அந்தப் பாதையை அமைத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் விந்திய மலையைக் குடைந்து அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருவது என்பது கடினமான ஒரு காரியம் அல்ல. எனவே, சாத்தியமற்றது என்று எப்போது மத்திய அரசு சொல்கிறதோ அப்போது இது சாத்தியம் உள்ளது என்று வற்புறுத்த வேண்டியது தமிழக அரசினுடைய கடமை. இந்தப் பிரச்சனையிலே இந்த தமிழக அரசு தமிழக பேரவையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிற அத்தனைக் கட்சிகளுடைய ஆதரவோடு உரத்த குரலிலே சாத்தியமுள்ளது என்று சொல்ல வேண்டும். விஞ்ஞான அறிவை, விஞ்ஞானத் தெளிவை, விஞ்ஞானக் கருவிகளை உலகம் கண்டுபிடித்திருப்பதை நினைவிலே கொண்டுவருங்கள் என்று மத்திய அரசுக்கு சொல்லவேண்டிய கடப்பாட்டில் இருக்கின்ற இந்த அரசு “மத்திய அரசு சொல்லிவிட்டது, சொல்லிவிட்டது” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் மத்திய அரசு சொல்லுகின்றதற்கெல்லாம் தலையாட்டுகின்ற பொம்மைகள் நாம் என்று உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டிக் கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல என்பதை மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலதான் சென்னையிலே இன்று குடிநீர்ப் பஞ்சம். தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலே குடிநீர்ப் பஞ்சம் இருக்கிறது. சென்னையிலே இன்று குடிநீர்ப் பஞ்சம் என்பதாலே ஐ.ஐ.டி. டைரக்டர் சொல்லியிருக்கிறார், ஜீனிமேல் லாரிகளில்

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1983 பிப்ரவரி 1]

தான் தண்ணீர் கொண்டுவர வேண்டும்; குழாய்களில் இனிமேல் தண்ணீர் விடுவது நல்லதல்ல; இருக்கிற முக்கிய குழாய்களில் கடல் நீரைத்தான் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

நமது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களும் நானும் இதுபற்றி சிறிது டேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்தத் துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கிற அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களிடம் பல செய்திகளைச் சொன்னேன். அந்த நேரத்திலே அவர்கள் விளக்கம் சொல்வதுபோலே பல செய்திகளைச் சொன்னார்கள். ஆனாலும் என் உள்ளத்திலே உள்ளதைச் சொல்லவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

பழுவேற்காடு ஏரியிலிருந்து சென்னைக்கு தண்ணீர் கொண்டு வரலாம். அப்படி பழுவேற்காடு ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருகிறபோது அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற மீனவர்களுக்கு கிஞ்சித்தும் இன்னல்கள், இடையூறுகள் ஏற்படாமல், அவர்கள் வாழ்க்கையிலே வளம் குறைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; அவர்களுடைய வாழ்க்கை ஒன்றை மட்டுமே முக்கியமாக வைத்துக்கொண்டு, அதை செய்து முடித்த பின்னால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை மேன்மையப் படுவதற்கு, அவர்களுக்கு நல்ல வருமானம் வருகின்றவகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்த பிறகு, அதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டதற்குப் பின்னாலே அந்த பழுவேற்காடு ஏரியிலிருந்து தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவர முடியும்.

இங்கே இருக்கிற செம்பரம்பாக்கம் ஏரியாக இருந்தாலும் சரி, புழல் ஏரியாக இருந்தாலும் சரி, வேறு ஏதாவது ஏரியாக இருந்தாலும் சரி, அவை எல்லாம் நம்பியிருப்பது கொற்றலை ஆறு ஒன்றைத் தான். அந்த கொற்றலை ஆற்றைத் தான் நாமும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த கொற்றலை ஆற்றை நம்பியிருக்க—பழுவேற்காடு ஏரியில் மூன்று நதிகள் போய் பாய்கின்றன. ஒன்று அகதி ஆறு, மற்றொன்று கலஞ்சி, இன்னொன்று சொர்ணமுகி, இந்த மூன்று நதிகளும் போய் விழுகின்றன.

இப்போது நம்முடைய சென்னை மாநகருக்கு தண்ணீர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற தேக்கங்களுக்கு எங்கிருந்து தண்ணீர் வருகிறது என்றால் கிட்டத்தட்ட 200 சதுர மைல் கொண்ட நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியிலிருந்து வருகிறது. ஆனால் நான் சொல்லுகின்ற பழுவேற்காடு ஏரி 1,692 சதுர மைல் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியைக் கொண்டது. 1,692 சதுர மைல் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி, அங்கே கொட்டுகின்ற மழை, ஓடுகின்ற தரை கெட்டியாக இருக்கிறது, பாறையாக இருக்கிறது. எனவே பூமி உறிஞ்சுவது கொஞ்சம். மீதி எல்லாம் அந்த பழுவேற்காடு ஏரிக்குப் போய்ச் சேருகிறது. அப்படி போய்ச்

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

சேருகின்ற காரணத்தாலே நல்லமுறையிலே அதிகமாக தண்ணீர் தேங்குவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. ஆனால் கடலிலே ஒரு பகுதி அதோடு தொட்டுக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதற்காக, அது உப்பு நீராக இருக்கிறது என்பதற்காக அந்தத் தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவந்து பயன்படுத்த முடியுமா என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டிய தேவையில்லை, ஏனென்றால் அந்தக் கடல் பகுதியும் அந்த பழுவேற்காடு ஏரியும் இணைந்து கிடக்கின்ற இடம் ஏறத்தாழ 5 மீட்டர் கூட இருக்காது. அந்த இடத்திலே நீண்ட பெரும் சுவரை எழுப்பிவிட்டால் கடல் நீர் உள்ளே வராமல் தடுத்துவிடலாம். கடல் நீர் வரவில்லை என்றால் குடிக்கின்றவர்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டுவரலாம்; மூன்று ஆறுகளும் அங்கே பாய்கின்ற காரணத்தினாலே நிறைய தண்ணீர் இருக்கிறது என்று நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த பழுவேற்காட்டிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவது பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் நேரிலும் பேசினார்கள். மிக அக்கையோடு பேசினார்கள்; பல அறிக்கைகளும் விட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்கிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதற்கு சாத்தியக்கூறு இல்லை என்று தெரிவித்துள்ள நிபுணர்கள் அறிக்கையை அவர்களுக்குக் காட்டினேன். அவர்களும் படித்துப் பார்த்தார்கள். ஆனால் மீண்டும் இப்போது அவர்கள் கருத்தை வலியுறுத்திச் சொல்கிறார்கள். நிபுணர்கள் அறிக்கையைப் பார்த்த பின்னாலும் பழுவேற்காட்டிலிருந்து சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், அதற்கான சாத்தியக் கூறு இருக்கிறது என்று சொன்னால், அதை அரசுக்குத் தெரிவித்தால் அதைப் பற்றியும் இந்த அரசு பரிசீலிக்கும்.

(முற்பகல் 11-30)

திரு. குமரி அனந்தன் : நான் மெத்த மகிழ்ச்சியோடு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், கருணை கூர்ந்து என்னோடு சில செய்திகளைப் பகிர்ந்துக் கொண்டதற்கும் நான் மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனாலும் கூட, என்னிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கிற அறிஞர்களிடம் கேட்டு, தொழில் வல்லுநர்களைக் கேட்டு, நான் அதை மீண்டும் இந்த மாபெரும் அவையிலே வைத்தால், அது மீண்டும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு வரும், பரிசீலனைக்கு வரும் என்றுதான் சொன்னேன். அவர்களும் அதை ஏற்றுக் கொண்டதற்கு நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

அப்படி அதிலே ஒரு சுவர் எழுப்புவதாக இருந்து, அந்த சுவர் வழியாக தண்ணீர் கசிந்து, உப்பு நீராகவே இருக்கின்ற நிலை தொடர்ந்து இருக்குமானால் என்ன செய்வது என்று கேட்டால்— இது கூட அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட கருத்துக்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது— அந்த உப்புக் கலந்த தண்ணீரை

[திரு. குமாரி அனந்தன்]

[1983 பிப்ரவரி 1]

மாற்றுவதற்கு வழிகள் பல இருக்கின்றன என்று உலக விஞ்ஞானிகள் கருதுகிறார்கள். அந்தத் துறையிலே கற்று குறை போக்கிய வித்தகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஏனென்று சொன்னால் அந்தத் தண்ணீரை ஒரு நாளைக்கு இரண்டு தடவைகள், பிளஷ்-அவுட் என்கிற முறையில் வெளியேற்றி விட்டோம் என்று சொன்னால், அதை அங்கேயிருந்து அப்புறப்படுத்திவிட்டோம் என்று சொன்னால், இரண்டு பருவ மழைகள் பெய்தால், அந்த உப்பு நீர் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளியேறி விடும் என்று சொல்கிறார்கள், அப்படியே அந்த உப்புநீர் முழுமையாக வெளியேறவில்லை என்றாலும் கூட, உப்புத் தன்மை முற்றிலும் போகவில்லை என்றாலும் கூட, இப்போது பேராசிரியர் இந்திரேசன் அவர்கள் சொல்கிறார்களே, கடல்நீரை கொண்டு வாருங்கள் குழாய் வழியாக என்று, அதற்குப் பதிலாக அந்த உப்புத் தன்மை ஓரளவுக்கு குறைக்கப்பட்ட அந்தத் தண்ணீரை எடுத்துக்கொண்டு வந்தால், குடிப்பதற்கு இல்லை என்ற லும், குளிப்பதற்கு, துவைப்பதற்கு, கழிவறைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதற்கு என்று வைத்துக் கொள்ளலாம்.

ஏனென்று சொன்னால் இன்று நமக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீரைப் பற்றிய ஒரு சிறு கணக்கு ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். டெல்லியிலே வாழ்ந்துக் கொண்டிருக்கிற மக்களுக்கு ஒரு நபருக்கு 218 லிட்டர் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. கல்கத்தாவிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு 210 லிட்டர் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பம்பாயிலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு 125 லிட்டர் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. பெங்களூரிலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களுக்கு 122 லிட்டர் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. நாம் 70 லிட்டர் என்று கொடுக்க ஆரம்பித்து, இப்போது 40 லிட்டரும் அதற்குக் குறைவாகவும் சாதாரணமான காலங்களிலேயே கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதலே 4 முதல் 5 லிட்டர்தான் குடிப்பதற்கும், சமைப்பதற்கும் பயன்படுகிறது. மீதி எல்லாம் குளிப்பதற்கு, தோட்டத்திற்கு, துவைப்பதற்கு, கழிவறைகளுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே, அந்தத் தண்ணீர் முற்றிலும் குடிப்பதற்கு பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னாலும், இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தலாம் என்பதைத்தான் நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

நமது அன்பிற்குரிய மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களுடைய அனுமதியோடு, இன்னும் ஒரு செய்தியையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே கவர்னர் அவர்களுடைய உரையிலே யிருந்து ஒரு பகுதியை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்ன என்று கேட்டால் “நாடு விடுதலை அடைந்து பல பத்தாண்டுகள் ஆன பின்னர் இப்போது தான், இத்திட்டத்தின் காரணமாக, ஏழை இளஞ்சிறார்கள் ஒரு நாளைக்கு ஒரு

1983 பிப்ரவரி 1] [திரு. குமரி அனந்தன்]

வேளையாகிலும் நல்ல சத்துள்ள உணவை உட்கொள்ள முடிந்தது” என்று ஆளுநர் உரையில் இருக்கிறது. சுதந்திரம் பெற்று, அதாவது நாடு விடுதலை அடைந்து பல பத்தாண்டுகள் ஆன பின்னாலும், இப்போதுதான் — இதற்கு முன்னால் எப்போதும் இல்லாமல் — இப்போதுதான் சத்துணவு திட்டம், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் புதியதாக கொண்டு வரப்பட்டதாக சொல்கிறார்கள், ஆளுநர் உரையிலே — ஆளுநர் நமக்கு செய்தியாக தந்திருக்கிறார்கள்.

நாடு விடுதலை பெற்று ஒரு பத்தாண்டுகளுக்குள்ளாகவே தமிழகம் எங்கும் இருக்கிற ஏழை எளிய மாணவர்களுக்கெல்லாம் மதிய உணவை வழங்கியது பெரும் தலைவர் காமராசர் என்பது உலகறிந்த உண்மை. இந்த ஆளுநர் அவர்களுக்கும் அது தெரிந்துருக்கும் என்றுதான் நாம் நினைத்திருந்தோம். ஆனால் சரித்திரத்தையே மாற்றுவது போல நான் மேலே குறிப்பிட்ட வாசகங்கள் ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே இருக்கிறது.

சான்றாக வேண்டுமானால் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். தமிழ்நாடு அரசாங்கத்தினுடைய பாடநூல் நிறுவனம் வெளியிட்ட 3-வது வகுப்பு தமிழ் பாடநூலில் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்பதை — நமது மதிப்பிற்குரிய ஆளுநர் உரை அரசாங்கத்தின் உரை என்ற காரணத்திற்காகவும், இதுவும் அரசாங்கத்தினுடைய வெளியீடு என்ற காரணத்திற்காகவும் — 3-வது வகுப்பு பாடநூலை நான் படிக்கிறேன் — சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்க வேண்டுகிறேன். தலைப்பு ‘காமராசர்’ என்பது. “காமராசருடைய ஆட்சிக் காலம் சிறந்தது என்று போற்றப் படுகிறது. அவர் காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் பள்ளிகளை நிறுவினார்கள். ஏழை மாணவர்களின் பசியை ஆற்ற — கவனிக்க வேண்டும் — ஏழை மாணவர்களின் பசியை ஆற்ற நண்பகல் மதிய உணவு திட்டத்தை உருவாக்கினார் — கவனிக்க வேண்டும் — மதிய உணவு திட்டத்தை உருவாக்கினார். சீருடை திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மாணவர்களிடையே வேறுபாட்டு உணர்வை நீக்கினார்” என்ற செய்தி இருக்கிறது.

மதிய உணவுத் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். சீருடைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மாணவர்களிடையே வேறுபாட்டு உணர்வை நீக்கினார் என்ற செய்தி இருக்கின்றது. ஆக மதிய உணவுத் திட்டத்தை உருவாக்கினார் காமராசர் என்று தமிழ்நாடு அரசாங்கமே தமது பாடநூல் நிறுவனத்தின் மூலம் மூன்றாவது வகுப்பு மாணவர்களுக்குரிய புத்தகத்திலே பதிகின்ற நேரத்திலே பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னால் இப்போதுதான் ஏழைச் சிறுவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கப் படுகின்றது என்ற தகவல் தவறான தகவலைத் தருகின்றது என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் சரித்திரத்தையே புரட்டிப் போடுகின்ற ஒன்றாக இருக்கின்றது. பெருந்தலைவரின் புகழுக்கு இழுக்கு தேடுகின்ற வகையிலே இந்த வரிகள் இருக்கின்றது.

[திரு. குமரி அனந்தன்]

[1983 பிப்ரவரி 1]

அடுத்து இரண்டாவது செய்தியாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நல்ல திட்டத்தை அரசாங்கம் அறிவித்தது. அந்தத் திட்டத் தீர்மானம் விரைவில் செயல்படும் என்று சொல்கின்ற இயந்திரம் பெருந்திட்டம் பட்டிகையைப் பயன்படுத்தக் கூடியவர்கள் ஆழ்கடலிலே சென்றுதான் மீன் பிடிக்க வேண்டும். காலை 6 மணி முதல் மாலை 6 மணி வரை உள்ள இடை நேரத்திலே அவர்கள் கரையிலே வந்து மீன் பிடிக்கக் கூடாது என்று அறிவிக்கப்பட்டது.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக்குப் போகின்ற குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவு கொடுக்கின்ற திட்டம் முன்பு இருந்தது. ஆனால் பள்ளிக்குப் போகாத குழந்தைகளுக்கும், ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் மதிய உணவு கொடுக்கின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தவர் தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவரவர்களே, பெருந்தலைவர் காமராஜர் கொண்டு வந்த திட்டத்தினுடைய விரிவாக்கம்தான் இது என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் தொடக்க காலத்திலே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : தலைவரவர்களே, பள்ளியிலே படிக்கின்ற குழந்தைகளின் வயதையும், எண்ணிக்கையையும் கலக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அதனை விரிவாக்கி இந்தத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படவில்லை. இது ஒரு புதுத் திட்டம் முன்பு பள்ளிக்குப் போன குழந்தைகளுக்கு அதாவது ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு மதிய உணவுத் திட்டம் என்பது இருந்தது. ஆனால் பள்ளிக்குப் போகின்ற வாய்ப்பே இல்லாமல் இருக்கின்ற இலட்சக்கணக்கான குழந்தைகளுக்கு ஏழ்மையிலே வாழ்கின்ற குழந்தைகளுக்கு உணவிட்டு அவர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும் என்றும் ஏழைத் தாய்மார்களுக்கு அவ்வாறு உதவவேண்டும் என்ற வகையில் தாய் உள்ளத்தோடு இந்தத் திட்டத்தைத் தன் முதலாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்தான் கொண்டு வந்தார் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அளித்த விளக்கத்திற்கு (குறுக்கீடு) ஆனால் தேவையில்லாமல் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டமல்ல இது என்பதை நீங்கள் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி அதையே மேடைகளிலும், மன்றங்களிலும் சொல்வது நான் எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மன வருத்தத்தைத் தருகின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் பள்ளியிலே உள்ள

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. ப. நெடுமாறன்]

குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக உணவு அளிக்கின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் நீங்கள் அதை விரிவு படுத்தி எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது தான் உங்களுக்கு பெருமையே தவிர அவர்களின் பெருமையைக் குறைக்கின்ற வகையிலே நீங்கள் பேசுவது உங்களுக்குப் பெருமையல்ல.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. குமரி அனந்தன் அவர்களே பதில் சொல்வார்கள்.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கூறுவது....

மாண்புமிகு திரு. எம். வி. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே மாண்புமிகு மதிப்பிற்குரிய நெடுமாறன் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நான் திரும்பவும் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காமராஜர் கொண்டுவந்த திட்டமல்ல என்று நாங்கள் சொல்ல இல்லை. அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு இருக்கின்றது என்பதைத்தான் சொல்லி இக்கிறோம். அதைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று கருதுகிறோம். எனவே யாரையும் இழிவுபடுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கமும் இல்லை, காமராஜருடைய நோக்கத்தை நாங்கள் குறைத்து மதிப்பிடவும் இல்லை என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. ரகுமங்கான் : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் ஒரு தகவலைச் சொன்னார்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு ரகுமங்கான் இப்போது குறுக்கிடத் தேவையில்லை.

திரு. குமரி அனந்தன் : தலைவரவர்களே, அருமைக்குரிய தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களும் நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.....

திரு. அ. ரகுமங்கான் : தலைவரவர்களே, தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அது குறித்து....

(முற்பகல் 11-40.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தொழில்துறை அமைச்சர் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? அதன் பேரில் என்ன விளக்கம்? அவர் தகவல்தான் சொன்னார்.

[1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. அ. ரகுமன்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிற்றுறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது சம்பந்தமாக ஒரு கிளாரிபிகேஷன். அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.... (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது அவையிலே பேசிக்கொண்டிருப்பவர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தன் அவர்கள். அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சில் ஐயப்பாடோ, மற்றவைகளோ ஏற்படுமானால் அதற்கு வேறு ஒரு உறுப்பினர் குறுக்கிட இடம் உண்டு. அதற்கு அவர்களுக்கு இடம் அளிக்க இடம் உண்டு. மாண்புமிகு உறுப்பினர் குமரி அனந்தனை பொறுத்துத்தான் விவாதங்கள் வரவேண்டுமே. தவிர அவரைவிட்டு விலகி ஒருவருக்கொருவர் பதில் சொல்கின்ற அளவுக்கு விவாதம் போகக்கூடாது.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்றுறை அமைச்சர் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நாங்கள் பேசுகிறோம்.... (கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றி பேராகிரியர் அவர்கள் பேசுகிறபோது பேச்சு சொல்லுங்கள். அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. ரகுமன்கான் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்களை மட்டும் பேச அனுமதித்தீர்கள். தொழிற்றுறை அமைச்சர் அவர்கள் தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது அவைக்குறிப்பில் ஏற்கூடாது, அதைத்தான் சொல்கிறேன். நாங்கள் சொல்வதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வது என்றால் ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். இல்லை என்றால் விட்டுவிடுங்கள்..... (கூச்சல்—குழப்பம்) பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தவறான தகவலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.... (கூச்சல்—குழப்பம்) மாண்புமிகு மன்றத்தின் தலைவர் அவர்களே காமராஜ் அவர்கள் கொண்டுவந்த திட்டம் என்று சொல்கிற போது அதை மறுத்து முதல்வர் அவர்கள் கொண்டு வந்த திட்டம்தான் என்றும், பள்ளிக்கூடம் போகாத பிள்ளைகளுக்கும் கூட நாங்கள் சோறு போடுகிறோம் என்றும், அதுதான் வித்தியாசம் என்றும் நம்முடைய மாண்புமிகு தொழிற்றுறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நாள் ஒன்றை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே குழந்தைகள் காப்பகங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தக் குழந்தைகள் காப்பகங்களில் இதுபோன்ற ஏற்பாடு உண்டு.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

காமராஜ் அவர்கள் மட்டும் அல்ல தியாகராஜ செட்டியார் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள், வெள்ளை காரன் கொண்டு வந்தான், பாரதியார் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டு ** **
என்ற தவறான தகவல் இருக்கக்கூடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(கூச்சல்—குழப்பம்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் உட்காருங்கள். இந்த விளக்கம் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : எதை நீக்குகிறீர்கள் என்பதை தெளிவாகச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தெளிவாகச் சொல்கிறேன், அவை குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படுகிறது.

திரு. துரைமுருகன் : இதில் என்ன தப்பு இருக்கிறது. எதற்கு நீக்குகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு செய்தியைச் சொல்லும் போது அந்தச் செய்தியைச் சொல்லலாமே தவிர அதற்கு ஒரு இன்னலிணுவேஷன் சேர்த்துச் சொல்லக்கூடாது.

திரு. துரைமுருகன் : இன்னலிணுவேஷன் இல்லை. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொன்னதை இங்கே திருப்பிச் சொன்னார். அதிலே என்ன தப்பு?

திரு. குமரி அனந்தன் : இங்கே தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பாலவாடிகள் என்று பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்திலே வைக்கப்பட்டன, அவைகள் மூலமாக சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுக்கப்பட்டது என்பது எல்லோருக்கும் நினைவில் வரும்.... (கூச்சல்—குழப்பம்)

திரு. துரைமுருகன் : எதற்காக நீக்குகிறீர்கள்? அதைச் சொல்லவேண்டும். சார், யு ஆர் கிரியேட்டிங் பேட் பரீஸிடெண்ட்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : I am not creating a bad precedent நீக்கப்பட வேண்டியதை நீக்குகிறேன்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. துரை முருகன் : எதிர்க்கட்சிகள் கருத்துக்களைச் சொல்வோம். அதிலே தப்பு இருந்தால், அன்பார்லிமெண்டரியாக பேசியிருந்தால் அதை வேண்டுமானால் நீக்கலாம், தாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் நீக்கமுடியாது, விதிகளைக் கொண்டு வாருங்கள், நாங்கள் அன்பார்லிமெண்டரியாக, இழிவுபடுத்துகின்ற மாதிரி பேசியிருந்தால் நீக்குங்கள். ஒரு கருத்தைச் சொல்வதற்கு எங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. என்ன தப்பு என்று சொல்லுங்கள், நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன தப்பு என்று நான் சொல்கிறேன், அமருங்கள். ஒரு கருத்தை முதல்வர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ** **

(கூச்சல்-குழப்பம்) விவாதத்திலே சில மரபுகள் உண்டு. அவையில் தினமும் ஒரு குறையை நான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். சபையை நடத்திக்கொண்டு போவதில் ஒரு கட்டுத்திட்டம் வேண்டும். ஒரு வரைமுறை வேண்டும். முதல்வர் சொன்னார் என்று சொல்லி நிறுத்தியிருந்தால் நான் ஆட்சேபணை சொல்லியிருக்க மாட்டேன். ஒரு இன்ஸினுவேஷனைச் சேர்த்துச் சொன்னதால் தான் நான் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்குகிறேன்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, தங்கள் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ** ** என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிட வேண்டும். மற்றக் கருத்துக்களைப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு வார்த்தையை மட்டும் நீக்கிவிட்டால் போதுமானது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேராசிரியருக்கு நான் ஒன்று சொல்கிறேன். ஒரு கருத்தை சுவையாகவும் சொல்லலாம், தே கருத்தை வேகமாகவும் சொல்லவும் அதே கருத்தை கேவலமாக தொனிக்கிறம் திரியும் சொல்லலாம். மொழி தெரிந்தவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, கேவலப் படுத்துவது நோக்கமல்ல, தங்கள் பக்கம் வாதத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காக அப்படிப் பேசிவிட்டார்கள். ** மிச்சப்பகுதியை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தப் பகுதியை மட்டும் நீக்குமாறு ஆணையிடுகிறேன்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. குமரி அனந்தன் : பள்ளியே பார்க்காத பிஞ்சு நெஞ்சங்களுக்கு கூட பாலவாடி என்ற பெயரிலே குழந்தைகள் காப்பகங்களிலே.....

மாண்புமிகு திருமதி கோமதி சீனிவாசன் : பெருந்தலைவர் காமராஜ் கொண்டு வந்த பாலவாடியிலே 3 வயதிலிருந்து தான் குழந்தைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் சத்துணவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே 2 வயதிலிருந்து குழந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு குமரி அனந்தன் : 3 வயதிலிருந்து குழந்தைகளை எடுத்ததற்கு பதிலாக இப்போது 2 வயதிலிருந்து இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது என்றால் அது அதன் விரிவாக்கம்தான். அதைத் தான் முதலமைச்சர் அவர்களும் ஏற்கெனவே சொன்னார்கள். அதையே தொடர்ந்து சொல்லாமல் திடீரென்று மாறுபட்ட கருத்தைச் சொல்வதால் இப்போது நாங்கள் இதை வலியுறுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்களுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் உண்டா என்பதற்கல்ல. இன்று கூட இந்தத் திட்டத்தை இந்தியாவிலே காமராஜ் என்ற ஒரு மனிதன் தான் தமிழ்நாடு முழுவதற்கும் விரிவுபடுத்தினார். வேறு யாரும் இல்லை என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மூல விதையை போட்டவர் அவர், அந்த விதையிலிருந்து சில கிளைகளை சேர்த்து நீங்கள் செம்மைப்படுத்தி இருக்கலாம், நான் பாராட்டுகிறேன். அதனை நான் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்களும், நானும் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்பியது எல்லாம் பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் இதனை கொண்டு வந்தார் என்று சொல்கிற சொல்லுக்குத்தான் எங்களுடைய நெஞ்சிலேயிருந்து கிளம்புகிற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தினோமே தவிர வேறு உங்களுடைய திட்டத்தையோ, உங்களுடைய உணர்வுகளையோ பாதிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கம் அல்ல. எனவே தான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களும் சொல்கிற நேரத்திலே நாங்கள் அமைதியாக கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறபோது இந்த தகவலைச் சொல்கிற இந்தத் துறை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் கூட சொல்கிறார், அவர் 3 வயதிலிருந்து எடுத்தார், நாங்கள் 2 வயதிலிருந்து எடுத்தோம்; ஆக அது முன்னே பின்னே விரிவாக்கம், தானே. மேலே போவது மட்டும் தான் விரிவாக்கம் அல்ல. இந்த பக்கம் போவதும் விரிவாக்கம் தான் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிடுவதற்கு முன்பு பேசிக்கொண்டிருந்த செய்தி மீனவர்களைப் பற்றி.

[திரு. குமரி அனந்தன்] [1983 பிப்ரவரி 1]

கடலோரம், ஆழ்கடலில் சென்று மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்று இயந்திரங்கள் கொண்ட படகுகளை வைத்து மீன் பிடிக்கின்ற வர்கள் கரை ஓரம் வரக்கூடாது என்றும் அப்படி கரை ஓரம் மீன் பிடிப்பவர்கள் எல்லாம் கட்டுமரத்தை சேர்ந்தவர்கள் தான் என்றும் நமது மாண்புமிக் தமிழக அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்து இருப்பதை கடலோரம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற மச்சுக்ள் எல்லாம் கனிப்பேறு உவகையோடு வரவேற்கிறார்கள். ஆகவே நானும் பாராட்டுகிறேன் காந்தி-காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில். ஆனால் அதிலே ஒரு செய்தியை விடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். கடலோரம் இப்போது மீன் பிடிப்பதிலே கட்டுமரக்காரர்கள் மட்டும் பயன்படுத்த வேண்டிய அந்த மூன்று மைல் தூரத்தில் சிறு சிறு படகுகளில் இயந்திரத்தை பொருத்திக்கொண்டு அந்த பெரிய படகுகள் நீளத்தில் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் விதிவிலக்கை வைத்துக்கொண்டு மீன் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் கட்டுமரத்தில் மீன்பிடிப்பவர்களின் வலைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு கிடைக்கிற மீனின் அளவும் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தாலே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், அந்தத் துறைக்கு பொறுப்பான மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களும் இதனை நீக்கவேண்டும் என்று அவர்களின் பார்வக்கு வைக்க விரும்புகிறேன்.

இப்போது அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற பல திட்டங்களில் ஏராளமான பணத்தை நன்மைக்கு மக்கள் நலனுக்காக செலவிட வேண்டும் என்பது. குடிசைக்கு போய் ரேவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். அந்தப் பணம் எல்லாம் சரியான வகையிலே செலவிடப்படுகிறதா? என்றால் இல்லை. உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். 7.500 குழாய்க் கிணறுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு மொத்த பணம் செலவிடப்பட்டிருப்பது ரூ. 17 கோடியே 50 லட்சம்; இந்த 17 கோடியே 50 லட்சத்தில் 7,501 குழாய் கிணறுகள் போடப்பட்டுள்ளது என்றால் ஒரு கிணறுக்கு ரூ. 23,333 வருகிறது. ஒரு கிணறுக்கு இவ்வளவு செலவாகுமா? மற்றவர்களை கேட்டால் சொல்கிறார்கள்; இதிலே பாதி செலவிலே முடித்திருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். இவ்வளவு தூரத்திற்கு பணம் செலவாகிறது என்பதை கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அரசாங்கத்தின் நோக்கம் மக்களுக்கு செல்வவேண்டும் பணம் என்பது. ஆனால் செல்வம் எங்கோ போய் குவிகிறது என்ற ஐயம் மக்கள் மத்தியிலே வரக்கூடாது என்பதற்கு, ந்தால் அதை தீர்த்து வைக்க வேண்டிய கடமை அரசாங்கத்திற்கு தான் என்பதற்கு இதனை உங்களுக்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலத் தான் தானியப் பொருள்கள் இருக்கிறது. அதனுடைய பல்வேறு கொள்கைகளினால் இன்று விலைவாசி கடுமையாக ஏறி, இன்று வருகிறபோது மதுரையிலே பார்த் கேன் 8 ரூபாய் படி அரிசி விற்றுக் கொண்டிருக்கிற நிலையை

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. குமரி அனந்தன்]

நேற்று மட்டும் கொஞ்சம் குறைந்திருக்கிறது என்ற ஒரு நிலைமை வந்திருக்கிறது. தொடர்ந்து குறையுமா? குறைந்த காரணத்தாலே மக்களுடைய வயிறு நிறையுமா? என்பதை எல்லாம் பார்க்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசை சார்ந்தது என்று சொல்லி, தமிழகத்தில் மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை கூட பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் சீர்கெட்டிருக்கிறது நிலைமை என்று நாம் எல்லாம் வருத்தத்தோடு இருந்து விடாமல், எந்த வித கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கிறதோ அவற்றை திருத்துவதற்கு ஈடுபட வேண்டும் என்று உங்களை அப்போடு கேட்டுக் கொண்டு இவ்வளவு நிலைமையையும் கூறி, இந்த விவாதத்தை சுலபமாக ஆக்கிய அத்தனை பேருக்கும், குறிப்பாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குழாய்க் கிணறு போடுவது என்பது இந்தக் குழாய்களுக்கு மட்டுமான செலவு அல்ல. அங்கிருந்து தண்ணீர் கொண்டு போவதற்கு வேண்டிய கவ்வையர்லைன், ஓவரஹெட் டாங்க், இப்பேர்ப்பட்டவைகளையும் சேர்த்து அதைக் கொண்டு போய் அங்கங்கே பகிர்மானக் குழாய்களையும் போடுவதற்கு வேண்டிய ஆலவையும் சேர்த்துதான் இருக்கவேண்டும். நீங்கள் சொல்வது ஒரு குழாய்க் கிணறு போடுவதற்கே, ரூ. 25,000 அளவிலே இல்லையென்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : இந்தத் துறையிலே எனக்கு சரியான தகவல்களைத் தந்து கொண்டிருக்கிற எங்கள் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு நவநீதகிருஷ்ண பாண்டியன் அவர்கள் ஏற்கனவே பஞ்சாயத்து நிர்வாகத்தைக் கவனித்தவர். ஆதலாலே சொல்கிறார், இல்லை, இது குழாய்க் கிணறுளைப் போடுவதற்காக மட்டுமே ஆன செலவு என்று சொல்கிறார். தயவுசெய்து அதிகாரிகளைக் கேளுங்கள்.

*திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினுடைய சார்பில் சில கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே பாரதி நூற்றாண்டு விழாவைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அதைப் பொறுத்தவரை நான் சில பிரச்சனைகளை முன்வைக்க விரும்புகிறேன். இந்த நூற்றாண்டு விழாவிற்காக ஆரம்பத்திலே, மாநில அரசாங்கம் பல்வேறு கட்சிகளையும், இலக்கியத் துறைகளிலே உள்ள பிரதிநிதிகளையும் அழைத்து, அமைத்த குழுவினுடைய கூட்டத்திலே சில முக்கியமான முடிவுகளை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கே தெரியப்படுத்தினார்கள். அதிலே ஒன்று, பாரதியினுடைய நூல்கள் முழுவதும்—அவருடைய கவிதைகளும் உரை நடை நூல்களும் மக்கள் அனைவருக்கும் கிடைப்பதற்காக மலிவுப் பதிப்பாக வெளியிடப்படும் என்று அந்தக் கூட்டத்திலே முடிவு

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1983 பிப்ரவரி 1]

செய்யப்பட்டது. ஆயினும் பாரதியார் நூற்றாண்டு விழா முடிந்தும் கூட இன்னும் அவருடைய எழுத்துக்களைக் கொண்ட நூல்கள் மலிவுப் பதிப்பிலே வெளியிடப்படவில்லை. அதைப் பற்றி அரசாங்கம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதே போல, அந்தக் கூட்டத்திலே மதுரை இசைப் பரறிஞர் டாக்டர் சோமு உட்பட மற்றும் பல கலைஞர்கள் பாரதியினுடைய பாடல்களை, பாரதியார் எந்த முறையிலே பாட வேண்டுமென்று விரும்பினாரோ, அந்த வகையிலே, நாங்கள் புதிய வர்ண மெட்டுகளை அமைத்து பல பாடல்களைக் கொண்ட நீண்ட இசைத் தட்டுக்களை உருவாக்கலாம் என்ற யோசனையையும் முன் வைத்தார்கள். அதையும் அன்றைக்கு அரசு ஏற்றுக்கொண்டது. மக்கள் மத்தியிலே தேச பக்தியையும் ஜாதிமத வித்தியாசங்களையும் புறக்கணித்து ஒரு சமுதாய ஒற்றுமையை வற்புறுத்தக்கூடிய ஜனநாயக முற்போக்கான பாடல்கள் பாரதியாருடைய பாடல்கள். அப்படிப்பட்ட இசைத் தட்டுக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதே போல மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களே அங்கு கூறினார்கள், பாரதியாருடைய வாழ்க்கையை சித்தரிக்கக்கூடிய வகையிலே ஒரு திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டு தமிழ்நாட்டு அரசாங்கத்தாலே வெளியிடப்படும் என்று. ஆனால், இந்த நூற்றாண்டுவிழா முடிந்தபிறகும்கூட பாரதியாருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றிய திரைப்படம் அரசாங்கத்தாலே கொண்டு வரப்படவில்லை. அதே போலத்தான் அந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்த பல்வேறு நாடகத்துறை கலைஞர்கள், பாரதியினுடைய கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியிலே வன்மையாகத் தெரிவிக்கும் வகையில், பல நாடகங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்ற முடிவும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், அதற்காக எந்த ஒரு நாடகப் போட்டியும் நடைபெறவில்லை.

இறுதியாக, அந்தத் துவக்க விழா மாபெரும் அளவிலே எட்டையபுரத்திலே நடைபெற்றபொழுது, அதனுடைய முடிவிலே மிகச் சிறிய அளவிலே வள்ளுவர் கோட்டத்திலே, நிறைவு விழா நடைபெற்றது மிக வருந்தத்தக்கது என்று நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதலிலே, அதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்தபொழுது, அதனுடைய இறுதிவிழாவும் என்னையிலே பிரம்மாண்டமான முறையிலே, இலட்சக்கணக்கான மக்களைத் திரட்டி, பல்வேறு அபிப்பிராயங்களை உடைய தலைவர்களை அதிலே பங்கெடுக்கச் செய்யக்கூடிய வகையில் அதற்கு ஒரு முத்தாய்ப்பு வைத்ததைப்போல் நடைபெறவேண்டுமென்ற முடிவு அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும், அவ்வாறு நடைபெறாதது மிகமிக வேதனைக்குரியது என்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்தின் சார்பாக, பாரதி மலர் மட்டும்தான் இதுவரை வெளி வந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, பாரதி இன்றைக்கும் தேவை. இந்த நாட்டுக்கு வர் அளித்திருக்கக்கூடிய அறிவுரைகள். இன்றைக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும், நாட்டு ஒற்றுமைக்கும், நாட்டுமக்களிடையே ஜனநாயக முற்போக்கு எண்ணங்களைப் பலப்படுத்தவும் தேவை என்பதை அரசாங்கம் கவனித்து ஆவன செய்யும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பொறுத்த வரையிலும், சர்வகட்சிக் கூட்டங்களை நடத்துகின்ற இந்த அரசு தமிழகத்திலே வரலாறு காரணாக வறட்சி நிலைமை இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறபொழுது, மின்சார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறபொழுது, குடிதண்ணீருக்காகத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறபொழுது, அப்படிப்பட்ட ஒரு கூட்டத்தை ஏன் கூட்டவில்லையென்பதை நான் அங்கே கேட்க விரும்புகிறேன். மாநில அரசு எந்தப் பிரச்சனையிலே எல்லாம், எப்பொழுதெல்லாம் அப்படிப்பட்ட சர்வகட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டினார்களோ, அப்பொழுதெல்லாம் சர்வகட்சிகளும் பங்கெடுத்து தங்களுடைய ஆலோசனைகளை வழங்கியிருக்கின்றன.

(நண்பகல் 12-00)

ஆனால் தமிழகத்திலே உள்ள ஏறத்தாழ ஐந்து கோடி மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையிலேயே பாதிக்கின்ற இவ்வளவு கடும் வறட்சி ஏற்பட்டபொழுது ஏன் அப்படிப்பட்ட கூட்டத்தைக் கூட்டவில்லை? அவ்வாறு கூட்டி உண்மை நிலவரங்களை அரசியல் கட்சிகள் பிரதிநிதிகளிடத்திலே ஏன் சொல்லவில்லை? அவர்களுடைய ஆலோசனையின் பேரிலே போர்க்கால நடவடிக்கையைப் போல் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை பெரிய குறையாக முன் வைக்க நான் விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் வறட்சி நிலைமையைப் பற்றியும், குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் பற்றியும் மின்சார நெருக்கடியைப் பற்றியும் ஏராளமான விவரங்களைப் பேசியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது இது சம்பந்தமாக உள்ள கடுமையான நிலைமையை உணர்ந்து இதற்கான நடவடிக்கைகளை அறிவிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

இன்றையதினம் மிகப் பெரிய அம்சமாக நான் பார்க்க விரும்புவது உணவு நிலைமை பற்றியதாகும். திருச்செங்கோடு மார்க்கெட்டில் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் விசாரித்த பொழுது ஒரு கிலோ 5 ரூபாய்க்கு விற்பது. மதுரையிலேயும் ஏற்கெனவே ஒரு பெரிய அளவிற்குத் தீவிரமென்று பகிரங்க மார்க்கெட்டிலே விலை உயர்வால் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு செயற்கை

[திரு என். சங்கரய்யா]

[1963 பிப்ரவரி 1]

முறை பஞ்சத்தை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். சென்னையிலேயும் அரிசி விலை உயர்ந்திருக்கிறது. இதனால் மாநிலம் பூராவும் உள்ள ஹோட்டல்களிலே வாங்கிச் சாப்பிடும் மக்கள் பெரிய அவதிக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே வருகின்றன. இன்றைய தினம் துதான் தமிழகத்தின் மிகப்பெரிய பிரச்னை என்று குறிப்பிடுவதற்கு எங்கள் கட்சி விரும்புகிறது.

ஒரு குவிண்டலுக்கு 150 ரூபாய் கொடுத்து தஞ்சை மாவட்டத்திலே மட்டுமல்லாமல் தமிழகம் முழுவதும் இருக்கின்ற விவசாயி ஸ்டிடமிருந்து நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து, ஏகபோகமாகக் கொள்முதல் செய்து, நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக அரிசியையும், இதர தானியங்களையும் விநியோகிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் முன்பு 1965-66-ஆம் ஆண்டிலே தமிழகத்திலே அரிசியின் விலை பயங்கரமாக உயர்ந்து பல்வேறுவிதமான மக்கள் கிளர்ச்சிகள், போராட்டங்கள் ஏற்படும் அளவிற்கு நிலைமை மோசமாகி விடும் என்று மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக உண்மை நிலவரத்தை அரசாங்கத்திற்கும், இந்த மன்றத்திற்கும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வாறு இதைக் கூறுகின்ற நேரத்தில் மாநில அரசாங்கத் திற்கு இருக்கின்ற வரம்புகளும் எங்களுக்குத் தெரியும். அவர்களுக்கு இருக்கும் பணமுடையும் தெரியும். ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தினுடைய வருமானத்திற்கும், அவர்களுடைய ஆற்றலுக்கும் உட்பட்டு என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அவைகளைச் செய்து, கொள்முதல் செய்யவும், விநியோகம் செய்யவும் மாற்றுக் கொள்கை தேவை. மேலும் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை வருமானமாகப் பெற்றுவரும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய பணமுதலீட்டின் அடிப்படையில்தான் செய்யமுடியும்.

இந்தியா முழுவது உணவுப் பொருள்களின் விலை தாறு மாறாக ஏறிவரும் நேரத்தில் இந்தியாவிலுள்ள உணவு தானியங்களின் மொத்த வியாபாரத்தையும் மத்திய அரசே ஏற்றுக் கொண்டு, அதற்காக ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்களை முதலீடு செய்து, மாநில அரசுகளின் உதவியோடு இந்தியாவிலுள்ள உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்து, அதை மக்கள் மத்தியிலே நியாயமான விலையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க வேண்டும். மக்களுக்கும் நியாயமான விலையில் அதை விநியோகம் செய்ய வேண்டும். இடையில் ஏற்படும் நஷ்டத்தை தவிர்க்க முடியாது. அதை ஈடு கட்டுவதற்கு இந்தியா முழுவதும் பல்வேறு வரிகளை வசூலிக்கும் மத்திய அரசுதான் சரிக்கட்டியாக வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது சோஷலிச நாடுகளில் குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்லாமல், மக்களுக்கும் குறைந்த விலையில் உணவு கொடுப்ப

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு என். சங்கரய்யா]

தாகச் சொன்னார்கள். கடந்த 20, 25 ஆண்டுகளாக பிரதான ஸோஷலிச நாடுகளில் உணவுதானியப் பண்டங்களின் விலை சதிரமாஸ் இருக்கிறது என்றால் விவசாயிகளின் தலையிலே அடித்து வாங்குவது என்பது அல்ல. வாஸ்தவத்தில் அறுவடை ஆவதற்கு நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பே விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் விலை அறிவிக்கப்பட்டு அந்த விலையில் கொள்முதல் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் மக்களுக்குக் குறைத்துக் கொடுக்கும்பொழுது ஏற்படும் நஷ்டம் பொறுத்துறை மூலம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் வருமானத்திலிருந்து சரிக்கட்டப் படுகிறது. அந்த வழியைக் கையாள்வதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை. ஆகவே, இந்தியாவிலேயும் அரசு அதைப்போலச் செய்யவேண்டும். இந்த மாற்றுப் பாதையைப்பற்றி அமைச்சர்களும், அனைத்துக் கட்சிகளும் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்து, அதைப்போல் செய்ய வேண்டுமென்று மார்க்சீய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி விரும்புகிறது. இதைச் செய்யாவிட்டால் விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க முடியாது. இந்த மார்க்கத்திற்கான மாற்றுப் பாதையைப் பற்றிச் சில திட்டங்களை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னான்றையும் கவனிக்க வேண்டும். இந்த அளவிற்கு விலை உயர்ந்திருந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை. தமிழகத்திலே உள்ள இடைத் தரக்கார் மலிவான விலைக்குக் கொள்முதல் செய்தும் மக்களுக்கு உயர்ந்த விலையில்தான் கிடைக்கிறது.

ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைப்பதற்கும் மக்களுக்கு சீரான விநியோகம் கிடைப்பதற்கும் இது தேவை. உடனடியாக நாங்கள் வற்புறுத்த விரும்புகிறோம். உணவு அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதைப்போல அரிசி மட்டுமல்ல, வேறு விதமான உணவு தானியங்களையும் மத்திய சர்க்கார் தமிழகத்திற்கு உடனடியாக வழங்குவது அவர்களுடைய திராத கடமை. இந்திய யூனியனுடைய ஒரு மாகாணம் என்ற அடிப்படையிலே அதைக் சோருவதற்கு தமிழகத்திற்குப் பரிபூரணமான உரிமை உண்டு. அதை அவர்கள் சுட்டாயமாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்றும் தமிழக சர்க்கார் மக்களைத் திரட்டி வற்புத்த வேண்டும் என்றும் நாங்கள் விரும்புகிறோம்.

அதேபோன்று கைத்தறிப் பிரச்சினை மிகவும் அபாயகரமான நிலையில் இருக்கின்றது. லட்சக்கணக்கான கைத்தறிநூல் தமிழ்நாட்டிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நூலின் விலை யர்வால் அவர்கள் தொழில் நடத்த முடியவில்லை. இன்று உற்பத்தியாளர்களும் சரி. தொழிலாளர்களும் சரி, வேலையின்றித் தவிக்கிறார்கள். எனவே அவர்களுக்கு நூல் கட்டுப்படியாகக் கூடிய ஒருவிலையிலே கொடுக்கவேண்டுமென்றால், இங்கே மத்திய சர்க்கார் குறுக்கிட்டு முடிவெடுக்கவேண்டி இருக்கிறது. மில் விலையைக் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும். ஆனால் மில்களிலே உள்ள பெருமுதலாளிகள் கூறுகிறார்கள், உற்பத்தியினுடைய அடக்கம் அதிமாகிவிட்டதனால் விலையை உயர்த்துகிறோம் என்று. இல்லை, உண்மையிலேயே சொல்லப்போனால்

பருத்தியினுடைய விலை இந்தியா முழுவதும் வீழ்ந்துவிட்டது. பருத்திக்கு சென்ற ஆண்டு கிடைத்த விலை கூட இந்த ஆண்டு கிடைக்கவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது பருத்தியினுடைய விலை 100 ரூபாய்க்கு மேலே இன்று குறைந்திருக்கக் கூடிய காலத்திலே இந்தியாவினுடைய பெருமுதலாளிகள் எவ்வாறு அந்த நூல் விலையை அதிகரிக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்சளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அப்படிக்கட்டுப்படுத்தி லட்சக்கணக்கான கைத்தறியாளர்கள் வாழுகின்ற தமிழ் மாகாணத்திலே, அவர்களுக்கு இந்த நூலை கொடுப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையிலே ஒரு மாற்றம் தேவை என்பதற்கு மாநில சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாநில சர்க்காருடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற கூட்டுறவு நூற்பாலைகள் மூலமாக கிடைக்கின்ற நூல்களை இந்த கைத்தறியாளர்களுக்குப் பிரதானமாக விநியோகிக்கவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு ரெவின்யூ அமைச்சர் இங்கே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது குறிப்பிட்டார்கள். 2.49 கோடி மக்கள் தமிழகத்தில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள், அதிலே 57.48 சதவிகிதம் மக்கள் கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். அந்த அறிவிப்பை நாம் பார்க்கும்போது இன்றைக்கு என்ன தோன்றுகிறது என்றால், இதைத் தீர்ப்பதற்கு மத்திய சர்க்காருடைய சில பல தொழில்கள் இங்கே வருவதால் மட்டுமோ அல்லது மாநில சர்க்கார் சில தொழில்களை ஏற்படுத்துவதால் மட்டுமோ இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது, என்பது தெளிவு. இந்த கிராமப்புறத்தினுடைய வறுமைக்குக் காரணம் நிலக் குவியல்தான். நிலப்பிரபுக்களிடம் நிலம் குவிந்திருப்பது, தமிழகத்திலே அந்தக் காலத்திலே இருந்து இதுவரையிலும் கொண்டுவரப்பட்ட நில உச்சவரம்பு சட்டம் பயனளித்ததா? 2 அம்சத் திட்டம் என்று சொல்லுகிறீர்கள் அந்த 20 அம்சத்திட்டத்திலே ஒன்றான நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் அந்தத் தமிழகத்திலே என்ன பயனளித்தது. 150 லட்சம் ஏக்கர் சாகுபடியிலே உள்ள தமிழகத்தில், 1½ கோடி ஏக்கர் சாகுபடி உள்ள தமிழகத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கர் கூட இன்னும் இந்த விவாயிகளுக்கு, இந்த நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டி விநியோகிக்கப் படவில்லை.

அதிலும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கோர்ட்டிலே சிக்கி இருக்கின்றன. பினாமி நிலங்கள் ஏராளம். அதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்ட ஒரு சாதாரண சட்டத்தைக் கூட மத்திய சர்க்கார் அங்கீகரிக்க மறுத்துவிட்டார்கள். அப்போது கூட மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் சொன்னார்கள் அதை மீண்டும் கொண்டு வருவோம் என்று. ஆனால் இன்னும் கொண்டு வரவில்லை. ஆனால் நான் கூறிக் கொள்கிறேன் அந்தக் குறிப்பிட்ட தேதியிலே இருந்த பினாமிகள் மட்டுமல்ல இன்று தமிழகத்திலே உள்ள நிலப்பிரபுக்கள் வைத்திருப்பதில் முக்கால்வாசி பினாமிதான்.

1983 பிப்ரவரி 1

[திரு என். சங்கரய்யா]

இன்று இரண்டாவது மண்டல் கமிஷன்—இந்திய சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்ட மண்டல் கமிஷன் கூட குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இறுதியிலே பார்த்தால் பிற்பட்ட மக்களுடைய விடுதலைக்கு, பொருளாதார நடவடிக்கைகள், நிலப்பிரபுக்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று கூறி மேற்கு வங்காள அரசினுடைய சாதனையை அந்தத் துறையிலே பாராட்டி இருக்கிறார்கள். காரணம் குத்தகை விவசாயிகளை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்ற மாட்டோம், அவர்களுக்கு வம்சாவளியாக அந்த உரிமையைக் கொடுப்போம் என்று ஏற்படுத்தி, பினாமியாக நிலப்பிரபுக்கள் வைத்திருந்த நிலம் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களை விநியோகித்து நியாயமான கூலி தொழிலாளர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டு மாகாணம் பூராவும் அமல் நடத்தியதன் காரணமாக, அந்த அரசைப் பாராட்டினார்கள். அதுதான் உண்மையிலேயே வறுமையைப் போக்குவதற்கான ஆரம்ப நடவடிக்கை என்பதை நான் மீண்டும் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் அழகர்க்காமி அவர்கள் கூட இதனுடைய அவசியத்தைப் பற்றி வன்மையாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த கோவில்களிடத்திலே உழக்கூடிய லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் அதைப்பற்றி என்ன கூக்குல் வருகிறது. அங்கே உழைத்து அதிலே சாகுபடி செய்து நாட்டுக்கு நெல்லை விளைவிக்கின்ற அந்த விவசாயிகளுடைய நலன் பெரிது அல்ல. ஆனால் அதற்குப் பதிலாக அதை விற்றுவிடுவதற்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று ஒரு குரல் வருகிறது. நீங்கள் இதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இந்தியாவிலே உள்ள முற்போக்கு இயக்கங்கள் எல்லாம் இந்த நிலத்தைச் சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்குத்தான் இந்த உரிமையை அளிக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் போராடிக்கொண்டு வருகிற காலத்திலே இன்று தமிழகத்தில் அதற்குக்கூட பாதுகாப்பு இல்லை. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கிராமப்புற வேலை உண்மையை வேறு எப்படிப் போக்க முடியும். நகரப்புறத்திலே வேலை கொடுக்க முடியுமா? அசாங்கத்திலே வேலை கொடுக்க முடியுமா? கொடுக்க முடியாது. ஆகவே தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தத்தான் இதற்கு ஒரே நடவடிக்கையே தவிர, தமிழகத்தினுடைய கிராமப்புறத்திலே உள்ள இந்த 57.48 சதவிகிதம் மக்கள் மத்தியிலே வறுமையைப் போக்குவதற்கு உருப்படியானவெறு நிலையை எடுக்கமுடியாது.

(பிற்பகல் 12-10)

அதேபோல் நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு சோசியல் பாரஸ்ட், அதாவது சமுதாயக் காடுகள் என்ற பெயராலே யாரோ உழுது சாகுபடி செய்யமுடியாத நிலத்திலே காடுகளை வைத்துக்கொள்ளட்டும். ஆனால் அங்கே இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்கள், அல்லது சிறு விவசாயிகள் பயிர் செய்யக்

[திரு. ஏன் சங்கரய்யா]

[1983 பிப்ரவரி 1]

கூடிய நிலத்தில் உழைத்து பயிர் செய்துகொண்டிருந்தால், அந்த நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை வெளியேற்றுவது என்பது கூடாது என்று சொல்கிறேன். அவர்களை அங்கிருந்து விரட்டிவிட்டு உன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு வாய்ப்பை, ஏதோ சில தானியங்களை அவர்கள் பயிர் செய்து பிழைக்கக்கூடிய வாய்ப்பை நாம் பறித்து விட்டால், அது நாட்டுக்கு செய்யும் சேவையா என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று இந்தக் குத்தகை விவசாயிகளுக்குத் தமிழகத் திலே இதனால் பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. 75 சதவிகிதம் குத்தகை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சம்பிரதாயமாக ஒரு சட்டம். அமுலில் இல்லை. கூலிச் சட்டம் அமுலில் இல்லை. குத்தகை விவசாயிகளை நிலத்திலேயிருந்து வெளியேற்றக்கூடாது என்று சொல்லும்போது ஏராளமான ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளை வைத்துக்கொண்டு அவர்களை இன்று வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே தான் கூறுகிறேன், இந்த அடிப்படையான பிரச்சனையை தீர்க்க வேண்டும்.

அதேபோலவே வீட்டு மனைக்கட்டுகள். கிராமப்புறங்களிலேயும் நகர்ப்புறங்களிலேயும் அதனுடைய விலைகள் உயர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் அவசர சட்டத்தின் மூலமாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்றால் இப்படிப்பட்ட நல்ல பிரச்சனையிலே செய்ய வேண்டும். தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய, சாகுபடிக்குப் போக மீதி இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் மக்களுக்கு மனைகள் கட்டுவதற்காக எங்கே பயன்படுத்தப் பெறாத நிலங்கள் இருந்தாலும், கணிசமாக இருக்கக்கூடிய அளவிற்கு உள்ள நிலங்களை எல்லாம் உடனடியாகக் கையகப்படுத்தி ஏனோ எனியவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு தொழிற்சாலையிலோ அல்லது ஒரு மத்தியதர குடும்பத்திலோ உள்ளவர்கள் வீடு கட்டுவது என்பது ஒரு பகற்கனவாத்தான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அளவிற்கு நிலத்தினுடைய விலைகள் உயர்ந்து கொண்டே போகின்றன, எங்கே போவார்கள்? அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு இடம் இல்லை என்றால் என்ன செய்வார்கள்? உண்ண உணவு? இருப்பிடம் ஆகிய இந்த அடிப்படைத் தேவைகள் நாம் பூர்த்தி செய்வது மூலமாகத் தானே வறுமையைப் போக்க முடியும். ஆகவே தான் அதனுடைய அவசரத்தை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கல்வியைப் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் கூட தமிழகத்திலே சல்வி அறிவு எளிதில் கிடைக்காத நிலைமைப்பட்டு சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இல்லை. இன்னும் பெரும்பாலான மக்கள் படிப்ப வசனை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 1]

(திரு. என். சங்கரய்யா)

முதியோர்கள் கல்வி திட்டங்களுக்கு ஏற்பாடு செய்வது மட்டுமல்ல, தொழில்கல்லியின் முக்கியத்துவத்தை இன்றைக்கு நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இங்கே இந்தியைப் பற்றிய பிரச்சனை வருகிறது. ஏற்கனவே இந்தி பேசாத மாநிலங்களிலே உள்ள மக்கள் விரும்பும் வரை ஆங்கிலம் இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய ஆட்சி மொழியாக நீடிக்கும் என்று மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த வாக்குறுதி தீவிரமாக நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பது மட்டுமல்ல, அதிலும் குறிப்பாக இன்றைக்குக் குறுக்கீடுகள் ஏற்படுகின்றன,

தொலைக்காட்சியைப் பொறுத்தவரையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அதைப் பார்க்கிறேன். தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய தொலைக்காட்சியில், மக்களுக்குப் பொழுதுபோக்காக இருக்கக்கூடிய நேரத்திலே — 8½ மணியிலிருந்து 10½ மணி வரைக்கும்—அகில இந்திய ரீதியிலே நிகழ்ச்சிகளை ஏன் இந்தியில் ஒளிபரப்பவேண்டுமென்றும், என்று நான் கேட்கிறேன்.

உதாரணமாக தீரேந்திர பிரம்மச்சாரி அவர்கள் யோகாப் பியாசத்தைப் பற்றி பல நாட்களாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறார். தீரேந்திர பிரம்மச்சாரியிடமிருந்துதான் யோகாப்பியாசத்தைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய நிலையிலே இந்திய மக்கள் இருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். அது போகட்டும். ஆனால் நான் சொல்வது மத்திய சர்க்கார் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றி பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும் என்று விரும்பினால் இந்தியரின்னுடைய ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட அனைத்து மொழிகளிலும் அந்தந்த மொழிகளிலே, அந்தந்த மாநிலங்களில் இருக்கின்ற தொலைக்காட்சி நிலையங்களின் மூலமாக நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பவேண்டுமேதவிர அவர்கள் இந்தியின் மூலமாக ஒளிபரப்புவதால் பயன் இல்லை; அது வீண் செலவு: மக்கள் மத்தியிலே மனக்கசப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அதைப்பொறுத்து மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த வேண்டும். ஆகவேதான் சொல்கிறேன், ஒவ்வொரு மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய தொலைக்காட்சி நிலையங்களிலும், ரேடியோ நிலையங்களிலும் அந்தந்த மொழியிலே நிகழ்ச்சி இருந்தால் தான் நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் மாநிலத்தில் மனனாரிட்டி மக்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால். அவர்களுக்காக நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பவேண்டும். இது ஐனாயக உரிமை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையில் மத்திய அரசாங்கம் செய்வது மிகவும் தவறான காரியம். முதலிலே இந்தியிலே செய்திகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது அதை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலேயும் மற்ற, மாநிலங்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1983 பிப்ரவரி 1]

களிலேயும் ஏற்பட்டிருக்கிற கிளர்ச்சியின் விளைவாக. மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அந்தக் கொள்கையை நாம் நெருக்கி, இதிலே சீரான மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு நாம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்த பிரச்சனை என்னவென்றால், இங்கே பேசிய பல நண்பர்கள்கூட எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள், எங்களுக்குத் தொழிற்சாலை இங்கே தமிழ்நாட்டுக்கு வரவில்லை. வந்திருந்தால் பிரச்சனை தீர்ந்துவிடுமா? எத்தனை ஆண்டுகளாக இது நடக்கிறது? இப்போது பிரச்சனை என்னவென்றால் அந்த உடையவருக்கே ஆபத்து வந்துவிட்டது. இப்போது இந்திய சர்க்காரின் ரெவனு திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொல்கிறார்களா? டாதி நிறைவேறினாலே பெரிய விஷயம். அவர்களே ஒப்புக்கொள்கிறார்கள், அவர்கள் போட்டபோது இருந்த விலை என்ன? இப்போது இருக்கக்கூடிய விலை என்ன? அந்தப் பணவீக்கமே சாப்பிட்டுவிடுகிறது. ஆகவே இந்திய சர்க்காருடைய தவறான கொள்கையின் காரணமாக, விலை வாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத காரணத்தாலே விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே போகின்றன. அவர்களுடைய திட்டமே தோல்வி அடைவக்கூடிய நிலையில் இருக்கும்போது, தமிழகத் திற்கு மட்டும் எப்படி ஏராளமான தொழில்கள் வந்துவிடும்? ஆகவே இரத மயக்கம் நமக்கு வேண்டாம். இங்கே உண்மையிலே ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டேண்டும். மத்திய சர்க்காருடைய கொள்கையிலே மாற்றம் வேண்டும். இந்த சர்வதேச நிதி நிறுவனத்திடமிருந்து வாங்கிய கடன்களுக்கு உண்டான வட்டியைக் கட்டுவதே மிகவும் சிரமம் என்று இன்றைக்குச் சொல்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால், இந்தியா போன்ற நாடுகளிலே ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய எல்லப் பொருள்களுக்கு உலக மார்க்கெட்டுலே எல்லாம் விலை வீழ்ந்துவிட்டது.

அங்கே பெரிய போட்டி ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஏற்றுமதி செய்து பணத்தைச் சம்பாதிக்க முடியவில்லை என்ற நிலை வருகிறபோது இந்திய சர்க்காருக்கு சர்வதேச நிதி நிறுவனம் கட்டளையிடுகிறது, நீங்கள் எந்த மானியமும் கொடுக்கக் கூடாது என்று அவர்கள் அப்படிச் சொல்லிய காரணத்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு இடுபொருள் மானியம் வழங்குவது நிறுத்தப் பட்டது. உடைய போலவே, இப்போது ஏன் ரயிலிலே கட்டணத்தை உயர்த்தினார்கள். அவர்கள் கட்டளைதான். அதைப்போலவே அவர்கள் கட்டளைப்படிதான் பெட்ரோலியப் பொருள்களின் விலையையும் ஏற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்படி சர்வதேச நிறுவனத்தின் கட்டளைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு நிறைவேற்றுவதால் இந்தியாவின் சுதந்திரத்திற்கும், பொருளாதாரத்திற்கும் ஏற்பட்டு இருக்கும் ஆபத்தை மாற்றவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு மாற்றுப்பாதை அமைக்க தமிழகத்தை ஆண்டு கொண்டு இருக்கும் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்—எனும் கட்சி—குரல் கொடுக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

1983 பிப்ரவரி 1]

(திரு. என். சங்காய்யா)

இங்கே எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால், தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிற சர்க்கார், இந்தக் கூட்டத்திலேதான் மத்திய அரசைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிற; ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் பலமாக மத்திய அரசின் குறைகளைப் பற்றி இங்கே பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் அது இன்று மட்டும்தானா அல்லது தொடர்ந்து இருக்குமா? ஏனென்றால் முன்பு என்ன நடந்தது? விற்பனை வரி விஷயத்தைப் பற்றி 1981-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்தல் மருந்துகள், சிமெண்ட் பேப்பர் பெருள்கள், வனஸ்பதி, மற்றும் பெட்ரோலியம் பெருள்கள் ஆகியவற்றிற்கு மாநில சர்க்கார் விதிக்கும் விற்பனை வரி அதிகாரத்தைப் மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு எக்ஸைஸ் வரி விதிப்பது என்று ஒரு கருத்து விவாதிக்கப்பட்டது. அப்போதே நான் கூறினேன், காஷ்மீர், மேற்கு வங்காளம், கேரளம் போன்ற மாநிலங்கள்தான் அதை எதிர்த்தன. என்ன காரணத்தாலோ தமிழக அரசு அதை எதிர்த்துவிட்டால் இன்றைக்கு இவ்வளவு தூரம் பேசும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், அன்றைக்கே அந்த முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்திலேயே இந்த 5 பொருள்களும் முக்கியமான பொருள்கள் என்பதால், அந்த அதிகாரத்தை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று ஏன் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவில்லை.

அப்போதுதான் நாங்கள் கூறுகிறோம். இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியோடும், அவர்களுடைய ஆட்சியோடும் நீங்கள் கையாண்டு வரும் நட்புக்கொள்கை காரணமாக அந்த அன்றைக்கு நீங்கள் செய்யவில்லை. இப்போது அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துப் பேசி என்ன பிரயோசனம்? இப்போது நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்று சொன்னால், ஏற்கனவே அமைக்கப்பட்ட கமிஷனின் தலைவர் இறந்துவிட்டதால், திருபாதி அவர்கள் தலைமையில் மீண்டும் அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு, அந்த திருபாதி கமிஷனும் தன்னுடைய முடிவை தெரிவித்தாகிவிட்டது. அந்த 5 பொருள்களின் மீது மாநில சர்க்கார் விதிக்கும் விற்பனை வரிக்கு பதிலாக, மத்திய அரசு எக்ஸைஸ் வரி விதிக்கலாம் என்று மத்திய அரசுக்கு அந்த அதிகாரம் எடுத்துச் சொல்லப்படவிருக்கிறது. அந்தக் குழு அந்த வகையில் மத்திய அரசுக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பியாகி விட்டது. நீங்கள் சிந்தித்தப் பார்க்கவேண்டும். இதனால் ஏற்படும் இழப்பை யாரை பாதிக்கப்போகிறது? மாநில சர்க்காரைத்தான் பாதிக்கப்போகிறது. ஆகவே, இந்த மாநில சர்க்கார் இதிலே முழுமையான சவனம் செலுத்தி, அனைத்து மாநில சர்க்கார்களோடு கலந்துபேசி இப்படிப்பட்ட பிரச்சனை ஏற்படாமல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதுதான் மத்திய அரசை எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு அறிகுறியாகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(திரு. என். சங்கரய்யா)

[1983 பிப்ரவரி 1]

தமிழ்நாடு சர்க்கார் திட்ட முடிவுகளைப்பற்றியும், நிதிநிலை பற்றியும் ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். 1982—83ஐ விட 1983—84ல் 18.87 சதவிகிதம் ஆண்டுத்திட்டம் கூடுதல் என்று தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இதைக்கண்டு திருத்தியடையலாம். 716 கோடியில் இருந்து 84 கோடி என்று சொன்னாலும், நீங்கள் நிறைவேற்றப்போகிற திட்டங்கள் சென்ற ஆண்டு நிறைவேற்றிய அளவிற்குச் சமமாக இருக்குமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். பண வீக்கம் ஏற்பட்டு, சிமென்ட் விலை, கட்டுமான விலை, மற்ற பொருள்களின் விலை ஆகியவையெல்லாம் அதிகரித்துவிட்டன. உங்களுடைய 'பிசிகல் பர்ஃபாமென்சை' எடுத்துக்கொண்டால், நடைமுறையில் செய்யப்படும் அளவை எடுத்துக்கொண்டால், சென்ற ஆண்டைவிடக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆண்டுக்காண்டு கூடுதலாகத் திட்ட ஒதுக்கீடு செய்கிறோம் என்ற வேண்டுமானால் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம். ஆனால் கூடுதலான பணிகள் எதுவும் நடைபெறவில்லை என்பதை மட்டும் நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதைப் பொறுத்தவரையில் எங்களுடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி போன்ற கட்சிகள் சில கொள்கைகளை மத்திய அரசு மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கோருகிறோம். அயல்நாட்டுப் பெருமுதலாளிகளின் ஆதிக்கத்தை வேரறுக்காமல் எந்த ஒரு மாநிலத்திற்கும் நிதி உதவி கிடைக்காது. எந்த ஒரு மாநிலத்திலும் தொழில் வளர முடியாது. இன்றைக்கு இந்தப் பன்னாட்டு மூலதனம் இந்திய மக்களின் ரத்தத்தை உறிஞ்சிக் கொண்டு இருக்கிறது. அவர்களுடைய கேந்திரமான தொழில்களை நாட்டுமையாக்கவேண்டும் என்ற மாற்றுப்பாதைக்கு தமிழக சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த முன்வர வேண்டும். அதற்காக ஆளும்கட்சியின் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்றத்தில் ஜனநாயக கட்சிகளுடன் ஒருங்கிணைந்து இந்தக் கொள்கையை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நான் ஒன்றைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஏக போக முதலாளிகள் ஆபத்து இன்றைக்கு இருக்கிறது. காலையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் பேசினார்கள். நான் ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியன் டிபேக்கோ சார்ப்பரேஷன் என்ற ஏகபோக நிறுவனம் சங்கிரி சிமென்ட் நிறுவனத்தை வாங்குவதற்குப் பெருமுயற்சி எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். சங்கிரி சிமென்ட் ஆலையின் முந்தைய உரிமையாளர்கள் அதனுடைய நிர்வாகத்தை சீர்குலைத்த காரணத்தால், எல்.ஐ.சி. நிறுவனம் அதில் தலையிட்டு இன்றுள்ள நிலையில் அவர்கள்தான் பொறுப்பாளர்கள் என்ற அளவிற்கு அவர்கள் பணம் போட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன ஆயிற்று என்று சொன்னால் எல்.ஐ.சி. கிறுவனம் அந்த கழகத்திற்கு ஏரானமான பங்கை விற்றுவிட்டார்கள். அதை எதிர்த்து முந்தைய உரிமையாளர்கள் சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மனு கொடுத்து, அதைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

இங்கே என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று சொன்னால், நம்முடைய ஆலை முதலாளிகள் நிறுவனத்தைப் பாழ்படுத்துவார்கள். எல்.ஐ.சி. நிறுவனம் பணம் போடும்; பணம் போட்டு அதனைச் சீர்படுத்துவார்கள். பின்னர் அதனை வேறு ஒரு முதலாளிக்கு விற்றுவிடுவார்கள். அந்த வகையில்தான் இன்றைக்கு இந்த இந்தியா டிபாக்கோ நிறுவனம் அந்த சங்ககிரி தொழிற்சாலையை வாங்கிவிடும் ஆபத்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அது மட்டுமல்ல, சேஷசாயி பேப்பர் மில்ஸ் சாதாரண பங்குகளைக்கூட இந்தியன் டிபாக்கோ கார்ப்பரேஷன் வாங்கக்கூடிய குழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழக சர்க்காருக்கு இதில் கணிசமான பங்கு இருக்கிறது. தமிழக சர்க்கார் டைரக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்பேது நம்முடைய சர்க்கார் ஏன் சிந்தப் பங்குதனை அவர்களுக்கு விட வேண்டும்? சங்ககிரி சமென்ட் தொழிற்சாலையையும், சேஷசாயிபேப்பர் மில்லையும் மேழக சர்க்கார் ஏன் ஏற்று நடத்தக் கூடாது. இப்போது பல உகாடி ரூபாயில் நாம் ஒரு காகித ஆலையை நிறுவவில்லையா? அதைப்போன்று நாம் நடத்துகின்ற சிமென்ட் கார்ப்பரேஷன் அங்ககிரி சிமென்ட் தொழிற்சாலையை ஏற்று நடத்த நாம் தத்தேசிக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, அவர்கள் எல்லாம் பெரும் முதலாளிகள், அந்த முதலாளிகள் சிறு தொழில்கள் அழிய வேண்டும் என்பதிலே அக்கறை கொண்டவர்கள். இப்போது வந்திருக்கிற மின்சாரத் தட்டுப்பாடு யாரை பாதித்திருக்கிறது? பெரிய முதலாளிகளைப் பாதிக்கவில்லை. சின்னஞ்சிறு தொழில்களைத்தான், அந்த சின்னஞ்சிறு தொழில்களைநம்பி இருப்பவர்களைத்தான், அந்தத் தொழிலாளர்களைத்தான் பாதித்திருக்கிறது. இந்தத் தாக்குதலை அவர்களால் சமாளிக்க முடியாது. இந்த நிலையில் ஏகபோக முதலாளிகள்தான் வர முடியும். சிறு முதலாளிகள் வாழக்கூடாது என்பதுதான் அவர்கள் விருப்பம். ஆனால் தொழிலாளர்கள் நிலைமை என்ன? அதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும்.

அடுத்து சேலம் உருக்காலை—மத்திய அரசின் திட்டம். பெரிய போராட்டங்கள் எல்லாம் நடத்தி அதன்பிறகு வந்தத் தொழிலாளை அது. ஏராளமானவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வேலை கிடைத்ததோ கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர்களுக்குத்தான். தொழிற்சாலை எதிர்பார்த்த அளவுக்கு வரவில்லை. 'ஹாட் ரவுண்டு காயில்ஸ்'—வெப்பம் மிகந்த வளைவுக் கம்பிகள் ஜப்பான், மேற்கு ஜெர்மனி ராடுகளி ருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. பொக்காரோ இரும்பாலையிலிருந்து மூலப்

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1983 பிப்ரவரி 1]

பொருள் கிடைக்கவில்லை. மத்திய சர்க்கார் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட கம்பிகளுக்கு 335 சதவீதம் கஸ்டம்ஸ் டூட்டி போட்டார்கள். அப்படி கஸ்டம்ஸ் டூட்டி போட்டவுடனே அதைத் தாங்க முடியாது என்று சொல்லி சேலம் ஆலையினர் முறையிட்டார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு டன் உற்பத்திச் செலவு 91,000 ரூபாய் ஏற்பட்டுவிட்டது. கஷ்டத்தைத் தாங்க முடியவில்லை என்று சொன்னதால் அதைப் பரிசீலனை செய்து 335 சதவீதம் என்றிருந்ததை 125 சதவீதம் கஸ்டம்ஸ் டூட்டி என்று குறைத்தார்கள். அதன்பிறகு உற்பத்திச் செலவு 56,000 ஆயிற்று அப்படி இருந்தாலும் அவர்களுக்கு 6,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு வரியைக் குறைத்தவுடனே அதைப்போல எங்களுக்கும் குறைக்க வேண்டும்; அவர்களுக்கு மட்டும் குறைந்தது சரியல்ல என்று குஜராத்திலுள்ள உள்வாங்கு தொழிலதிபர்கள் போட்டார்கள். அதன் காரணமாக 15-1-1983-லிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுக்கு 335 சதவீதம் வரியை மீண்டும் போட்டுவிட்டார்கள். இப்போது நிலைமை என்னவென்றால் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட மூலப்பொருள் தீர்ந்தவுடன் அந்தத் தொழிற்சாலையை மூடும் சூழ்நிலையை ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக தொழிலாளர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் கிளர்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமை களை எல்லாம் நீக்க நாம் எதிர்பார்த்த பாதிரி முழு அளவில் அந்தத் தொழிற்சாலை நடைபெற ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்; அதற்காகப்போராட்டம் நடத்தவும் தயாராக இருக்கவேண்டும்.

சேலம் உருக்காலை திட்டம் கடைசியாக எப்படி முடிந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் பெரிய தொழிலாகவும் இல்லாமல், இருக்கின்றத் தொழிலுக்கு பொகாரோ இரும்பாலை யிலிருந்து மூலப்பொருளும் கிடைக்காமல், பல ஆயிரக்கணக்கான வர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக சில நூற்றுக்கணக்கானவர்களுக்கே வேலை கிடைக்கின்ற நிலை ஏற்பட்டு. தற்போது அதுவும் நடைபெறுமா என்ற நிலைக்கு வந்திருக்கிறது.

அடுத்தது காவேரி நீர்ப்பிரச்சனை ஒரு முக்கியப் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக முதலமைச்சர் கூட்டிய மாநாடுகளில் எல்லாம் நாங்கள் தவறாமல் கலந்து (காண்) எங்களுடைய சருத்துக்களைச் சால்லியிருக்கிறோம். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றிருக்கிற நிலங்களைப் பாதுகாப்பது நம்முடைய தமிழக சர்க்காரின் கடமையாக இருக்கிறது. தமிழக சர்க்காரும் அனைத்துக் கட்சிகளும் அதற்கான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும். இதைத்தான் நாங்கள் அவைப்போது கூறிவருகிறோம்.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

நாம் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்கின்ற அதே நேரத்தில் அண்டை மாநில மக்களின் நலனையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய நியாயமான பிரச்சனையை நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அந்த அடிப்படையில் பார்க்கும் போதுதான் அமைச்சரவர்கள் இதிலே அரசியலைப் பயன்படுத்த வேண்டாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்தப் பிரச்சனையை சீக்கிரமாக ஒரு முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். அதற்கு மத்திய சர்க்கார் தயாராக இல்லை. ஏனென்றால் இங்கே ஒரு காங்கிரஸ் அல்லாத அரசாங்கம் இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் இதிலே கவலையற்று இருக்கிறார்கள். இதை ஒரு அரசியல் பிரச்சனையாகக் கருதி, நீண்ட காலமாக இந்தப் பிரச்சனைக்குத் தீர்வுகாணாமல் இருக்கிறார்கள். அதனாலேதான் நமக்குத் தேவையானபோதுகூட தண்ணீர் விடச் சொல்ல மறுக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நமக்குக் கடுமையான தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் 30 டி.எம்.சி. தண்ணீரை திறந்து விடவேண்டும்; அதற்கு வலியுறுத்த வேண்டும். கர்நாடக சர்க்கார் உதவ வேண்டு என்று ஜனநாயக கட்சிகள் எல்லாம் கேட்டார்கள். கர்நாடக சர்க்கார் மறுத்து விட்டது. மத்திய சர்க்காரும் அதுசம்பந்தமாக ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கிறது.

தேர்தல் முடிந்த பிறகாவது நடப்பு முறையிலே நம்முடைய சர்க்கார் கர்நாடகத்தை அணுகியிருக்க வேண்டும். ஹேக்கே அவர்களைச் சந்தித்து இதுபற்றிப் பேசியிருக்க வேண்டும். அதைச் செய்வ தவறிவிட்டார்கள். இன்றைக்கு உங்களுக்கு இருக்கிற வருத்தமெல்லாம், இங்கே காங்கிரஸ் அல்லாத ஒரு சர்க்கார் ஆட்சியில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த அரசு இந்திரா காந்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறது; காங்கிரஸ் கட்சியுடன் நட்புறவு கொண்டிருக்கிறது. அப்படி இருந்தும் இதிலே ஒரு நல்ல முடிவு ஏற்படுகின்ற வகையிலே மத்திய அரசு செயல்படவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லும்போது நாங்கள் வேலைப்படுகிறோம். ஜனாதிபதி தேர்தலுக்காக இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினர் வேட்பாளரை நியமித்தனர். அப்போது தெரியாதா? அப்போது இந்தியாவிலுள்ள எதிர்க் கட்சிகள் எல்லாம் அதை எதிர்த்து நிராகரித்து விட்டது. அப்போது மாற்றந்தாய் மனப்பான்மையோடு அந்த அரசு எவ்வளவு தூரத்திற்குத் தமிழகத்தை புறக்கணித்து வருகிறது என்பது தெரியாதா? அதை எப்படி அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரித்தது? ஆகவே நீங்கள் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இல்லாத ஒரு அரசு என்கிற முறையிலே உங்களை எதிர்த்து உங்களுக்கு எதிராக அவர்கள் நடக்கிறார்கள் என்று நீங்கள் சொன்னால், அந்த வாதம் பலகீனமாக இருக்கிறது.

கடைசியாக நடைபெற்ற கர்நாடகத் தேர்தலிலே அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரித்தது. அன்றைக்குப் பிரதமர் அவர்கள் ரூரிலே இங்கே வந்தபோது பார்த்தோமே உங்கள் நட்பை. மாண்புமிகு

முதலமைச்சர் அவர்கள் கர்நாடகத்திற்குச் சென்று காங்கிரஸுக்கு ஆதரவாக பிரச்சாரம் செய்தார். அதைப் பார்த்தால் எங்களுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது, எவ்வளவு நட்பு என்று. அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கர்நாடகத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியை வெற்றி அடையச் செய்து காட்டப்போகிறது என்றுதானே பார்த்தோம் அப்போது. அப்படி இருக்கும்போது அவர்கள் ஏன் உங்களை டிஸ்கிரிமினேட் செய்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களுக்கு எவ்வளவோ நன்மைகள் செய்திருக்கிறீர்கள். எவ்வளவோ நட்பு முறையில் காரியங்களைச் செய்திருக்கிறபோது கூட உங்களை எதிர்த்து, மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறார்கள் என்றால், இப்போதாவது அந்த அடிப்படையைத் தெரிந்துகொண்டீர்களா, அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

ஊத்து ஒரு பெரிய பிரச்சனையில் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநிலங்களுடைய அதிகாரங்கள் என்பது நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டிய ஒன்று. ஏனென்று சொன்னால் இப்போது நதிநீர் பிரச்சனை வந்த போது நதிகளை தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்ற கோஷத்தை ஒரு அமைச்சர் அவர்கள் எழுப்பியதாக அறிகிறேன். இன்றைக்கு நமக்கும் அண்டையில் உள்ள சில மாநிலங்களுக்கும் இடையில் நதிநீர் பிரச்சனையில் தாவா இருக்கிறது என்கிற காரணத்தால் மாநிலங்களுக்கு உள்ள நதிநீர் உரிமையை மாற்றி தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று கேட்பதால், அவர்கள் அடுத்த படிக்கு போக்க கூடிய அபாயம் இருக்கிறது.

அப்படி என்றால் மின்சாரத்தை இந்தியா பூராவும் 5 பிரிவாகப் பிரித்துக் கொண்டு விநியோகம் செய்வதற்கு ஆட்சேபணை என்ன என்று கேட்பார்கள். அப்படிச் கேட்டால் நமது மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்கள், அது நடக்காது; அது கூடாது என்கிறார்கள். ஏன் கூடாது என்றால், உற்பத்தி செய்யப்பட்ட மின்சாரத்தை எப்படி விநியோகம் செய்வது என்பதற்கு மாநில சர்க்காரின் அதிகாரத்தை எடுத்துவிட வேண்டியதாயிருக்கும். அதே காரணம்தான் இதற்கும் வரும். ஆகவே இன்றைக்கு நீங்களே அதை தேசிய மயமாக்குங்கள் என்று கேட்டால், அடுத்தபடியாக மின்சாரத்தை தேசிய மயமாக்கலாம், அடுத்தபடியாக விற்பனை வரிகளை எல்லாம் மாற்றி எக்ஸைஸ் வரிகளாக ஆக்கலாம் என்று படிப்படியாக மாறிக்கொண்டே போகும். ஆகவே நதிநீர்ப் பிரச்சனையில் அந்த அந்த மாநிலங்களுக்கு உள்ள உரிமை அப்படியே இருப்பதுதான் நல்லது. அதுதான் இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்திலும் இருக்கிறது. அதை கட்டுப்படுத்த முயற்சித்தால் அதற்கு அவர்கள் சந்தோஷப்படுவார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 1]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

காரணம் அதற்குப் பிறகு இதை முன்ம திரியாக வைத்துக் கொண்டு, இஷ்டப்படியெல்லாம் அதிகாரத்தை அவர்கள் பயன்படுத்தலாம். இன்றைக்கு பஞ்சாபிற்கும் அரியானாவிற்கும் ராஜஸ்தானுக்கும் இடையிலே, ராஜஸ்தான் கேனல் சம்பந்தமாக ஏற்பட்ட உடன்பாடு சரியாக இல்லை என்றால் அதனைத் திரும்பவும் ரெவ்யூ செய்து எழுதி செம்மப் படுத்திக் கொள்ளலாம். அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, தேசியமயமாக்குகிற கோஷம் நதிநீர் பிரச்சனையில் வந்தால் அது ஒவ்வொன்றிற்கும் வரும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிற நேரத்திலே, அந்த அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர்களின் கொள்கை பற்றிய முக்கியமான கருத்தை, இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கிற போது தமிழக சர்க்காரின் முதல்வர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், என்.ஜி.ஓ.க்கள் போராடினால், என்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்துவிட்டு அவர்களை எதிர்த்து நான் போராடுவேன் என்று.

அதைவிட கவனிக்க வேண்டிய ரொம்ப பெரிய காரியங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்றன என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். அவர்கள் சாதாரணம் னவர்கள்—இந்த அரசாங்கத்தினுடைய ஊழியர்கள். அதனுடைய ஆசிரியர்கள். ஆகவே அவர்களை எதிர்த்துப் போராடுவதற்காக முதலமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதவியை ராஜினாமா செய்வது என்பதற்குப் பதிலாக, மத்திய சர்க்கார் தமிழகம் முற்போக்கான கொள்கைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் செய்கிற போது, அதை எதிர்த்து ராஜினாமா செய்து மறியல் நடத்துவேன் என்று சொன்னால், தமிழகத்திலுள்ள மக்கள் மத்தியிலே நல்ல ஒரு மனப்பான்மையை அது வளர்க்கும் என்று கூறி, இந்தத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சனையில் எப்படி நடந்து கொள்கிறீர்கள் என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சிம்கோ மீட்டர்ஸ் தொழிற்சாலையில் 1500 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அதில் 500 பேர்கள் பெண்கள். தங்குலத்தை காப்பதற்காகவே இருக்கக்கூடிய சர்க்கார்—அந்த 1500 பேர்களும் 8 மாதங்களாக கதவடைப்பினால் கஷ்டப்படுவதைத் தடுக்க முன்வரவில்லை. பிரச்சனை என்ன? ஆட்குறைப்பு செய்யக்கூடாது என்பது சுப்ரீம் கோர்ட்டு உத்தரவு. ஆகவே பேக்டரிஸ் திறந்தால், சுப்ரீம் கோர்ட்டின் அந்த உத்தரவை அமுல் நடத்த வேண்டுமே ஆகவே அதன் முதலாளிகள் கதவடைப்பு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கதவடைப்பை ரத்து செய்து தொழிற்சாலையைத் திறக்க தமிழக அரசு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? இதனால் தொழில் உற்பத்தி பாதிக்கப்படவில்லையா. ஒரு தொழிலாளி தற்கொலையே செய்து கொண்டார். ஆகையினால் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1983 பிப்ரவரி 1]

அந்தத் தொழிற்சாலையை மீண்டும் திறந்து சுப்ரிம் கோர்ட்டின் முடிவை அமுல் நடத்தி, ஆட்குறைப்பு செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும். பிறகு வேண்டுமானால் அவர் சுப்ரிம் கோர்ட்டுக்குப் போய் வாக்காட்டும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள ரப்பர் தோட்ட தொழிலாளர்களின் பிரச்சனை. ஏற்கெனவே இங்கே விரிவாகப் பேசப்பட்டு விட்டது. மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே எடுத்துக்கொண்ட நிலை சரியானது அல்ல. அவர் என்ன சொல்கிறார்? 6 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது—ஸ்டிரைக் நடந்ததினால், இப்போது கிராச்சுவிட்டி கேட்கிறீர்களே, எக்ஸ்கிரஷியா கேட்கிறீர்களே இது சரியா என்று சொல்லுகிறார். நான் கேட்கிறேன். நோட்டீஸ் கொடுத்த பின்னாலேதானே ஸ்டிரைக் பண்ணினார்கள். நோட்டீஸ்கொடுத்த உடனேயே ஸ்டிரைக் நடக்காமலிருப்பதற்கு உடனடியாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பு இல்லையா? அன்றைக்கே தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் தலையிட்டு அதில் தீர்வு கண்டிருந்தால் ஸ்டிரைக்கே இல்லை. முதலிலேயே தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க மாட்டீர்கள்? தடுக்க முடியாத அளவில் ஸ்டிரைக் வந்து விட்டால் நீங்கள்தான் நடத்தை ஏற்படுத்தினீர்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் என்ன பதில் சொல்ல முடியும்?

(பிற்பகல் 12-30)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்த ரப்பர் தோட்டம் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகின்றது. 1965 ஆம் ஆண்டு போனஸ் சட்டம் 32 (4) பிரிவின் கீழ் மத்திய அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுவதாக இருந்தாலும் மாநில அரசால் நடத்தப்படுவதாக இருந்தாலும் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்குப் போனஸ் இல்லை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் நீங்கள் போனஸ் கேட்கிறீர்கள். எனவே இதைப்பற்றி கன்சிலியேஷன் நடத்துகிறவர்கள் சட்டக் சிக்கல் இருக்கின்றது என்று சொல்கின்ற காரணத்தால் அதைப் பொறுத்த வரையிலே ஒரு பொதுவான முடிவாக எடுத்தாக வேண்டும். எனவே இதிலே ரப்பர் தோட்டத்திற்கு மட்டுமாக எடுக்கக்கூடிய பாலிசி அல்ல. இதிலே பெரிய பிரச்சினை இருக்கின்றது. 1-11-1982-லே இருந்த வேலை நிறுத்தம் நடக்கின்றது. வேலை நிறுத்தம் செய்யாமல் பேச்சுவார்த்தையின் மூலமாக சுமுகமாக இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்திருக்கலாம். இப்போது கூட வேலை நிறுத்தத்தை நிறுத்திவிடுங்கள் என்று நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்.

1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, நீண்ட சாலமாக இருக்கிற ஒரு பிரச்சினை இது. டெலிபிரின்டர்ஸ் ஃபேக்டரி என்பது ஒரு கவர்மென்ட் ஃபேக்டரி. அதிலே போனஸ் வேறு வகையிலே தற்குரிய தொகை கொடுக்கப்படுகின்றது எனவ மனம் இருந்தால் மார்க்கம் உண்டு. அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை தெழிலாளர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற வகையிலே திட்டவட்டமாக இருந்தால் எத்தனைச் சட்டச் சிக்கல் இருந்தாலும் அவற்றைத் தீர்க்க முடியும். மாண்புமிகு வளத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட தற்போது தொழிலாளர்களை அழைத்துப் பேசி இருக்கிறார்கள் எனவே அதிலே உள்ள சட்டச் சிக்கலைத் தீர்த்து உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து தமிழ்நாட்டிலே படகு கட்டக்கூடிய யார்ட்ஸ் மூடப்பட்டுவிட்டன. அந்தத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டும் மாற்று வேலை கொடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றது. அவர்கள் சமுதாயத்திலே மிகவும் நலிந்த பிரிவினர்கள் அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே இந்தப் பிரச்சினைக்கு என்ன தீர்வு காணப்பட்டிருக்கின்றது? இதிலே இன்னும் முடிவு எடுக்கப்படாமல் இருப்பது அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர்கள் கொள்கையிலே இருக்கக்கூடிய பெரும் குறை.

அடுத்து அரசாங்கத்தின் மூலம் நடைபெறக்கூடிய போக்கு வரத்திலே பணிபுரியக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் ஒரு தலைபட்சமாக குறைக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இதிலேயும் அரசாங்கத்திற்குச் சரியான கொள்கை இல்லை என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்ல விரும்புவது தன்னிறைவுத் திட்டம் பற்றி. இது மக்களுக்கு பயனளிக்கக்கூடிய திட்டம் என்று சொல்லப்படுகிறபோது அப்பே செய்வப்படவேண்டிய வேலைகளை அரைகுறையாக விட்டுவிட்டு இலேசாக பண்ணையும், கல்லையும் தூவிவிட்டு வேலை முடிந்துவிட்டது என்று கூறிகான்ட்ராக்டர்கள் பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே அது அவர்களுடைய தன்னிறைவைத்தான் பூர்த்தி செய்கிறதே தவிர மக்களின் தன்னிறைவை இன்றைக்குச் செய்யாமல் பேசுகின்றது என்பதுதான் பெரும்பான்மையாக இருக்கக்கூடிய குற்றச்சாட்டு. ஆனால் சர்வ் சட்டசியனைச் சார்ந்த பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட குழுவினை அமைத்து அந்தக் குழுவின் மூலம் எந்த அளவுக்கு வேலை நடந்தது, எந்த அளவுக்குக் கல் போடப்பட்டது, எந்த அளவுக்கு மண் போடப்பட்டது என்பதைக் கண்காணித்துக் கொண்டால் ஓரளவுக்கு அதுதான் மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1983 பிப்ரவரி 1]

அடுத்து இந்த அரசாங்கத்திலே சமீப காலத்திலே ஏராளமான ஊழல் குற்றச்சாட்டுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அரசாங்கத்திலே வேலை செய்யக்கூடிய ஊழியர்களுக்கு இடமாற்றம் வேண்டும் என்றால் அதற்காக அவர்கள் நிறைய பணம் கொடுத்து தான் அதைச் சாதிக்க முடியும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதாகப் பரவலாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள் பல விஷயங்களைக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் மேற் காண்டு விவரங்களைத் தருவதற்கு அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். இது ஒரு கடுமையான பிரச்சினை என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்கவேண்டும். அதே போன்று ஆரம்பக் கல்வி ஆசிரியர்களை நியமிக்க அதிகாரம் உள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவ்வாறு நியமிக்கும் போதும் அதற்கும் 5000, 10000 ரூபாய் கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும் என்ற பயங்கரமான நிலைமை இருப்பதாகச் செய்தி வருகின்றது. அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்கின்ற நேரத்திலே ஊழல்களைக் களைவோம் என்று உத்தரவாதம் கொடுத்தார்கள். எனவே ஊழல் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அதைச் செய்பவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்து லஞ்ச லாவண்யத்தைக் களைவது இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கடமை என்பதைத் தரிசித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு ஹெட்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது. குடிநீர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டிருக்கின்றது. மின்சார நெருக்கடி வந்திருக்கின்றது. ஆனால் அரசாங்கம் மின்சாரத்தில் பராமரிப்பு வேலைகளைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்பதுதான் இதன் காரணம். மாண்புமிகு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கடந்த ஆண்டில் எவ்வளவு எளிதாகத் தெரிவித்தார்கள் மின்வெட்டு இருக்காது என்று. எந்த அடிப்படையிலே சொல்ல முடிந்தது? இன்னாற் கு பல இயந்திரங்கள் பழுதடைந்திருக்கின்றன என்று சொல்லப்படுகின்றது. இதிலே மத்திய சர்க்காருக்குப்பெரும் பொறுப்பு இருக்கின்றது. அவர்களுடைய கொள்கையின் அடிப்படை கோளாறு காரணமாகத்தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமை. கல்ப்பாக்கம் அணு மின் நிலையம் பற்றிய பிரச்சினை எவ்வளவு நாட்களாக இருக்கின்றது. இன்னும் அது துவக்கப்படவில்லை. ஆனால் மாநில அரசாவது தன்னுடைய பராமரிப்பிலே உள்ள நிலையங்களைச் சரியாக வைத்து இருக்கலாம். அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதுதான் எங்களுடைய விமரிசனம்.

தமிழ்நாடு அரசு அனைத்துக் கட்சிப் பிரதிநிதிகளையும் கூப்பிட்டு அவர்கள் ஆலோசனைக் கேட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்துத் தேர்தலைப்பற்றி நாங்கள் எஸ்விப்பட்டவுடன் அரிசன மக்களுக்காவும், பெண்களுக்காகவும் ஒதுக்கீடு செய்ததை நாங்கள் ஆதரித்தோம். அதற்காக எந்தவிதமான ஆட்சேபணையையும் எங்கள் கட்சியில் போடவில்லை. இவ்வளவு நாட்கள் ஆகியும் அந்தப் பஞ்சாயத்துத்

1983 பிப்ரவரி 1] (திரு. என். சங்கரய்யா)

தேர்தலோ, முனிசிபல் தேர்தலோ நடைபெறவில்லை. அவைகளில் தனி அதிகாரிகள் காட்டு ஆட்சி நடத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நாட்டில் யார் வேண்டுமானாலும் பஞ்சாயத்தில் இருந்து கொண்டு போகட்டும். தேர்தல் நடத்தினால் எங்களுக்கு என்று ஒரு ஆள் இருப்பார்கள் என்று மக்கள் கூறுகிறார்கள். பல ஆண்டுக் காலமாகத் தேர்தலை நடத்தாமல் இருக்கிறீர்கள். கோர்ட்டில் உள்ள தண்டனை எல்லாம் வெகு சீக்கிரமாக நீக்க நடவடிக்கை எடுத்து மக்களுடைய ஜனநாயக உரிமைகளைக் காக்க வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப்பா மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் உரையின் மீது என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே இலவச உணவுத் திட்டம் பற்றி மிகவும் பிரமாதமாக விளக்கமாக சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதை ஏற்கனவே நாங்கள் வரவேற்று இருந்திறோம். பப்போதும் அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதில் இருக்கக்கூடிய, அடிக்கடி ஏற்படக்கூடிய சங்கடங்களை பேப்பரிலே பார்க்கிறபோது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏறத்தாழ 60 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவுப் பல்மையங்கள் மூலம் வழங்குகிறீர்கள். அதில் ஏராவது குறைகள் இருந்துதான் தீரும். அதை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு குறை இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு குறை இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனக்கு ஒரு யோசனை தென்கிறது. நிரந்தரமாக அரிசி உணவு கொடுப்பதற்குப் பதிலாக ஒரு நாள் அரிசி, ஒரு நாள் கேதுமை, ஒரு நாள் கேழ்வரகைக் களியாக செய்து சாம்பார், கிரை இவைகளை சேர்த்து போட்டால் அது மிகவும் நல்லதாக இருக்கு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நேற்கூட நீங்கள் சான்றீர்கள் 33, 34 ஆயிரம் ஆசிரியர்களை இப்பணியிலிருந்து எடுத்துவிட்டு விதவைகளையும் பெண்களையும் போட்டிருப்பதாக. வர்கள் சுத்தமாக பிள்ளைகளுக்கு உணவை சமைத்துப் போடுகிறார்களா என்று பராமரிக்க வேண்டும். பல மையங்களில் நான் போர்ப் பார்த்தேன். சமைக்கும் இடம் சுத்தமாக இருக்கிறது. ஆனால் பிள்ளைகள் உணவு உண்ணும் இடம் அவ்வளவு சுத்தமாக இல்லை; அசுத்தமாக இருக்கிறது. அதைப் பேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு எஸ்.ஜி. ஹாஜா செரீப்)

[1983 பிப்ரவரி 1]

உணவு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. போன வருடம் கூட மழை பொய்த்ததால் உணவு பற்றாக்குறை வந்தது. இந்த வருடம் அதை விட சிரமம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் சென்ற வருடம் எல்லாம் நம் மாநிலத்திலிருந்து கேரளாவுக்கு நிறைய அரிசி போய்க் கொண்டிருந்தது. அதை நீங்கள் ஏன் தடுக்கவில்லை. அந்த அரிசியைத் தடுத்தது நீங்கள் அவைகளை ஸ்டாக் செய்திருக்கலாம். அதுவும் இல்லாமல் பக்கத்து மாநிலமான ஆந்திராவிலிருந்து நிறைய சரக்கு நம் ஊருக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. நீங்கள் இதில் எல்லாம் முன்னெச்சரிக்கையாக அந்த அரிசிகளை வாங்கி ஸ்டாக் செய்திருந்தால் இப்போது இந்தப் பற்றாக்குறை நேரத்தில் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதில் நீங்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று உங்கள் மேல் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது கூட ஆந்திராவில் நிறைய வாங்கலாம், புதிய சட்டைப் பவந்திருக்கிறது இங்குள்ள முதலமைச்சர் அவர்களோ அல்லது நிதி அமைச்சர் அவர்களோ உடனே அங்கு சென்று பேச்சு வார்த்தை நடத்தி லட்சக்கணக்கான டன்சுள் அரிசி வாங்குவதற்கு நல்ல வாய்ப்பு உண்டு அப்படி வாங்கும்போது நீங்கள் ராயில்வேகள் சொண்டு வருவதற்குப் பதிலாகக் கப்பல் மூலம் கொண்டு வருவது நல்லது. ஒரு கப்பலில் 10 ஆயிரம் டன்னை ஏக காலத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு வரமுடியும். இதே மாதிரி 1949-50 ஆம் ஆண்டுகளில் செய்திருக்கிறோம். அப்போது மிகவும் பற்றாக்குறை இருக்கும்போது ஆந்திராவிலிருந்து காக்கிநாடா துறைமுகத்தின் மூலம் இங்கே உள்ள சென்னை, விசாகப்பட்டினம், நாசப்பட்டினம் துறைமுகங்களுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள். நீங்கள் இந்த விஷயத்தில் எச்சரிக்கையாக இல்லாமல், முன்னோசனை இல்லாமல் நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

திரு. கோ. அழகர்சாமி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆந்திராவிலிருந்து அரிசி கொண்டு வருவது ரொம்ப வசியம். ஆந்திராவிலிருந்து இங்கே கொண்டு வருவதற்கு ஒரு மூட்டைக்கு 35 ரூபாய் செலவு ஆகிறது. காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கப்பல் வைத்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் இங்கே கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் ஆயிரக்கணக்கான வேகன்கள் வேண்டும் என்று இன்டெண்டு செய்தால் உங்களுக்கு கிடைக்காது. அப்புறம் பழி பாவத்தை மெட்ராஸ் கவர்ன்மெண்டு மீது போடுகிறீர்கள். ஒரு கப்பல் மூலம் 10 ஆயிரம் டன் கொண்டு வரமுடியும். அங்கிருந்து மெட்ராஸுக்கு ஒன்றும் தூத்துக்குடிக்கு ஒன்றும் கொண்டு வரலாம்.

1983 பிப்ரவரி 1] (திரு.கே.எஸ்.ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

(பிற்பகல் 12—40)

என்ன காரணத்தினாலே நீங்கள் வேகமாக இல்லாமல் பெர்ஸுவேஸிவ் எஃபர்ட்ஸ் இல்லாமல் இருக்கிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை. அப்படி இருந்துவிட்டு பின்னால் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடுகிறீர்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே நீங்கள் விரியத்தைப் பார்க்காமல் சக்ஸஸ்ப்புல்லாக இந்த முறையை அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எலக்ட்ரிசிட்டி பற்றாக்குறைபற்றி அதிகமாக இங்கே பேசப் பட்டது. இந்தப்பற்றாக்குறைக்குப் பூராவும் என்று சொல்ல மாட்டேன்—மிகுதியாக இந்த மாநில அரசுதான். காரணம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள சசைப்படுகிறேன் அதிலே எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம். Electricity Minister is an Engineer; B.E., படித்த Engineer; one of the outstanding Engineers என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அவர் காலத்திலே electricity thermal station சரியாக இயங்கவில்லை என்றால் அவர்கள் அஜாக்கிரதை காட்டுகிறார்களா அல்லது அவர்களுக்குச் சரியான தகவல்கொடுக்க வில்லையா என்று நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் 3, 4 பெரிய இஞ்சினியர்கள் அஜாக்கிரதை ஏற்பட்டதன் காரணமாக அவர்களை கம்பல் பண்ணி ரெஸிக்னேஷன் செய்து போய்விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பெல் நிறுவனத்திலிருந்து வந்து செய்த பிறகு தான் ஸ்தாபனம் ஒடுகிறது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இல்லையென்றால் அடிக்கடி தொந்தரவு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு.க. இராமச்சந்திரன்: குஜராத்தில் 100-க்கு 100 மின்வெட்டு அமல்படுத்தியிருக்கிறார்களே, அங்கேயும் இதுதான் காரணமா?

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்: நம் மாநிலத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன் — ஒரு பெரிய மின் வெட்டு வந்தது. அப்பேரதுமே மாதம் என்று நினைக்கிறேன். ஜீரோ மின்வெட்டு கொண்டு வந்தார்கள். பருவ மழை சீக்கிரமாக வந்தவுடன் உடனே எடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போது அக்டோபரில் மின்வெட்டு ரம்பித்து பிப்ரவரி வரை வந்திருக்கிறது. இன்னும் எவ்வளவு நாட்களுக்கு இருக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. நாம் குஜராத், பஞ்சாப், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை. நம் மாநிலத்திலே நாம் சுறுசுறுப்பாக, அக்கறை எடுத்து எடுத்து எவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இருக்க வேண்டும்....

[1983 பிப்ரவரி 1]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பஞ்சாப், குஜராத் மாநிலங்களை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் ஒருமைப்பாட்டிலே அவர்களுக்கு நம்பிக்கையில்லையா?

திரு. கே. எஸ். ஜி ஹாஜா செரிப் : எனக்கு ஒருமைப்பாட்டில் தீவிர நம்பிக்கை. நீங்கள் அதைக்கொண்டு திசைபாற்ற வேண்டாம். நம் காரியத்திலே நாம் கண்ணாக இருக்க வேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடிக்கடி மின்சாரப் பற்றாக்குறை வந்தால் எந்த ஒரு பெரிய தொழிற்சாலையும், சிறிய தொழிற்சாலையும், நாந்தர தொழிற்சாலையும் எப்படி வரும் இங்கே? இன்றைக்கு மனிதனுக்கு எப்படி உணவு, காற்று அவசியப் பண்டமாக இருக்கிறதோ அதைப் போன்று மின்சாரமும் அவசியப் பண்டமாக இருக்கிறது. எவ்வளவு சீராக கவனிக்க முடியுமோ கவனித்து ஷார்ட்டேஜை தவிர்த்து நடவடிக்கை எடுத்தால் செழிப்பாக இருக்கும். இன்றைக்குப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக எத்தனை தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் நட்டம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் ஓசூரிலிருந்து இங்கே ஒரு குழு வந்தது. அவர்கள் மின்சாரத்துறை அமைச்சரையும், தொழில் அமைச்சரையும் சென்று பார்த்தார்கள். அவர்கள் வெகு கருணையுடன் பேச வேண்டியதைச் செய்வோம் என்றார்கள்.

அவர்கள் சீப் மினிஸ்ட்டரை பாக்கவேண்டுமென்று என்னை வற்புறுத்தினார்கள். நான் அழைத்துக் கொண்டு போனேன். அவர்களது குறைகள் எல்லாம் பற்றாக்குறை இருக்கிறபோது ஓசூர் தொழிற்பேட்டைகளுக்கு 9 மெகாவாட் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து சராசரியாக ஒரு மெகாவாட் தான் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? 200 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்திருக்கிறோம். 7000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இதற்கு நீங்கள்தான் வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மிகவும் பொறுமையுடன் கேட்டு விட்டு அவசியம் இதில் என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதைச் செய்கிறேன் என்றார்கள். இன்றைக்குப் பற்றாக்குறை அதிகமாக இருக்கிறது. அக் காரணமாக உற்பத்தி இல்லை. அதனால் பணப்புழக்கம் இல்லை தொழிலாளர்களுக்கு கூலி கொடுக்கமுடியாது. இவைகளால் தான் அரசாங்கத்திற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ்ஸும் மிகவும் கமினியாக வருகிறது. இதன் காரணமாக மிகவும் கிக்கலான பிரச்சினைகள் உண்டாக்கி விட்டார்கள் என்று சொல்லிக் காள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை எப்படி தடுப்பது? ஒன்று 'பெல்' இன்ஜினியர்களை நிரந்தரமாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எங்கெங்கு இயந்திரங்கள் சரியாக இயங்கவில்லையோ அங்கு

திர்மானம்—விவாதம்

1983 பிப்ரவரி 1] (திரு.கே.எஸ்.ஜி.ஹாஜா செரீப்)

அவர்களை அனுப்பி சரி செய்யலாம். அல்லது அந்த ஸ்தாபனத் திடம் நம் தெர்மல் நிலையங்களை ஒப்படைக்க வேண்டும். இதை விட்டு விட்டு வேறு எதையோ காரணமாக சொல்கிறீர்கள். நிலக்கரி கொண்டு வருவது கஷ்டம் என்று சொல்கிறீர்கள். நிலக்கரி கொண்டு வருவதற்கு ஒரு காண்ட்ராக்ட் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். கரம்சந்த் தாபார் என்ற பெரிய நிறுவனத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்கள் பெரிய நிலக்கரி சுரங்கம் வத்திருக்கிறார்கள். சுரங்கத்திலிருந்து அவர்கள் எடுத்து துறைமுகத்திற்குக் கொண்டு போய் அங்கிருந்து தூத்துக்குடிக்கு கப்பல் மூலமாக கொண்டு வந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்.

I am not able to understand why you cannot compel those people to execute the agreement. There is no facility in Tuticorin Port as far as I am aware. Mr. Deputy Speaker, Sir, you can discharge 1.75 lakh tonnes every month there. Only now we have got a Conveyor Belt system. I am told that system has not come into effect. By this conveyor belt system we can certainly handle as far as possible 1.5 lakh tonnes or 1.75 lakh tonnes இன்றைக்கு கப்பல் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறீர்கள். பலமுறைகள் நானே இங்கு சொல்லியிருக்கிறேன். கப்பல் உங்களுக்கு கிடைப்பதில் சங்கடம் இருந்தால்

I will certainly assist you. Even now I say most categorically that I will act as your honorary broker in getting as many steamers as possible to see that you transport as much coal as possible, provided you can

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Mr. Deputy Speaker Sir, this is the first time that he has given me no opportunity to thank him for his voluntary assistance, and whenever the need arises, I am sure, I will make use of it.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: Mr. Deputy Speaker Sir, I am afraid the Hon. Minister has not taken my offer even previously also. I have said on the Floor of this Assembly many times that I am only in a small trade and I will occasionally use my good offices to get as many steamers as possible and as cheap as possible, provided the Government can give me an assurance that there will be a quick turn out of ships. Shipping is a very costly industry. If a ship remains idle for a day it will cost about Rs. 60,000 to Rs. 70,000 a day. So if you take a steamer

[1983 பிப்ரவரி 1]

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Mr. Deputy Speaker, Sir, only a word of caution. I should not be taken that the Hon. Member is canvassing for his Company. It only means.

திரு. என். சங்கரம்யாஃ தமிழில் சொன்னால்தான் மற்றவர் களுக்கெல்லாம் புரியும்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அவர் அவ்வளவு வெளிப் படையாகச் சொல்கிறாரே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

(பிற்பகல் 12-50)

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: Sir, I am not canvassing for my Company for whom I am an agent but I am giving this offer to the Government to enable them to get as much stock as possible so that their allegation against the Central Government can be mitigated to a considerable extent. I am as much interested in the welfare of our State as any other member in this House. I am certainly one of those who have been canvassing for many industries to come. But I have failed in that effort, because of your ill-attention to this and also because of your lethargic attitude. Because of that an impression has been created that you are a Government which is more concerned with "vish" and conducting big functions no adequate attention has been paid to the industrialisation of this State. The industries are not coming because to begin an industry it will cost millions and millions of rupees, and it will take even crores of rupees. You have not provided many infrastructural facilities in so many industrial estates that you have created. I am not able to understand that when this is the situation how you can create many more new Industrial Estates give a guarantee for five years year to those who can start industries there, உங்களுக்கு எந்தவிதமானக் கஷ்டமும் வராமல் நாங்கள் பார்த்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்ல?

ஹோசூரை எடுத்துக் கொண்டால், ரூ.200 கோடியை அங்கு போட்டதற்கு இண்டஸ்ட்ரியலிஸ்டுகளுக்கு அங்கே என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? தண்ணீர் இல்லை, பவர் இல்லை, ரோடு இல்லை, இன்னும் என்னென்னமோ வசதிகள் இல்லை. ஹைகூரிலே ஒரு ஆறு இருக்கிறது. அந்த ஆற்றை சிப்காட்டுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று 3 வருஷத்திற்கு முன்னாலேயே நாங்கள் ஒரு திட்டம் போட்டோம். இதுவரையில் அந்த ஆற்றைக் கொண்டு வரவில்லை. சிலர் 'வாட்டர் பேஸ்ட் இண்டஸ்ட்ரிஸ்' இருக்கின்றன. ஏன் அந்த ஆறை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை. யாரோ இரண்டு மூன்று பேர்கள் வழக்கு தாலா போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக கொண்டு வர முடியவில்லையென்று சொல்கிறார்கள்.

1983 பிப்ரவரி 1] [திரு.கே.எஸ்.ஜி.ஹாஜாசெரீப்]

You think you cannot do it. You have not done it. You have failed to do it.

மாண்புமிகு திரு. எஸ்.திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தாமதம் அரசிடத்திலே அல்ல. அது வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: Sir, I can tell my Hon. esteemed Minister for industries that in 1965-66 and 1966-67, we organised an international industrial fair in Madras. We took Anna Nagar for clearance. When we began to clear about 650 acres of land, innumerable people rushed to the Court to stop it. All that belonged to them. நிறைய குட்டை, குளம், மேடு, பள்ளமாக இருந்தது. Within six months, the whole thing was amicably settled by the Congress Government and the credit goes to that Government.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக நாங்கள், வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்ற வழக்குகளிலே இந்த அரசாங்கம் தலையிடுவதில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: இந்த அணையைக் கட்டுவதற்கான வேலை எப்பொழுது துவங்கப்பட்டது? வழக்கு எப்பொழுது வழக்கு மன்றத்திற்குப் போனது? இத்தனை ஆண்டு காலமாக, ஏன் அதைச் சீக்கிரம் முடிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, திரு. ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது சொன்னார்கள். 3 ஆண்டுக் காலமாக வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கிறது என்று, 3 ஆண்டுகளாக மட்டுமல்ல, 9 ஆண்டுகளாகக் கூட சில வழக்குகள் வழக்கு மன்றத்திலே இருக்கின்றன. எனவே, வழக்கும்ன்றத்திலே 6 மாதத்திலேகூட காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே தீர்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

*

*

*

*

*

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நீதி மன்றத்திலே, நீதிபதிகளிடம் தலையிட்டு தீர்ப்பு பெறுவதில்லை. ஆனால் வழக்குகளைத் துரிதப்படுத்த வேண்டுமென்று வழக்கறிஞர்கள் வாதாடி துரிதப்படுத்திக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள்.

**மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

(திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜசேரீப்) [1983 பிப்ரவரி 1]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் பேசும் பொழுது * * * என்று சொன்னார்.

நீதிபதிகளைப் பற்றிய குறிப்பு வேண்டாம். ஆகவே, அதை நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF: Mr. Deputy Speaker Sir, I am thoroughly disappointed with the answer given by the Hon. Minister. This is for a public purpose. This is of protecting nearly 200 to 250 industries that have been located there. You want more employment, you want more production, you want more money to flow. But at the same time you have not given necessary facilities. You have not created the infra-structural facilities. I therefore charge that the Government have been callous in not giving all the facilities to the industries. If that is the case, how can you expect more industries to come. It is a fact that more industries have not come, because I am afraid that you will not stand by them in their difficult time.

நம்முடைய தொழிற் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பலமுறை பம்பாய்க்கும் கல்கத்தாவுக்கும் சென்றார்கள். அங்கே தொழில் அதிபர்களைக் கூப்பிட்டு, எங்கள் ஊருக்கு வாருங்கள். நாங்கள் பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ்கள் ஏற்படுத்துவதற்கு உபயோகமாக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கான்வாஸ் செய்ததாகத் தெரிகிறது. எத்தனை இண்டஸ்ட்ரீஸ்ட்ஸ் இங்கே வந்து விட்டார்கள்? கேன்வேஸ் செய்தால் மட்டும் போதுமா? வந்து விடுவார்களா? நீங்கள் எவ்வளவு கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் பார்க்க மாட்டார்களா?

I have said many times on the floor of the House that this Government is not giving as much important attention to big industries and productive industries as they are giving to unproductive industries. This is a fact. The Government, the State Government is putting the blame on the Centre or the industrialists for not coming forward to start industries in this State. I want to insist that a Commission or Committee be appointed, consisting of your own Government officials who are experts in this field and other people, who are making research on industries and business people to find out why Industries have not come in this State and what are the difficulties that are existing here for the Industrialists in starting an industry here, in Tamil Nadu. All these things will bring out the truth. If the truth comes out the Government can take adequate steps and pay adequate attention to see that at least the existing industries work well.

*மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1983 பிப்ரவரி 1] [திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்]

எவ்வளவோ பெரிய கஷ்டங்களெல்லாம் இருக்கின்றன. 100 இலட்சம், 50 இலட்சம், 7 கோடி 3 கோடி என்று போடும் பொழுது அவர்களுக்குச் சரியான உதவி கிடைக்கவில்லை என்றால் சௌகரியங்கள் செய்து செய்து கொடுக்கப்படவில்லை என்றால் வீண் விடமாக அந்தல பணம் போகுமே தவிர அதிலே புரடக்ஷன் வராது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் அறிக்கையிலே பஞ்சாயத்து போர்டு தேர்தல் பற்றியோ, முனிசிபல் தேர்தல் பற்றியோ, சிட்டி எலக்ஷனைப் பற்றியோ ஒன்றுமே கூறாதது மிகவும் வருத்தம் தருகின்ற முறையில் இருக்கிறது. எத்தனை வருட காலமாக நீங்கள் தேர்தலை நடத்தாமல் இம்மாதிரி தள்ளிக் கொண்டே போவீர்கள்? எத்தனை தடவை முதலமைச்சர் அவர்கள் Independence day Celebration போது கோட்டை மீது ஏறிக் கொண்டு இந்த வருஷம் அவசியம் நாங்கள் எலெக்ஷனை நடத்தப் போகிறோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள்? நீங்கள் எலெக்ஷனை நடத்த மாட்டீர்கள் என்று தான் எனக்குத் தெரிகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை வெகு சீக்கிரமாக நடத்த வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்து வருகிறது என்பது இந்த மாமன்றத்திற்கும் தெரியும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கும் தெரியும் மேலும் அனைத்துக் கட்சி தலைவர்களுடைய கூட்டத்தைக் கூட்டி, இருக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் நாம் அவர்களுக்கு விரிவாக சொல்லியிருக்கிறோம். விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம், எல்லோருமே ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையிலேதான் இன்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் இருக்கும் முறையீடுகளை உடனடியாக நடத்திமுடிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே எண்ணத்தை எல்லோரும் வலியுறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணத்தின் அடிப்படையிலே தான் உச்ச நீதிமன்றத்தில் உள்ள மேல் முறையீடுகளை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தவும், நடத்தவும் இன்று விரைவிலே நடவடிக்கைகளை நாம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அநுமுடிந்த பிறகு தான் நாம் தேர்தலை நடத்த முடியும்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்: உச்ச நீதிமன்றத்திற்குப் போகும் விஷயம் எதனால் ஏற்பட்டது என்று விளக்கமாகப் பத்திரிகைகளிலே எழுதியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவரவர்களே, உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு யார் போயிருக்கிறார்கள் என்பதை வேண்டுமானால் நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்கள் ஏற்பதாக இருந்தால் கட்சியின் அடிப்படையிலே ஒரு சிலர் சென்றிருக்கிறார்கள். நான் அதை யல்லாம் முடிமறைத்துப் பேச வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தான் சொல்லிப் பொண்டிருக்கிறேன். நீங்கள் இதையெல்லாம் மனந்திறந்து பேச வேண்டும். சொல்ல வேண்டுமென்ற பணித்தால் உண்மையிலே நான் சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[1983 பிப்ரவரி 1]

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சரீப்: உச்சநீதிமன்றத்திற்குப் போகும் நிலைமையை ஏன் ஏற்படுத்தினார்கள்? சரி அதை விட்டு விடுகிறேன். ஏன் சிட்டி கார்ப்பரேஷனுக்குத் தேர்தல் நடத்த வில்லை, பயமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவரவர்களே, பயம் என்ற வார்த்தைக்கும் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் சம்பந்தமே கிடையாது, அது மட்டுமல்ல, பயந்து கொண்டிருக்கின்றவர்கள், நீங்கள் இப்போது எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதையும் பணிவன்போடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சரீப்: சார், லாஸ்தவத்திலேயே நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள், அதனாலே தான் சிட்டி கார்ப்பரேஷன் எலக்ஷனைக் கொண்டு வருவதற்குத் தாமதப் படுத்துகிறீர்கள் என்று நான் நிரந்தரமாகச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி நடத்த வேண்டுமொன்றால் நீங்கள் ஏன் எலக்ஷனைக் கொண்டு வர முடிவாது? ஏன் கொண்டு வரவில்லை? சிட்டி என்ன மாதிரி இருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் சென்ற வருஷமே சொன்னேன்...

(பிற்பகல் 1-00)

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவும் கூட ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டு, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டத்திலே இசையும் பேசி முடிவு செய் ப்பட்டது. முதலிலே பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடத்தப் படும். பஞ்சாயத்துத் தேர்தல் நடத்தி முடிந்த பிறகு நகராட்சித் தேர்தல் நகராட்சிகளின் தேர்தல் முடிந்த பின்னர் இரண்டு மாநகராட்சிகளுக்கும் தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டும் என்பது ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்ட ஒன்று. இவைகளையெல்லாம் ஒத்துக் கொண்டு வந்து விட்டு, இந்த மாமன்றத்திலே திருத்திக் கூறுவது அல்லது திசை திருப்ப முயற்சி செய்வது சரியாக இருக்காது.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சரீப்: எடுத்த முடிவை முற்றிலும் நிறைவேற்றியாக வேண்டும். சிட்டி நகரமாக இல்லை, நகரமாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்திலாவது தெருவிளக்கு எரிகிறதா?...

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பணிவோடு இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். இன்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலங்களிலே தேர்தல்கள் நடைபெற வில்லை. குறிப்பாக நான் சொல்லிக் சொன்னேன். பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஆந்திர மாநிலத்திலே இருக்கின்ற ஹைதராபாத் மாநகராட்சிக்குக் கடந்த 18 ஆண்டுகளா தேர்தல் நடைபெற வில்லை. 1964லே தேர்தல் நடந்தது. அதற்குப் பின்னாலே இன்னும் தேர்தல் நடைபெறவில்லை. அதற்கு நீங்கள் என்ன சொல்லப் போகிறீர்கள்?

திரு.கே.எஸ்.ஜி.ஹாஜா சேரீப்: துணைத்தலைவர் அவர்களே, போன வருஷம் ஹைதராபாத்திலே பஞ்சாயத்து எலெக்ஷன் மிகவும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்றது. ஏன் நீங்கள் பிற மாநிலங்களை நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். நீங்கள்செய்தது தவறு என்று சொன்னால் பக்கத்து மாநிலம், அண்டை மாநிலம் என்று ஏன் பேசுகிறீர்கள். அங்கே உள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால், இங்கே உள்ளவர்களும் கஷ்டப்பட வேண்டுமா? சென்ற ஆண்டே ரொசன் னேன், இங்கே கொசுக் கடிக்கின்றது. என்று அமைச்சர் சொன்னார் என்னைக் கூட கடிக்கிறது. இரண்டு ஃபேன்கள் வைத்தும் கூட கடிக்கிறது என்றார் இதற்குக் காரணம் என்ன? நிறைய கழிவு நீர் போகிறது. கூவம் ரிவர், பிராஜக்டை தி.மு.க. காலத்தில் சிறந்த சாதனமாகக் செய்தார்கள். நீங்கள் வந்ததற்குப் பின்னாலே அதை பிளஷ் அவுட் பண்ணவில்லை. மாற்றந்தாய் மனப்பாண்மையா? அதை ஃபிளஷ் அவுட் செய்தால் தண்ணீர் போய்க் கொண்டே இருக்கும். இப்போது அதை செய்யாததன் காரணமாக தண்ணீர் தேங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது.

This has become an asylum of mosquitoes.

இதைப் பற்றி போன வாரம் இந்துப் பத்திரிகையிலே ஒரு ஆர்ட்டிகிள் வந்திருக்கின்றது. அந்த நீங்கள் எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். எங்கெல்லாம் தண்ணீர்த் தேங்கி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் கொசு வளர்கின்ற வாய்ப்பிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே நீங்கள் பக்கிங்காம் கால் வாயையும் கூவம் கால்வாயையும் சீர்படுத்தி தண்ணீரை 'ப்ளோ', செய்ததால் சரியாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தப் பஞ்சாயத்து, முனிசிபல், கார்ப்பேஷனுக்கு எப்போது தேர்தல் வைக்கப் போகிறீர்கள். அதில் எந்தவிதமான மாறுபாடுள்ள கருத்தும் இருக்காது. கவர்னர் உரையின் மீது விவாதத்தை முடித்து வைத்து முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசும் போது, இதற்கு 'பக்கா' உறுதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினை பற்றி மிகுதியாகப் பேசப்பட்டது. இது ஒரு பிரஸ்டிஜ் பிரச்சனையாக ஆகிவிட்டது. நானும் பல முறை குண்டூராவ் அவர்களிடம் போய் கேட்டிருக்கிறேன். வீராப்பமொய்வியிடம் சென்று பார்த்தேன். நம்முடைய அரசாங்கமும் அவர்களை அணுகி இருக்கிறது. அப்போதெல்லாம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நீங்கள் உடனே டெலக்ஸ் டெலிவோன், பத்திரிகை மூலம் எழுத ஆரம்பித்தீர்கள்.

This has become a prestigious issue. I am one of those who want, that the Cauvery water should be got in adequate velocity to cover large acreage that are being covered by Cauvery Water. The Mysore Government have developed and they are still developing. They want

enormous amount of water for reclamation. The water is emanating from them. They say that they will keep adequate water and then give to us. But all the more you have failed to negotiate with persuasion. You have failed to go frequently and failed to tackle in a tactful manner. If you have adopted that attitude, I am very positive that you could have got the water for the crops that are now getting dried.

அதே மாதிரி பெரிய பெரிய சிக்கலான விஷயங்களை யெல்லாம் மத்திய அரசாங்கத்திலே உள்ளவர்கள் புரிந்து கொண்டு அதைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நம்முடைய இந்த எக்ஸ்போர்ட் பிகர் 8,000 கோடிக்கு மேலே ஏறிக்கொண்டு போகிறது. இது எவ்வளவு பெரிய சிக்கலான காரியம்? இன்டர் நேஷனல் விஷயம். பிசினஸ் விஷயம் எல்லாம் வருகிறது. இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் அடிக்கடி அவர்கள் பேசுகிறார்கள். பெரிய பெரிய ஆபீசர்கள் பேசுகிறார்கள். செக்ரட்டரிகள் எல்லாம் பேசுகிறார்கள். மினிஸ்டர்ஸ் எல்லாம் பேசுகிறார்கள்; அங்கேயிருந்து, வெளி நாடுகளிலிருந்து எல்லாம் அவர்கள் இங்கே வருகிறார்கள். அடிக்கடி வந்து நம்மோடு உட்கார்ந்து கொண்டு பேசுகிறார்கள். பிரசனைக்கு தீர்வு காண்கிறார்கள். அதை விட்டு விட்டு நீங்கள் எடுத்ததற்கெல்லாம் பத்திரிகைக்குப் போக வேண்டியது அல்லது டெலிபோன், அல்லது டெலக்ஸ் கொடுக்க வேண்டியது, லெட்டர் மூலமாக எழுத வேண்டியது.

It has become a question of prestige. This has become a prestigious question between two states' people. I remember very well, last year when the Chief Minister called me and asked about this issue, I said that there are only two alternatives for us. One is that we can try to negotiate with the Central Government and see how much we can get, or we can leave the matter for arbitration or we can straight away file a case in the Supreme Court with a prayer that the status should be continued till the matter is decided.

எதற்குமே ஒன்றும் செய்யவில்லை செய்யாமல் இப்போது காவிரி நீர் வரவில்லை வரவில்லை என்று சொன்னால் அதற்கு யார் பொறுப்பு, அதை விட்டுவிடுங்கள். இந்த சிட்டியினுடைய ஜனத்தொகை நாளுக்கு நாள் ஏறிக்கொண்டே போகிறது. என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்து 5,6 வருஷம் ஆகிவிட்டது. இதற்காக என்ன தீவிரத் திட்டம் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். இப்போது வீராணம் திட்டம் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறீர்கள். ஏன் கிருஷ்ணா நதித் திட்டத்தை நீங்கள் உருவாக்க முடியாது?

You have failed. My concern is that you are not very active in these things and see that these things are not locked up. A business man will be always active.

ஆரியக்கூத்தாடினாலும் நம்முடைய காரியத்திலே நீங்கள் கண்ணாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் சொல்கிறேன் என்னுடைய தயக்கம், வருத்தம் அதுதான். எவ்வளவு பெரிய விழா வேண்டுமானாலும் எடுங்கள். முன்பு இருந்த மகாராஜாக்கள் மாதிரி. ஜமீன்தார்கள் மாதிரி விழா எடுங்கள். இந்த ஜனங்களுக்கு இன்றும் செய்யவில்லை. அவர்களுடைய நிலை என்ன? ஆனால் வருஷா வருஷம் விழாக் கொண்டாடுகிறீர்கள். அதற்கு எனக்கு மறுப்பு இல்லை. அது உங்களுடைய விருப்பம். அதை நான் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதற்கு நான் மறுப்பு சொல்லவில்லை. இப்போது பண்ணவேண்டாம். நீங்கள் உங்களுடைய கோரிக்கைகளில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, எந்தெந்தத் துறையில் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்பதை விட்டுவிட்டு, உங்களுடைய கொள்கையை விட்டுவிட்டீர்கள் என்றுதான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுடைய கோரிக்கையை கைவிட்டு விட்டீர்கள் அதைச் சொல்லவில்லை என்று நான் சொல்கிறேன்.

Recently I have gone to the General Hospital and also the Stanley Hospital. I am shocked at the insanitary condition prevailing there. My friend the Hon'ble Minister for Health is also here. He is a Doctor. He is a very eminent Doctor. I have always a very high regard for him, I do not know how things can develop like this even under his leadership. Class III, and IV staff are most inadequate in the hospitals to deal with the crowd that is coming there.

நான் அங்கே பல வார்டுகளைப் பார்த்தேன். அந்த வார்டுகளின் முன்னாலே ஒரே துர்நாற்றம் அடிக்கிறது. நாம் அந்தப் பக்கம் போக முடியவில்லை. நாம் ஆஸ்பிடலுக்கு நோய்க்கு டீர்ட் மெண்டுக்காக என்று வந்து விட்டு, அதற்குப் பதிலாக பல நோய்களை அங்கிருந்து எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று பத்திரிகையிலே ஒரு செய்தி வந்திருக்கிறது. இரண்டு நாளைக்கு முன்னாலே மதுரை ஆஸ்பத்திரியைப் பற்றி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை வந்தது. நான் உடனடியாக அதை நம்முடைய சீப் மினிஸ்டரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். ஒரு ஆர்டிகல் வந்திருக்கிறது. நீங்கள் அதைப் பார்த்தீர்களா? மிகப் பெரிய பயங்கரமான ஒரு ஆர்டிகல் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னேன். அதற்கு அவர்கள், ஹாஜா நான் அதைப் பார்த்தேன். இன்றைக்கு ஒரு பெரிய டாக்டர் வந்தார். மிகவும் நல்ல முறையிலே நடக்கிறது என்று சொன்னார் என்று சொல்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-10)

I said, if that is the first I am the happiest man. But I heard that things are not very happy. The third and fourth class servants are not adequate enough even for the 25 of the people that are coming to the General Hospital and the Stanley Hospital.

இப்படி இருந்தால் எப்படி நாங்கள்.....

HONBLE Dr. H.V. HANDE: Mr, Speaker sir, I am grateful to the Hon'ble Leader of the Congress Party for bringing this to my attention. But already we have taken steps to limit the visitors. It is about nearly a month that we have passed orders that all visitors should be strictly prohibited unless they have something to do with the patients. I would request the Hon'ble Leader of the Congress Party to listen to me carefully so that he can answer my point if he thinks that something else is yet to be mentioned. We have given instructions to the Hospitals that these instructions should be strictly followed. This strictness may create some sort of discontentment among staff. But we are also prepared to face the discontentment.

Secondly, we have also given strict instructions to the servant about whom my Hon'ble friend, the leader of the Congress Party has mentioned i. e. Class III and IV staff. If there is some resistance from their part we have decided to transfer them from one place to another. When we undertake such steps we request that no person should come and support such person. Nobody should come in support of them when we take disciplinary action against errand persons.

THIRU K. S. G. HAJA SHAREEF: I am thankful to my hon'ble friend, the Health Minister for his action.

We are sending Doctors to foreign countries to learn the techniques of latest treatment. The Chief Minister is very kind enough to import modern machineries which can tackle any disease. It is his lofty idea. But what is the earthly use when you are not keeping the surrounding areas in a clean and good condition. They are most insanitary. Let me ask the Minister to take a group of members here both from your side and from the opposition and we can see the condition ourselves personally. The sanitary staff is inadequate, most inadequate.

Some Doctors even complain that they have no place where they can go for toilet. They have to go only outside or they have to run their homes and there are not enough place for toilet in the whole hospital. Why don't you create more place in the hospitals for toilet. Why don't you think that these things are looked into.

You have not increased the staff, particularly the 3rd and 4th class staff. You have not extended them to the extent people that are admitted for treatment in the hospital. Please do it.

புரட்சித் தலைவர் புரட்சிகரமான திட்டங்களைப் போடுகிறார். இதையும் ஒரு புரட்சிகரமான திட்டமாக எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றினால் பல லட்சக்கணக்கான பேர்களுடைய வாழ்த்துக்கள் அவருக்குக் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Let not my friend think that I am complaining about him. I am only complaining that adequate number of staff and toilets are not being provided. This is also one of the field wherein concentration has not been made in time. Please concentrate on this.

வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள்.

I want that this should be implemented. This has been said many times, but not at all implemented. It is a very ideal scheme.

மீட்டம்முடைய தொழில் அமைச்சர் கூட 'இண்டஸ்ட்ரிஸ் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில்' அமைக்கப் போகிறோம். அமைக்கப் போகிறோம் என்று இதுவரையில் 12 முறைக்குமேல் சொல்லி விட்டார்கள். சேம்பர் ஆப் காமர்ஸில் சொன்னார், வெளியே சொன்னார், பிரஸ்ஸிடத்தில் சொன்னார். எனால் எப்போது அமைக்கப் போகிறார் என்று தெரியவில்லை. அதிலே ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்தக் கமிட்டியில் ஹாஜா ஷேரீப் இடம் பெறுவதற்கு வழியில்லை. அதிலே லெஜிஸ்லேட்டார்ஸ் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

Why? Is it because Haja Shareef is making complaint against you? It is all right. Please don't include me. But I want that Industrial Development Council or Commission should be appointed very soon.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு சட்டமன்றத்திலே கோரிக்கைகளைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருப்பதால், ஆலோசனைகளை எடுத்துச் சொல்கிற வாய்ப்பு இருப்பதால், இங்கே வாய்ப்பு இல்லாத தொழில் அதிபர்களுக்கு அந்தக் குழுவில் இடமளிக்கலாம் என்ற அந்த அடிப்படையில் சொன்னேன். நீங்கள் இடம் பெறக் கூடாது என்ற கருத்தில் நான் சொல்லவில்லை. உங்கள் ஆலோசனைகளை நாங்கள் என்றும் மதிக்கிறோம்.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: I would like to know how many Hon'ble Members here will know by and large the details of Industrial development and the difficulties that are there only a few people who are in the field can know. From that angle I have been telling from the very beginning that if you can have a Development Council consisting of eminent Industrialists they will give some good suggestions. They will tell the points that there to be considered for development. For the past three years you have been saying for about 12 times that you will constitute such Development Council, but you did not.

இது உங்களுடைய மந்தமான நிலையைக் காட்டுகிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன் இந்த நிலையில் நீங்கள் சென்ட்ரல்கவர்ன்மென்ட்மேலே பழி போடுவது சரியல்ல. தண்ணீர் இல்லையா சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட், coal இல்லையா சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் கப்பல் வாங்க முடியவில்லையா சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் என்று இப்படியே பழி போடுவதில் பயனில்லை.

ஏன் நீங்கள் கப்பல் வாங்க வேண்டும்? கப்பல் வாங்கிய எந்த கம்பெனியும் ஒரு 'ஹாப்பி பொசிஷனில்' இல்லை. இந்தியாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; பிரிட்டனை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கிரீன்லை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். எல்லா நாடுகளிலும் அப்படித் தான் இருக்கிறது. கிரீன்லை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் பெரிய காபிட்டலிஸ்ட்; பெரிய கப்பல் கம்பெனிக்காரர்கள். நூற்றுக் கணக்கான கப்பல்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரும்பாலும் சொந்தக்காரர்கள் தான் நிர்வாகம் நடத்துகிறார்கள். அப்படி இருந்தாலும் பல கப்பல்கள் அங்கே வேலையில்லாமல் துறைமுகத்தில் நிற்கின்றன. இந்த நேரத்தில் போய் நீங்கள் ஏன் கப்பல் வாங்க வேண்டும்? இங்கேயே எப்போது உங்களுக்கு கப்பல் வேண்டுமோ, அப்போது கேட்டவுடனே சரக்குகளைக் கொண்டு வர கப்பல் தயாராக இருக்கிறது. தேவையான போது எடுத்துக் கொள்ளலாம். இறக்குமதி செய்ய வேண்டுமென்று நீங்கள் கேட்கும் போது இதையெல்லாம் பரிசீலித்துத் தான் சொல்வார்கள்.

Mr. Deputy Speaker, Sir, The Central Government cannot oblige all the States to import whatever they want and whatever they want. We have to think that the Central Government is helping certain sections.

In conclusion, I only request the Hon. Minister to appoint a Commission or a Committee consisting of leading officers, business people and research experts in the industrial development, to find out why the industries are not growing here, and what are the difficulties experienced by the existing industries in this State.

நம்முடைய மாகாணத்தில் பெரிய தொழிற்சாலைகள் இல்லையா? பல தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. வாகன ஃபாக்டரி இருக்கிறது. டாங்க் ஃபாக்டரி இருக்கிறது. ஸ்டீல் தொழிற்சாலை இருக்கிறது ஆனால்

Sir, All these industries are suffering now on account of your policy of not taking adequate steps. Please do the needful before complaining about anybody. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். மேதகு ஆளுநர் உரையிலே இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்—கலர் பிலிம் பிரிவு வேறு மாநிலத்திற்குப் போகக் கூடாது தமிழ்நாட்டிற்கு வரவேண்டும் என்று அவர்கள் வாயாலே சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. எனவே காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அப்படி போகிற முயற்சி இருக்குமானால், அதற்குக்கண்டனம் தெரிவித்து தமிழ்நாட்டுக்கே அந்த விரிவாக்க திட்டம் வரவேண்டுமென்று சொல்லி வலியுறுத்துவார்களா?

THIRU K.S.G.HAJA SHAREEF: Sir, By accident, a person could have born in Tamil Nadu or Kerala or Karnataka or Punjabh. But the fact is that we are all sons Mother India. Can you dispute it? That can never be disputed. Centre is a centre which has to oblige all States. If there is proper development here, if this State is already developed to a very considerable extent, there is nothing wrong to oblige other States which are not developed in industries. If you think that this is a wrong procedure, I do not know whether you are right in asking this question here. This is different. You should ask this question only in Parliament and not here. Thank you.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: துணைத் தலைவரவர்களே வீட்டிலே சாப்பாடு இல்லை என்றால், சமைத்துச் சாப்பிடுவதை விட்டு விட்டு, அடுத்த வீட்டிலே சமைத்து வைத்ததை எடுத்துச் சாப்பிடக்கூடாது. மற்ற மாநிலங்களிலே தொழிற்சாலை இல்லை என்றால் அங்கே இருக்கிற பொது துறையின் மூலம் தொழில்களைத் தொடங்கலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற விரிவாக்கத்தை வேறு மாநிலத்திற்குக் கொண்டுச் செல்வதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதரிப்பது ஏமாற்றமாக இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-20)

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF:— Sir, I am not acceyting his argument, nor am saying that the Central Government is right. But the Cenral Government have got dressuret from various other people. They cannot say no. Alredy we are having one factory establisqed here and this is only an escalation of that factory. I wish the Hon'ble Minister had told me much earlier. Then, I would have personally taken it up to Delhi at my own expense and not at the Government's expense to compel and coerce the Central Government to bring it here. You have not called us. That is the reason why I want an Industrital Development Council to be appointed which you have failed to do in spite of given ne hundred and one promises.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தனக்குத் தெரியாது என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. ஏறத்தாழ இரண்டு வருடமாகவே இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ் தொழிற்சாலையை விரிவுபடுத்துவது சம்பந்தமாக, அது ஏன் இன்னும் வரவில்லை என்று பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களால் பலமுறை இந்த அவையிலே பேசப்பட்டது..... (குறுக்கீடு)

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir Does it mean that the Centre yields only to political pressures

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF.: Sir, Yes it is. The centre yields not only for political pressure but they have to conduct themselves in a central manner.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN: Sir Is the Hon ble Leader of the Congress Party was mentioning that if he had known much earlier, he could have got it done much earlier because the Centre is subjected to many pressures. Then it clearly indicates that the Centre goes only by political consideration and none else, according to his statement.

THIRU K.S.G. HAJA SHAREEF: Sir, There are many districts in our State which are completely devoid of any industries of appreciable nature. If those District people come and pressurise you, that the proposed Cement factory or the proposed textile factory should be located here, will you not oblige them?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், ஒரு வேளை அமைச்சர் மத்தியிலே. அல்லது உறுப்பினர்கள் மத்தியிலே வேண்டுமானால் மாவட்ட உணர்வுகள் இருக்கலாமே தவிர மாண்புமிகு முதலமைச்சரைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு எல்லா மாவட்டங்களும் ஒன்று தான். எல்லா மாவட்டங்களையும் அவர் தன்னுடைய மாவட்டங்களாகத் தான் நினைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உத்திரபிரதேசம் என்கிறபோது, அதிலே இரண்டு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன. ஒன்று மாண்புமிகு திவாரி அவர்களுடைய சொந்த மாவட்டம் என்பது, இன்னொன்று மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களுடைய தொகுதி என்பது. இப்படி பார்ஷியாலிட்டி காரணமாகத்தான் முன்னுரிமை காட்டியிருக்கிறார்கள், என்கிற பெயர் வந்துவிடக் கூடாதே என்றாவது தமிழகத்திற்கு இந்த போட்டோ பிலிம் விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உதவி செய்வாரா? (மேசையை தட்டும் ஒலி)

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா. சேரிப்: தலைவர் அவர்களே, எப்படி முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு எல்லா டிஸ்ட்ரிக்டுகளும், எல்லா மக்களும் ஒன்றுதான் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்களோ, அப்படியே தான் சென்டிடர்ல் கவர்ன்மெண்டுக்கும் எல்லா ஸ்டேட்டு

களும் ஒன்றுதான். (மேசையை தட்டும் ஒலி) நீங்கள் எத்தனை தடவை இது விஷயமாக லெட்டர்கள், போன்கள், டெலஸ் மெசேஜ்கள் என்று இல்லாமல் நேரிடையாக போய் உட்கார்ந்து காரியத்தை சாதிக்க முயற்சி எடுத்திருக்கிறீர்கள்? அதுதான் உங்களுடைய குற்றம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, நானே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கடிதத்துடன் சென்று நேரிலேயே கொடுத்திருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு திவாரியை சந்திக்கும் போதும் மாண்புமிகு பிரதமரைச் சந்திக்கும் போதும் எல்லா நேரங்களிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பார்க்கிற போதெல்லாம் சொல்லாமல் விட்டதே இல்லை. மாதத்திற்கு இரண்டு முறைகள் போய் நேரிடையாக முயற்சி செய்து விட்டு தான் வருகிறோம்.

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா சேரீப்: அமுத பிள்ளை தான் பால் குடிக்கும். அழாத பிள்ளை பால் குடிக்காது. தயவு செய்து நீங்கள் துரிதமாக அங்கே போய் கிட்டேயிருந்து காரியத்தை முடிவுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு: துணைத் தலைவர் அவர்களே நாங்கள் தொடர்ந்து அமுது கொண்டு தான் இருக்கிறோம். ஆனால் பால்தான் கிடைக்கவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவலகம் இத்துடன் முடிவுற்று, 2-2-1983 காலை 9 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.23 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

8. பேரவை முன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்

(அ) சட்டப்படிக்கான விதிகளும் ஆணைகளும்

127. 1976-77 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு வீட்டு வசதி வாரியக் கணக்குகளின் தணிக்கை அறிக்கை (ஆங்கிலம்) (தமிழ்நாடு 1961-ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 17/1961) 125 (2) (அ) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது).

128. தமிழ்நாடு குடிசை மாற்று வாரியத்தின் 1977-78 மற்றும் 1978-79 ஆண்டுக்கான தணிக்கை அறிக்கை (ஆங்கிலம்) தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடிசைப்பகுதிகள் (மேம்பாடு—அகற்றுதல்) சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 11/1971) 41ஆவது பிரிவு மற்றும் தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு மாநில வீட்டு வசதி வாரியச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு 17/1961) 125 (2) (அ) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.]

(ஆ) அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள் ஏதுமில்லை.

இணைப்பு.

(23 ம் பக்கத்திலுள்ள உடுக்குறியிட்ட வினா எண். 95-க்கான விடையைக் காண்க)